د شنو ګټو قاضي
پوليسي ناول

ليكوال: رحيم الله بشارت

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی:

اتینــا په شیـګل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترکۍڅارنــواله اتينا د شيګل ولسوالۍ دختـېنې کلا پـه يـوې خــونې کـې د يــوزاړه مـېزترشاکــښـېناســته . پـه خــونې يـې يـو ځغـلنده نظــر تېـر کړ، د بـوالونو تــه يـې وکــتل چې ځـای، ځـای تــر ي لــېو(کـاګل) رانړېدلی و، برګـو تـه يـې مخ پـورته کـړ.دنښــترلوی بـش ته يـې لـه يــوه سره تـربل ســره وکـتل لـه سوربــخنــو ويښــتويــې تــور زړوکــی وښـوېيـداودبرګـوپـه شمـېرلـويــې پيـل وکړ.اتيــنا مــې ټــولګــيوالــه وه، اوکـه پټه يـې نـه کړم ډېـره را بانديې ګرانه وه. چې کلــه بـه مــې هـم ورله عکــسونه اخيــستل يـو ځـل بـه مې ورتـه ويــل پـورتـه وګـــوره، وبـه يــې خندل، لېـونيـه! بيـاخـودمـړې غـونـدې ښـکارم" خـو مـا بـه تـل پـدې رضا کـولـه چې پـه لـسو انځورونوکـې يـو اځـې پـه يـوه کـې پـورته وګـوره .او چې کـله بـه تصـويـرونه راغــلل همـدغــه تصـويـر تــه بــه يـــې پـــه ځـير،ځيروکـتل بـيابـه راتـه شـوخـه غـونـدې مسکۍ شوه وبـه يـې ويل "درته وايم چې سر سـام يـې پـه سـد نـه يـې خــو نـه يــې منې پــدې کې نـو ستا څـه خوښېږي؟"او ما هم ورته هيڅکله دوه ځله يودليل نه و ويلی . کـله بـه مـې ورتــه ويـل غـونـډه ،منـډه زنـه دې خـونـدکـوي . کــله بــه مــې ورتـه ويـل چې وګـوره داسـې ښکارې لکه پـه خواږه خو ب ويـده-

کـله بـه مې ورتــه ويـل چې کـومه ښـځه لـوړه پـوزه لـري تـجربـه داده چې همـداسـې يـې ښـايسـت ښـه ځـلــېږي.پـدې بـه راتــه داهــم موســکۍ شـوه،دحـياسـره بـه يـې سپـينو اننـګو تـه راټـول شـول او ځـان بـه يـې غلی کـړ.رښـتـيا هـم چې دښځو مخ ته لـه لاندې نه پورته ورګورې ډېرې ښکلې ښکاري.دناريـنووګناهګارفکرونه راپاروي.اويا بـه داوي چې مونږ پـه لويـه کې ښځوته مخامخ ورګورواودانسان زړه لـه تکراري شيانو مړېږي. نوی والی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي او د لاندې نه ښځوته کتل به يو ډول نوی والی وي. پدې هکله دبرياليي په خبره کې هم يو څه وزن شته چې خدای وهلي ويل ښځې خدای جوړې کړې داسې دي ، ښايست يې هغه وخت منګولې لګوي چې هغه پرته وي ، ته يې پښوته ناست يې او وړی،وړی ورګورې.

نن چې يې هم پورته وکتل هغه ټول خيالونه او انځورونه مې يو په يو په ذهن کې لکه د فلم پرده راواوښتل.دهغې هم فکرشود غټو،غټوبڼورو زرزو سترګوپه کونج کې يې راته وکتل . مسکۍشوه ، پدې کې د شيګل څارنوال يوه دوسيه راوړه او دهغې مخې ته يې کېښوده.

"صيب ! داتاسو وګورئ ، داددغې قضيې دوسيه ده" د شيګل څارنوال د لوړ قد،مناسب اندام غنم رنګی سړی و. پکول يې د تندي تر نيمې راکوزکړی و. لويې ږيرې يې د لوی بدن سره عجب ډول کاوه .

اتينا ترې وپوښتل له څوکسانو موپوښتنې کړي ؟

څارنوال په ډاډ،اوپه ارام وويل "له پنځوو"

اتينا ددوسيې د يوه بيان په لوستلو پيل وکړ.

اتينا کرد توکمه ترکۍ وه .او همدغه د ترکيې اوعراق کردان دي چې په ټوله نړۍ کې يې دښايست کيسې خپرې دي. زه چې دمجاهدينو د حکومت په پيل کې د خالص ملا په سپارښتنه چې هغه وخت يې دپوهنې وزارت په پچه ختلی و، په "چانس" د ترکيې داستنبول پوهنتون ته لاړم . اتينا مې (Desk fellow)يامېزوال شوه يوه مېزته ورسره کښېناستم اوچې په هماغې لومړۍ ورځ مې وليده خدای را باندې دومره ګرانه کړه چې له پوهنتون نه تروتلو پورې مې ورته دومره پښتوور زده کړه لکه ماته چې زده وه . له پوهنتون څخه وروسته مو په يوه شرکت کې کارکاوه .اتينا د قضايي چارو مشره او زه يې مرستيال

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم.شپږکاله په پوهنتون کې سره يوځای وواوښلورکاله په شرکت کې، پدغولسوکلونوکې نژدې دوستان پاتې شو.اوددغې دوستۍ په برکت هغې دپښتواو پښتنو سره دومره مينه پيداکړه چې دڅو،څوساعتونو په اوږدومې دپښتوادب اوکلتورپه لوستلوليده اوزه پرې له ورايه پوهېدم چې په پښتوکې يې په ماپښه راړولې ده. دوه مياشتې مخکې هغې په استنبول کې خپله دنده پرېښوده اودخپل فوځ سره يې تړون وکړ چې دحقوقي اوقضايي چاروډسلاکارې په توگه ورسره افغانستان ته راشي.موخه يې داوه چې پښتانه ووينې، هغه خلك ووينې چې دهغوی ژبه يې له هغوی نه هم ښه زده ده. د پښتنو سيمه ، دودونه او دستورونه ووينې. ځکه چې پښتويې زده ده خو له ما اودوه نورو انجينرانو پرته چې هغوی هم همدغه پوهنتون ته دزده کړو دپاره راغلي وواودلته يې له ترکيو جينکوسره ودونه کړي وو. نور هيڅوك نه پېژندل. د ژبې د ښې زده کړې لپاره هم د هغې ژبې دويونکو دژوند او دودونو نه خبرېدل ضروري دي، ځکه چې د ژبو ډېره زېرمه کلتوري ريښې لري او که له کلتور او دود نه څوك خبرنه وي د هغو کليمو په مانابه سم ډول نشي پوهېدای. ما هغې ته د خپلو دودونو په هکله خبرې کړې وې يانې چې ودونه څه ډول کوو. ډېروختونه داسې وي چې جينۍ مو په سترگونه وي ليدلې ، يواځې موراويا دکوربلې مشرې ښځې ليدلې وي اوهغې يې هم راته دومره صيپتونه کړي وي چې په فکر کې بيا ښاپېرۍ راولو، او په گل درو او گل کڅونو کې ورسره پټ،پټوني کوو. ان تردې چې له کوژدن وروسته هم خپله کوژمنه يانشو ليدای او ياپې د ځينو سيمو خلك په ښکاره نشي ليدای . خو د شپې ورسره غاړه غړۍ وي او بيا ترې په چربانگ د غل غوندې تښتي ، پدې کې رانه اتينا پو ښتنه کړې وه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تښتي نو ولې؟" ماورته ويلي وو چې که د جينۍ پلاراو ورونه يې ووينې نو خپه کېږي او کېداى شي لا وه يې ډبوي. هغې له لږ فکروروسته وويل: "تاماته ويلي ووچې ستا سو کورونه دومره ډېرې کوټې نه لري چې هرهلك او هره جينۍ په بېله ،بېله کوټه کې ويده شي نو خامخا به جينۍ يادموراو پلاراو يا د نورو خويندو ورونو سره په يو ه کوټه کې ويدېږي.او که جينۍ په نورو شپو دورونو او پلار تر سترګو لاندې وي او په دغه شپه ترې ورکه شي. نوولې هغوى نه پوهېږي چې د خپل کوژمن په غېږکې به پرته وي ځکه چې هغوي خو به هم د خپلو ښځو غېږو ته دغه شان په پټه ورغلي وي ،له هغه وخته به تجربه لري"

ماورته وخندل:

- دومره پسې نو سر هم نه ګرځوي

هغې داچاره يو ډول ريا غوندې ګڼله چې که په سترګويې ووينئ خولَوَږ،اوکوتك راخلئ او که عقل مو درته ووايي سترګې پرې پټوئ.اوما بياحيا ګڼله يواځې دواده او کوژدن دود،نه و چې اتينا ته عجيب او په زړه پورې و. جرګې ، مرکې،دهغو پرېکړې ،ترې ،نرخونه، اخترونه، زېري ورکول او ډېر داسې څه وو چې هغه يې مجبوره کړه له خپل وسله وال فوځ سره د قضايي اوحقوقي سلاکارې په ډول افغانستان ته راشي او دلته بيا د يوې قضيې پلټنه په غاړه واخلي. قضيه د مرګونو وه.دوه سوداګر چاوژلي وو.او مرګونه هم د بر شيګل په پاس سر، سمه لام کې شوي وو .

رښتياپدي دنياکې داسې ډېرې کمې خبرې شته چې ټاکلې کره اونه بدلېدونکې وي ځرنګه چې کاينات دتغيراوبدلون په حال کې دي همدغسې ددې نړۍ هرڅه په بدلېږي او يابدلېدى شي.او بيا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښوونکي سلطان کسين خبره دقضيې دڅېړلوپه وخت کله هم دافکرمه کوئ چې په کوم ځای کې مړی موندل شوی وژنه به هم همدغلته نژدې شوې وي مړی دمجرم دتـاراوټيـلـګرام دپـېغام کاغذدی.ډېر مجرمان دمړوپه مټ خپل پېغامونه رسوي. نوتل دمړودپيداکېدوځای.دوژل کېدوځای،پـه هـغودخـورو څادرونو او ټوټو،او دمړو لاسونو ،پښو او دهغوی دپړېوتو ډول ته په کلکه ګورئ او فکرکوئ کېدای شي پدغو ټولو کې مجرمان تاسوته پېغامونه درکول غواړي او دغه پېغامونه ستاسو سره مر سته کوي چې هغوی ته مو ورسوي. نو د سلطان کسين لارښوونو ته په کتوداخبره به سمه نه وي که سړی ووايي چې قتلونه په سمه لام کې شوي وو. ځکه چې يواځې مړي په سمه لام کې موندل شوي و او لا په سمه لام کې هم نه دخوړکلي او سمه لام تر منځ دبنګېړې دکمرلاندې په يوه سمڅ کې موندل شوي وو. کيسه تر عامو خلکو داسې رسېدلې وه چې يو ې ښځې بزې ساتلې. بزې دکلي نه په لږ غونډې واټن کې پراته تنګي کې څرېدې د تنګي په مينځ کې دوچ خوړ په بڼه دباراني او بو د بهېدولاروه، بزې چې خوړته ورسېدې په يو ځای راغونډې شوې لکه له ځانه چې شپول جوړوي. ښځه چې ورورسېده وې ليدل چې يوتوربوټ يو، خړپکول،څادراووينې پرتې دي.

ويـوهـېـده چې دلـتـه وژنـه شوې، لاړه او کلی يې له کيسې خبرکړ.دکلي خلك چې راغلل د پکول او بوټ له ځای نه يې منډ واخيست . چې د خوړ اوګټيو د نورو منډونو غو ندې ګران منډ هم نه و، ځکه چې ښکاره سړی پوهېده چې له دې ځايه څوك راښکل شوي دي منډ تر يوې سمڅې ورسېد، چې خلك سمڅې ته ورننوتل دوه مړي چې شين څادر پرې خورو وليدل.دمړو د پټولو هڅه شوې وه ، په سمڅه کې شګې وې او په شګوکې نژدې پټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل شوي و. خو د ځادرو پيڅکې او د جامو ځينې برخې يې بهر پاتې وې .
مړي نه خراب شوي و او نه شخ شوي .
ځينو خلکو فکر کاوه چې دوی همداتېره شپه وژل شوي ځکه ندي خراب شوي خو ځينو نورو بيا فکر کاوه چې دوی که هرڅوك وي او هر چاوژلي وي خـو شـهيدان دی او د شهادت له برکته نه دي خراب شوي. ددوی د ليل داوو چې انسان دروح له وتلونه وروسته ببخي په څو دقيقو کې شخ ،پخ شي اودوی که تېره شپه هم وژل شوي وي تر او سه پرې له دولس ساعتونو ډېروخت تېر شوی اوکه په حقه شهيدان نه وای پکارداوه چې اوس داسې تـازه نـه وای. مـړي پـه جنازو کې تر کلي راوړل شو. کليوالو وکـتل يو همدلته په کلي کې چاوپېژنده چې نسيم نـو مـېـده په ده کې دتبرگی اوپه ټـوپـك د ويـشـتلونښې وې و او عـمـر يـې تر شلو کلونو لږ څه پورته و.
بـل د پـنـځه دېـر شــو په شــاوخــواکې ښـکاربـده، تـوره بـونډی ږيـره او ښايسته ويښتان يې لرل . سـترگې يې پټې وې خو بيا تر ې هم ښکاربده چې څومره غټې ، غټې به وې.دده دسر له ټپونو څرگندېده چې د شا له خوانه د تبرگي په څټی وهل شوی او بيا وروسته يو گوزار د همغه تبر په تېرو وهل شوی او بيا ويشتل شوی دی ،کليوالو دواړه مړي له څو ساعته پلې لارې وهلو وروسته د شيگل ترولسوالی راورسول.دلته دوهم مړی هم وپېژندل شو چې د لاور دی او په باجوړ کې او سېږي .
دغو وژنو ته ځينو خلکو دسياسي مرگونو په ډول کتل او اتينا پدې گومارل شوې وه چې دهمدې خبرې پخلی وکړي چې مرگونه سياسي دي که جنايي؟ ځکه چې دغه سيمه د کونړ د پياوړي جهادي قومندان کشمير خان سيمه وه. هغه د اتحادي فوځونو له سترگو پټ و. او که دغه مرگونه په سياسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول تر سره شوي وي، نو بیا اتحادي فوځونوغوښتل چې پدې سیمه کې
لوی عملیات تر سره کړي اوددې سیمې عملیات ډېر اسانه نه و. سمه لام
نژدې پنځه ساعته له سړکه پلې لاره لري او لاره ټوله په غرو، رغو
اوتنګوناوونوکې ده او که امریکایان پدغو غرنیو سیمو کې مزل کوي او تر
سمه لامه دهغوی په وینا د چڼ او پاکولوعملیات تر سره کوي نو پدې ډېر
خرڅ کېږي ، لوی پلان غواړي او د ډېرو اتحادي فوځونو مرګ ژوبله پکې
رامینځته کېدای شي، نو د همدې لپاره لومړی د قضیې څېړل پکار وو.
چې معلوم شي وژنې سیاسي اړخ لري که جنایي. او اتینا چې پدې کار
ګومارل کېده .نیک مرغي به وه که بد مرغي خو زه هم له ترکیې نه په
رخصتۍ کورته راغلی وم. اتینا مې د برېښنا لیک له لارې دخپل راتګ نه
خبرکړې وه،کله چې ورته دغه څېړنه وسپارل شوه راپسې ډېره کلکه وه
چې ورسره ملګری شم. ماهم چې دکونړ نوم واورېد ورسره ومې منله،
ماویل یو خو به دخپل پلار وطن ووینم ځکه چې پلار مې همدغلته په کونړ
کې دشیګل نه پورې په ښېلی‌کې پېداشوی و. خاپوړې یې کړې وې زلمی
شوی واوبیادکندز دشت ارچي ته کډه شو. اتینا اوس د تر کیې یو ه فوځۍ
وه او ما نشو کولی د هغې سره فوځي دنده تر سره کړم نو ماته یې
دسلاکار په ډول په(Contract)لنډ مهاله کار راکړ ما هم ورسره ومانه،کابل
ته او بیاله هغه ځایه کونړ ته لاړم.
له پخوانه مې یو عادت دا وو چې هرڅه مې زرهېرول په کابل کې چې به مې
یوه شپه وکړه هیڅ به مې فکر نه کاوه چې په ننګر هار او پېښور کې به
همغه شان ګرمي وي لکه پرون یا ابله ورځ چې وه . او همدغه فکر مـې د
اسـتـنـبـول پـه ښـکلـي ښـارکـې د افـغانـسـتـان پـه هـکله هم کړی و. ماویل
درې کاله وشول چې د ډالرو بهیر د کابل په لور ورمات دی، اوس به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استنبول غونډې ښکلی ښوی وي . خو چې د شيګل ولسوالۍ ته ننوتم ايله مې عقل سرته راغی چې ډالر څه چې يوه افغانۍ هم پکې نده لګول شوې. د چا شخصي کور يې پدې نامه ولسوالي کړی چې د مجاهدينو امريت پکې و او دولت ته په ميراث پاتې شو.خو پدې چا فکر ندی کړی چې مجاهدينو له کومه کړ. ځکه يې پکې امريت جوړکړی و چې د يوه داسې چا کورو چې د خلقي ټاپه پرې لګېدلې وه. ولې خلقيان په نورو ولايتونو کې نه وو. هلته هم ورسره همدغه چلند کېږي. ماته رښتيا هم دا هر څه عجيب ښکارېدل .ولې مونږه له نووپېښو او نوو حالاتو سره نوی چلند او نوی فکرنه زده کوو؟ ولې سياسي نظرونه ترمذهبه غزوو او په مذهب کې هم تر هغه بريده چې د بل لوري وينه او مينه دواړه راته حلال شي.ولې مذهب دسياست تابع کوو؟

داسې نشي کېدای چې که د نورو دسياسي نظامونو خپلولو ته اړتيالرو نو د خپل مذهب، فکر او کلتور سره يې لومړی برابر کړو، بياترې کارواخلو؟ مادغه فکرونه کول او اتينادمجرمانو دبيانونو په لوستلو بوخته وه، زر، زر يې پاڼې اړولې نه پوهېږم څه يې وليدل خو په بيړه يې له دوسيې سر راپورته کړاو څارنوال ته يې وويل:

-"داکسان چې تاسو يې بيانونه دلته ليکلي څه شول؟"

- "هغوی موپرېښودي دي"

- "پوهېږم پرېښودي مودي خو ولې... ؟ "

-"تحقيقات مو ترې وکړل خو د وړاندې تګ لپاره يې لار رانه کړه"

سترګې يې د څارنول په سترګوکې ورکړې

- "نوره څنګه لاره غواړې ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملخی دې که څه بلا دا وایي چې دسوداگرو اوسمه لام والو ترمنځ سودا زماپه خوله او زماپه کورکې شوې وه. نېټه مې ورسره ټاکلې وه زه له سوداگرونه دژمنې سره سم مخکې ټاکلي ځای ته چې سمه لام دی ورسېدم.خو چې لاړم هلته راته د هغو خلکو چې سودا ورسره شوې وه نیت ښه ښکاره نشو زه ترې بیرته را روان شوم او په لاره کې سره وړاندې وروسته شو. زه چې شینگرگل ته راغلم خبرشوم چې سوداگر په ماپسې ټاکلي ځای ته تللي دي. خو ماڅه کولی شول خبره مې په تقدیر وسپارله او کورته ترې راغلم" پوښتنه داده چې ملخي ته دده دیوخپلوان او دوست دژوند ارزښت همدومره و؟ولې ددغوکلیو او سیمې ولسي خلک یې نشو خبرولی؟ ولې پولیسو ته یې خبر نشو ورکولی؟

دی پدې پوهېده چې که دی پسې لاړشي هغوی له مرگه ژغورلی شي ځکه چې تبرگی یې خسر دی،گنډېری یې اوښی او هغه بل شریك بانړی یې سانډو(باجه) داسی برېښي چې ده ته هیڅ د مرگ گواښ هم نه و. ځکه چې که وژنه په پیسو کېده نو پیسې د ملخي سره نه وې د وژل شوو سوداگرو سره وې. ډېرې وژنې یواځې پدې کېږي چې وژل شوي کس یا وژونکی د نورو په وژلو لیدلی وي او یاترې خبروي، ددې لپاره چې قاتل نه غو اړي ثبوت پرېږدي دغه کس وژني، اوچې دی یې دده په وینا له نیت نه خبرو،ماناله پلانه یې خبر و نو که قاتل دی خپل ملگری اوپه قتل کې شریك نه گڼلی نو پکاروه چې وژلی یې وای او ثبوت یې له منځه وړی وای .
اوکه دده خبرېدلو ورته مانا نه لرله اووېره یې ترې نه کېدله نوبیا هم باید یوه وېره ورسره وای او هغه داچې دی غواړي وژل شوي کسان وژغوري اودا دگنډېری دوی چې دوژنې شك پرې کېږي دپلان شنډېدل وو. نو هغوی له پکاروو چې ملخی یې تر هغو پورې چې سوداگر ور رسېږي ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلی وای. ولې د میری په نوم کس چې تاسو دشك په بنسټ پوښتلی دی ددوی سره روانېده او له څه مزل نه پس ترې بېرته راستنېده ،داټولې پوښتنې ځواب غواړي.

څارنوال وويل"ته چې څه فکرکوې،زه هم همدغه فکرکوم،خوستونزه دسمه لام والو مجرمانوراوستل دي"

اتيناترې وپوښتل"څه فکرکوې چې قضيه جنايي ده که سياسي؟"

-"ددواړو شونتياوې شته"

-"نو زماپه قضيه کې د ښکېلو ټولو خواوو د تېر ژوند ريکارډ پکار دی"

دايې وويل خپلوسوربخنو زلفو ته يې يو څنډ ورکړاوله کوټې ووته . په برنډه کې يې راته وويل" ټکوره! باجوړ ته به ځو"

له څو ثانيو وروسته مې ځواب ورکړ خپل موټر او عسکر رخصت کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم څپرکی:

بـاجـوړتـه تگ

دکونړ او باجوړ تر منځ کوم بريد اوپوله نشته دهر قوم نيم د غره يوې خواته او پاتې نيم يې بلې خواته پراته دي.
او همدا لامل دی چې تر منځ يې راښکل شوې کر ښې خپل ارزښت له لاسه ورکړی. چې دچا کله او له کومې لارې خوښه شي اوړي را اوړي. د پلو لاروتر څنگ د ناوه پاس ، غاښي او شايي سړکونه هم شته چې هره ورځ پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سلگونو خلك تگ راتگ كوي. خو دا ټولې اسانتیا وې دسیمه ییزو خلكو دپاره دي.

اتینا په استنبول كې ښه وه ، د هر چا نظروراوښت او هلته پدغسې چا دسړي رنگ سازیږي . خو په كونړ كې هغه اتینا نه وه چې لكه د استنبول غوندې مې له گوتې نیولې واى ، په خندا، خندا مې ورسره خبرې كولاى.

نورو راته كتلاى او اوبه ، اوبه كېداى ، مافكر كاوه چې اتینا ته مې د پښتنو دودونو اوفكرونو په هكله هر څه ویلي خو دلته پوه شوم چې كېداى شي ډېرې خبرې پاتې وي او په هغوډېرو كې یوه دا چې پښتانه پسې ښځه ور روانه وي نظر یې له دوه گزو اخوا كارنه كوي ، او بیا چې یې لا ښځه خپله هم نه وي. ددې خو هیڅ تصور نشته چې د ایجاب او قبول پرته دې څوك د چاخور لور د ځان سره وگرځوي.

اتینا راته ویلي وو چې باجوړ ته به ځي او ما پېژنده چې دوخت ډېر قدر كوي چې د ژوند یوه ثانیه یې هم بې گټې تېرېږي داسې پسې خپه وي لكه د كنجوس نه چې مېلمه ډوډۍ وخوري. په پوهنتون كې اتینا له ډېركارماكاوه. د ماسټرۍ د كتابونو روغ، روغ چپټرونه (څپركي) مې ورله په لنډو كلیمو لیكل، كله چې به یې د لیكچر وار و دیونیم، دوه ساعتونو اوږده لیكچرونه مې ورله برابرول . په كورنودندوكې به مې ورسره مرسته كوله. خوهغې هم وخت نه خراباوه.

پښتویې زده كوله د پښتو اولسي ادبیات یې كتل او زما د پښتو گډې ،وډې لیكنې یې له وړو،وړو كاغذونو ټولولې او په تر تیب یې لیكلې . د مارشل ارټ كلب ته تلله اوزه یې هم ورسره په زوره بیولم.

د پښتو سره یې مینه وه او كه رښتیا ووایم مادهغې د پښتو سره مینه د خپل ځان سره مینه گڼله او په زړه كې به مې كرل رېبل چې كه ماته گرانه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده زه پرې هم ګران يم. پدې کې راته هيڅ شك نشته چې پرې ګران يم خو لاترننه پدې نه يم پوهېدلى چې څنګه پرې ګران يم . مونږ ديو بل په غېږ کې خوبونه هم کړي خو يواځې په اورګاډي کې . دخوښۍ په وخت مو يو بل په مخ، مخ ښه کلك، کلك چيچلي هم دي وريسې مو رنګونه هم تښتېدلي يو بل ته مو تل ويلي چې يوه شېبه ستانه پرته ژوند نشم کولى. خو پدغې پسې غلي شوي يو او پدې هم پوهېدو چې په مونږ کې د يوه هم دانده خوښه چې د خبرو لږدې وشلېږي خو بياهم بلې خبرې ته تللي يو او فکر کوم دازمونږ ددواړوڅه معجزه وه چې نژدې دلسوکلونو يوځاى اوښتو،را اوښتو وروسته موهم دوستي ،دوستي پاتې شوه په مينه بدله نه شوه . نه مادبل چاپه لور وکتل نه هغې .نه ماواده وکړنه هغې . خوپه خپلوکې مو هم دزړه غلاڅرګنده نه کړه

چې د باجوړ نوم يې راته واخيست نېغه مې د شيګل له ولسوالۍ نه مخامخ دکربوړۍ کلي ته د خپل دوست بريالي کورته بوتله . کربوړۍ دشيګل ولسوالۍ ته مخامخ دسيندنه پاس دخوږ ترڅنګ په شنو پټيواومستو لښتيو کې راګېر ورکوټى غوندې کلى دى چې کورونه يې له ډېرونژدې کېدو او تنګېدونه يو په بل کې ورننوتي دي ،لدې امله د يو کورمېلمه د ټولو مېلمه وي او خوښۍ اودردونه خو هسې هم زمونږ د ټولو کلو سره ګډوي . برياڵى خبرو چې ورځو.اوفکرکوم خوا اوشا کورونه يې هم ښه په سخاوت خبرکړ ي وو ځکه چې مونږ ورغلو کوريې له ښځو او نجونوډك و .داتينا ښه راغلاست ته راپاڅېدې، هغه اوتره غوندې شوه په ترکۍ ژبه يې وويل " داکوردى ؟" ماورته وويل هو! خو هغه کورچې فکرکوي ډېردروندمېلمه يې راغلى او پدې ډول يې راتګ لمانځي .داتينا سره ببخي د اتصور نه و چې يو وخت به په خپل کار پسې ځي .يو ځاى ته به يواځې ددمې دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورستنېږي او هلته به ورته خلك دومره خوشحالېږي چې ددې په احترام به دېرش څلوېښت ښځې راټولې وي . په استنبول کې خو لکه د نورو لویوښارونو غوندې څوك خپل دېوال شریك گاونډي هم نه پېژني او نه څوك دڅوند له منډې او زغله دومره وخت پیداکولی شي چې په یو وخت د یو چا لپاره په دومره گڼ شمېرکې راټول شي. ټوکې اوخنداوې دې وکړي، یو بل دې ونازوي. اتینا مې د ښځو په حرم کې پرېښوده اوزه او بریالی ترې کوټې ته لاړو . مونږ غلې،غلې له یو بله دحال ،احوال پوښته کوله خو بهر ښې په درز کې ، خنداگانې ، او ټوکې ټکالې روانې وې. اتینا له هغوی پوښتنې کولې او هغوی له اتینا.یوې ښځې فکر کړی و چې گوندې زه د اتینامېړه یم. ورته یې وویل له بدوسترگودې لرې وي ښه جوړه خومو برابرده . اتینا ورته وخندل.

"چپ شه چې وایې نه وري، خو خدای دې وکړي چې سره جوړه شو" هغې ورته وویل ښه دادې مېړه نه دی؟

ورته په خنداشوه "سل مړونه دې ترې قربان شي" خو خدای ته سوال وکړئ چې "ایسته مې داگل دوربل گل شي"

یوې وویل "ته او س زما په مخکې ووایه چې زه داگل دوربل گل جوړوم نوره ترې خلاصه"

- "نوریې رابانډې څنگه وایې؟"

یوې جینۍ ورته وویل خورې اوس به ستاسو په مذهب شوی وي. دلته خوکه مونږ چاته د سترگو په کونج کې هم وروکتل په والله که مو بیا پرېږدې ،یابه موپه مړوندسرږدي او یابه دلحدله تیږې سروهي.

اتینا له خوشحالۍ یوټوپ کړ، آ څومره ښه .... که تاسو د چاسره واده کول غواړئ نوهغه انکار نشي کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاڅواب ورکړ يواځې غړ وکړه .

ددوی خبرې خوړې وې او که په ما خوړې لګېدې خو ډېر په غورورته ما او بريالي غوړ نيولی و. او په غوړ ، غوړکې دې فکر وړی وم چې ګاډی او ساتونکي مې ترې رخصت کړه او س به يې ځنګه په ځان پسې ګرځوم او هغه هم بيا په کونړکې،مونږ هم عجيبه خو يونه لرو. ښځې له پټيونه مالونو ته واښه راوړي . له لرو،لروغرونونه لرګي راوړي. په پټيوکې کارونه کوي ان تردې چې مورمې ويل "پخواښځوماسته هم له کورنه بهردوياليې په غاړه شاربل"که ښځې مو يواځې وي اويادنوروښځوسره ملګرې وګرځي خيردی. خوکه مونږورسره يو اوله کورنه بهر راپسې روانه وي پرې شرمېږو. فکرکوو چې ځوك به يې پښو ته ګوري که لاسونوته اوبيازه که له کونړه لرې پيداشوی اولوی شوی وم خوبيا هم دخپل نژدې ملګري اودوست برياليي کورته وخت ناوخته راتلم نوله همدې امله په شيګل کې خال،خال پيژندوی وم اوس يو نيم سړي پېژندلم او که نن يې له يوې بهرنۍ ښځې سره ځنګ په ځنګ ليدلم نو خامخا يې د سترګو په کونج کې راکتل او يوه،نيمه تبصره يې چې زمونږ دخلکو دود ده راپسې کوله. همدغه فکرونه وو چې په ذهن کې مې په اتڼ وو .

يوځل داتينا د ګاډي او ساتونکو په لېږلو خپه شوم خو په بيا فکرخوشحاله شوم ځکه چې دامريکايانو اوسوله ساتوځواکونو په فوځي ګاډوکې ګرځېدل مې هم نه خوښېدل.

دهغوی ژباړونکي به رايادېدل سرونه به يې ټيټ نيولي و او دوسمالونه به يې په سراچولي و.

بيابه مې ويل چې ځله مې ورسره منله چې درسره ځم ،سلاکار به دې يم، که سلا کار نه شم يوځه مرسته خو به درسره وکړم،لارښود خو به دې يم. ځان

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به مې غوسه راغله چې خلك دكار سره سم د كار دځای پوښتنه كوي او تاته یې وویل "چې په كونړ كې یوه قضیه ځېږي،داپوښتنه دې ونه كړه چې دكونړ په كومو ځایونوكې" قضیې خوپه دفتر كې دننه د بیانونو او ثبوتونو په لوستلو هم ځېړل كېږي. او لكه د لېوني غوندې په گرځېدو اومالوماتو راټولولو هم ځېړل كېږي.نوره دې پكې پوښتنه ونكړه ،ورسره ودې منله، دادې ونه ویل چې قضیه چرته ځېږي؟ دكونړ په كوم ځای كې یې ځېږي؟.بیامې ځانته خنداراغله او دخندا سره مې خپله ځانته ځواب وركړ چې "ولې خپل ماغزه خوري په بل چادې پېرزوكېده چې ورسره وگرځي؟ رخصتي خودې هسې بانه وه دلته خو راغلی هم ددې دپاره یې، ولې ژمنه دې ورسره نه وه كړې چې ستاد رسېدو نه وروسته به په لسوورځوكې دننه ،دننه ځان دررسوم؟ او لږ ترلږه په كونړ كې خو به دې ښه گرځوم چې زمونږ د خلكو له دودونو رواجونو ژوند او فكر نه خبره شي؟ ددې سره مې بریالي ته مخ واړوو .

- بریالیه! مونږ به ځو.

- شپه نه پاتې كېږئ ؟

-نه نشو پاتې كېدای انډیواله مې د وخت ډېرقدركوي. او شپه دلته تېرول به پرې ونشم منلی هغه رانه پوښتنه وكړه "انډېواله دې پدې قضیه كې ولې دومره ډېره لېوالتیا ښیي"؟

ماورته وویل "ته یې هم په لېوالتیا پوه شوې؟" ولې نه لږه شېبه وړاندې چې بهر وتلی وم راته یې وویل سمه لام ته به له دې ځایه څومره پلې لاره وي؟ ماترې پوښتنه وكړه چې ته "سمه لام ته هم ځې؟" راته یې وویل" كه اړتیاشي خامخابه ځو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل نه پوهېږم خو د پخوانه یې ماجرا خو ښه ده او چې څه ووایي سرته یې رسوي.
بریالي راته وویل:
- نو لکه چې ستاغوندې ده، خو خیال کوئ چې هلته تلل له خطره خالي نه دي.
ومې ویل "هیله خدای ته خومونږ له موټر پکاردی"
"نوراځئ چې ځوموټربهرولاړدی" د بریالي مور چې رخصتولم، څه خبره یې په خوله کې راجوړه کړه خو په خندایې واړوله په تندي یې ښکل کړم، اوترې روان شوم. چې دکلا ګی په دروازه وتلم دشانه راپسې کومې جینۍ د شیطانۍ په ډک غږ وویل "چې ومونه شرموې،کونړواله ده، دجینۍ خوښ یې واده یې کړه، بیایې دڅان سره ګرځوه"
وروغوندې مې له خولې ووتل:
"مونږ ته یې څله وایې هغې ته یې ووایه" لږه شېبه وروسته راپسی اتیناهم راووتله، ښۀ درنه اسماني رنګه څادري یې په سر وه . لکه چې چاچل هم ورښودلی و. د افغانوښځوغوندې یې پورته اړولې وه . یواځې سپین مخ یې ښکارېده او سرې شونډې یې لکه د ګل غوندې په مسکاغوړېدلې وې.
دبریالي سره د موټر په وروستي سیټ کې څنګ په څنګ کښېنا ستو، دڅغسرای نه لږ پاس ددړواو کېبلونو په یوه پل پورې وتو، تر غاښي پورې اتینا دغره هرې ونې، غنې ته کتل چې د غاښي په پاڼك وراوښتو بیایې هم غره ته وکتل راته وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"خدای دربانديې څومره فضل کړی خو تاسويې دفضل او پېرزوپه نازولونه پوهېږئ،وگوره يو غردی د کونړ خوايې څومره شنه ده اودباجوړخوايې څومره سپېره . ماورته وويل:

-" څادري ته دې وگوره اودې خبرو ته دې، غلې شه راځه چې ځو" راروانه شوه چې وروسته مې ورته وکتل داسې نېغه راروانه وه لکه د فاتح آس . لږ ښکته گاډي ولاړوو د يومو ټر سره مو خبره وکړه اوله څوپاټکونو او نژدې له يوه ساعت مزل وروسته ډرايور وويل "داد يوسف آباد کمپ دی" اتينا ورته وويل:

"لږ په ورو لاړشه،زه ځای در ښايم" له لږې شېبې وروسته په يوه کږلېچي ورتاوشو اتينا ته لکه چې دغلته چې دغلته فکر ورغلی وو چې پښتنې ښځې دنارينوو په مخکې خبرې نه کوي نووروغونډې يې وخندل زنگون يې راله لاس کې راونيو، "مانا دلته کوزېږو" له موټرڅخه کوزشو له يوه ماشوم نه موددلاور د کور پوښتنه وکړه هغه راته وويل:

"مخې ته يې ولاړيئ، همدايې دروازه ده" اتينا يې کورته ننوته اوزه يې په حجره کې له ورور سره کښېنا ستم . دسمه لام په قضيه کې يو وژل شوی کس دلاورؤ، چې دمجاهدينويو ځوان قومندان و. او په هکله يې خلکو ويل چې د يوځانگړي خوی او اخلاقوڅښتن و. کله يې هم په تنظيمی جنگونو کې برخه نه وه اخيستې اوانسان ورته په حقيقې بڼه د انسان ارزښت درلود. په حجره کې راته يو ځوان چې له بڼې پوه ،ځيرك او با احساسه ښکارېده اوويل يې چې له دلاور سره ډېرگرځېدلی. خبره کوله چې "يوه ورځ ورسره يو ځای د بي بي سي خبرونو ته ناست وم داهغه مهال و چې په کابل کې تنظيمي جنگونه ښه په زور او شور کې وو" ده ويل "مادخدای بښلي ميرويس جليل راپور اورېده چې ويل يې په نننې جنگ کې دولسي خلکو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګ له دوارو خواوونه په لسګونو جنګیالي وژل شوي او ددریمې کارتې سیمې ته هم ډېر زیان او ښتی" ده ویل "ماورته وویل چې جنګیالي دې پسې خدای نورهم مړه کړي خو خپه پدې ولسي خلکو او دوطن په ورانېدو یو. ددې په اورېدو راته دلاور مخ راواړوو او په غو سه یې رانه پوښتنه وکړه چې ولې تا پېداکړي چې داسې په ازاد زړه یې وژنې" ده ویل ماورته ویل " دوی چې نوروژني نو پخپله دې له هغوی مخکې مړه شي " ویل یې هغه راته وویل چې "داسوال کوه چې دوی د خپل ژوند په قدراوارزښت پوه شي او چې څوك د خپل ژوندارزښت وپېژني بیاد بل ژوند ته هم ارزښت ورکوي ،نه ځان وژني او نه بل" ددې سره دده په سترګو کې اوښکې راغلې اووې ویل "دلاور د خپل ژوند په ارزښت ښه پوهېده او ځکه خویې په مېړي هم پښه نه ایښوده ویل یې انسان دې ځان دنورو د مرګ اوژوند واکمن نه ګڼي. که څه وس یې کېږي نو ددې دپاره دې ترې کار واخلي چې د یو انسان له تندي نه د غم نښې لرې کړي او په خندایې کړي" ددلاور دورورسره هم وغږېدم، ښکلی هډور سړی و . یوخړپکول یې له تندي پاس ایښی و. ویښته یې پکې پورته ورتاوکړي وو، خوچې هر څومره پوښتنې مې ترې کولې همدغه یوه خبره یې کوله چې مونږ دلته یو اوکار په سمه لام کې شوی. زه ترې هیڅ خبرنه یم . هغه که زمونږ سره ښه چلند کاوه نو یواځې له دې امله چې پښتون دی او مونږ یې حجرې ته ورغلي یو نور ورته زمونږ کار څه ارزښت نه درلود او داښه نظر هم وخو هغه وخت به دپو هېدو وړ وای چې دی زمونږ دڅېړنو په هدف پوهېدای چې مونږیواځې پدې پسې ورغلي یو چې دپېښې ښه مالومه کړو که پېښه جنايي وخېژي نو بیا کېدای شي چې د کونړ ولایت ته هم خپلې څېړنې ورنه کړو ځکه چې هدف دمجرم نیول نه دي یواځې د امالومول دي چې د جرم لامل څه دی. اوکه لامل هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي دده خو ورور وژل شوى و. مونږ فكر كاوه چې ده ته داپه زړه پورې وي چې وژونكوته يې سزاوركړل شي،له همدې امله مو ترې دا خبره پېته ساتلې وه چې مونږ يواځې دپېښې انگېزه مالوموو اونه دې ته لېواله وچې مجرمانو ته دې سزاوركړل شي.دا خبره دفكر وړ وه چې ولې نو دى نه غواړي مجرمانو ته سزا وركړل شي ؟ ولې دمجرمانو په څرگندولو كې مرسته نه كوي؟چې كله مو ترې د جرم جنايي توب او سياسي توب په هكله وپوښتل وې ويل "پدې كې د سياست څـه خـبره ده،زمـا ورور يـو تـاجرو. او يــواځــې تـجـارت يـې كاوه .كـه امريكايانو وژلى واى وژنه به يې سياسي وه ځكه چې مجاهدو. اودحزب اسلامي سره يې خواخوږي لرله . خو اوس امريكايان ددې نه څه غواړي.

امريكايان دې خپل ريكارډ وگوري. دده په اړوند څه خبره دهغوى ريكارډ كې شته؟" ماورته وويل "ځينې خلك دغسې فكر كوي" وې ويل "امريكايانو له يې د خلكو د فكر څه ،دهغوى خو هسې هم په اسماركې د اډې تر څنگ خلك يو د بل په پټي كې بمونه ږدي يوبل پرې وژني خودوى يې پوښتنه قدرې هم نه كوي. دوى خو يواځې ځان ساتي او خپلې منگولې ټينگوي. چې په خپل سر يې نه وي راغلې د بل په سر دې اورونه بليږي" دوى پكې كارنه لري،ملي اردواو ملي پوليس روزل كېږي خو پروسه يې ډېره ورو روانه ده او څومره چې روزل كېږي دهغوى په نيمه ترې بېرته تښتي،لامل يې دادى چې دژوند ډېرې كمې اسانتياوې وركول كېږي،ددوى په مقابل كې دملت دهمدغو تنكيو بچيانو دوژنې او سر پرېكونې لپاره دهېواد دښمنان ډېر مصرفونه كوي. دولت هم دهېواد دبيارغاونې كومه لويه اودپام وړ ستراتيژي نه لري. ملت مو يو ډول ويشل شوى غوندې دى له هرڅه زياته اړتيا ملت جوړونې ته ده اوملت جوړونه او دورانكارو اوهېواد دښمنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه هغه وخت لنډېدای شي چې كارونه ډېرشي،انصاف راشی اوخلك په گېډه ماړه شي. ددلاور ورور لوستی سړی و او گرځېدلی هم و. يو ځانگړی نړۍ ليديې لاره.عجيبه داوه چې په ورور پسې ډېر خپه شكارېده.داسې برېښېده چې سينه يې له غمه ډكه ده خو چې دا بيا د اندېښنې وړ وه چې همكاري نو ولې نه كوي. ددلاور يوځوی هم و چې ديارلس كلن و او داسې و چې پلار به يې ورته په رښتيا هم ښې هيلې لرلې.دليك، لوست اوزده كړې سره يې مينه وه او تر ټولو ښه يې دا چې په هر څه يې فكر كاوه. زه ددوی سره په خبرو ووم چې په سټيلايټ د اتينا زنگ راغی . مافكر وكړو لكه چې نور د تللو وخت دی ورته مې وويل "كه تلل غواړې نو راووځه" راته يې وويل "داخو دومره خواږه خلك دي، اووخت هم ناوخته دی، شپې ته همدلته نه پاتې كېږو؟ ددلاور مېرمن راته وايي چې مه ځئ" ماورته وويل "سمه ده! خو فكر دې وي چې دهر پښتون په كوروړشې همدغومره خواږه او ميلمه پاله دي ته به په كوم،كوم كوركې شپې كوې؟ راته يې وويل "دابه مې د پښتنو په كوركې لومړۍ شپه وي، اوغواړم دالومړۍ شپه همدلته ددې خوږې مېرمنې سره وكړم" له ځان سره مې غلي غوندې وويل "زما خو در پكې هسې هم نصيب نشته څه چې دې خوښه وي هغه كوه، خو رنگ مې هغه وخت وتښتېد كله چې پوه شوم چې ټيليفون مې بند كړی نه دی اوكېدای شي زما دغه وروستۍ جمله يې اوريدلې وي" زړه مې په زوره ، زوره ودرزېد خو بيامې وويل "غم يې مه كوه ښه ده چې وايې وري"

دشپې ډېره برخه مې په سوچونو او فكرونو تېره كړه ددلاور نازولي بچي مې ليدلي وو. يوه ماشومه لور يې وه . چې شپږ كلنه به وه، خو ډېره هوښياره وه، حجرې ته راغله لومړی يې له لرې نه راته كتل، زړه يې نشوكولی، ماهم پرې ځان ناگاره كړ، بياراغله لاس يې راكړ، ښكل مې كړه، بيايې په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه په دواړو لاسونو کې زمامخ راونيو، راته يې وويل "زما پلاريې هم وژلی دی، او بيازمونږ کورته هم راغلی و، ماپه گټه وويشتو" ماورته وويل "څوك؟" وې ويل"هغه سړی" ددغې ماشومې خبرې وې ،دورور غم يې او په عين حال کې نه همکاري ، پدې ټولومې څو،څوځله فکروکړ، دې خبرې ماته يو شك راپيداکړو چې زما ورورېو تاجرو، دهغه له سياست سره څه ، که امر يکايانووژلی وای، وژنه به يې سياسی وه، ځکه مجاهدو او د حزب اسلامي پخوانی غړی و. شك مې پدې دليل و چې ددلاور په هکله مالومات داووچې هغه ددولت د ډېرو چارواکو سره اړيکې درلودې . او د سولې د راوستلو دهر ې هڅې فکري ملگری و. اوکېدای شي پدې وژل شوی وي چې ولې په کونړ کې د " جهاد" پرځای سوله او کراري غواړي. بله داچې کېدای شي پدې وژل شوی وي چې دده دډېرو جهادي کړيو دډېروخلکو سره اړيکي و، له رازونو او پټو ځايونو به يې خبرو اوددولت له چارواکو سره داړيکو په بنسټ به پرې دا شك شوی وي چې دی به رازونه دولت ته ورکړي. ددغو فکرونو او اندېښنو سره خدای خبر د شپې په کوم پهر کې ويده شوم . خو سهارداذان په غږ راپاڅيدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم څپرکی:

د دلاور تــصـويـر

دسهار د چای ښلوورسته راته ددلاور ورور وويل چې "ملګرې دې غواړي له تګ نه مخکې ستاسره وغږيږي اوددې دپاره مودرته په کورکې يوه کوټه وزګاره کړېده" له حجرې نه يې ورسره روان شوم. دکور دلويې دروازې نه په لږواټن کې پرتې يوې خونې ته ورننوتو ددلاوروررراته وويل" تاسو اوس خپل کاروکړئ زه به مو يو سات وروسته احوال واخلم" او رانه ستون شو. دختيو جوړه کوټه وه خوپه چونه سپينه شوې وه، يوه سره قالينه هم پکې غوړېدلې وه . اتينا په يوه کټ کې ناسته وه، مخې ته يې يو وړوکی کورنی ميز پروت و. کاغذونه يې پرې خواره کړي و. ماورته په خنداوويل "سحر مونېکمرغه" وې ويل "ستاسو سره .....راځئ غو ښتل مې په ګډه خپله تګ لاره وټاکو چې چرته به ځواوڅه پسې به ځو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومې ويل

"سمه ده! زما سره هم څه خبرې شته چې پرې وغږېږو" مسکۍشوه وې ويل "راځه نو بيا مې تر څنګه کښېنه" چې کښېناستم وې وېل "رانژدې شه دامېز وړوکی دی چې دواړه ترې کارواخلو" بيايې وخندل "خيردی خپه کېږه مه په رانژدې کېدوکې دې نصيب شته" . زه غلی شوم. پوهېدم چې دپروني ټلېفون خبره کوي . ورته ومې ويل

- کاغذونه دې راسپړه.

- زماسره ځوخبرې دي اوخبرې نه بلکې فکرونه دي، مادډلاور له مېرمن سره خبرې وکړې . هغه هيڅ داسې فکرنه کوي چې وژنه دې سياسي وي. هغه وايي "روښانه خبره ده. دتجارت په نامه بيول شوی . پيسې ترې اخيستل شوي او له دې امله چې هغوی يې پيژندل وژلی يې دی. ځکه چې هغوی فکر کوو که ژوندی پاتې شي دغه پيسې ترې خامخا بېرته اخلي".

له اتينا مې پوښتنه وکړه "نو ستا څه نظردی؟". وې ويل:

- ولې داسې نشو کېدای چې دوی يې کلك تړلي وای او څومره پيسې يې چې ترې اخيستي ددې درې برابره يې ترې غوښتې وای. ماورته وويل:

- داخبره دې هم سمه ده ځکه چې هغوی هسې هم پدې پوهېدل چې ددوی داوژنې ښکاره کېږي.

- هو... خو دغه عکس ته وګوره.

مخامخ په کوټه کې ددلاور لوی عکس دېوال ته ځړېده."زه فکر کوم د مېرمن خبره به يې سمه وي. کېدای شي وژونکو همدغه فکر کړی وي چې که ژوندی پاتې شی دهغوی له سترګو خوب تښتولی شي" د دلاور غټو، غټو سترګو اوهډورې تنې ته مې وکتل داثبات سرمې ورته وخو ځوو هغې وويل" خو بيا هم ځو خبرې شته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلاورمجاهدو دجزب ا سلامي، طالبانو او د وهابیانو له ډېرو مخورو او د کونړ په کچه له پېژندل شویو څېرو سره یې پېژندل او اړیکي یې ورسره لرلې. اوددې تر څنگ ده له دولتي چارواکو سره هم پیژندل او د
جزب اسلامي ډېر مشران پېژ دي،دوهابیانو یو وتلی مشر د گوانتانامو په زندان کې دی . د کونړد طالبانو مشران هم یا پېژ دی اویا په زندان کې دی .
ددې تر څنگ خلك فکر کوي چې په کونړ کې د بمونو، چاودنو او مخامخ جگړوسر لاري همدغه ددولت له سترگو پټ جهادي او طالب مشران دي او کېدای شي دلاور دهغوی د ځای ځایگي په هکله مالومات لرل څرنگه چې دده ددولتي چارواکوسره اړیکې وې نو دهغوی سره به وېره وه چې ددوی پټنځایونه به وروښيي"ماترې پوښتنه وکړه چې "که سیاستوالو دوی وژل نو دومره لېرې بیولو ته یې څه ضرورت درلود؟ ولې همدغلته د سړك په سریې نه وژل هم به یې سیا سي پېغام لرلای او هم به دوی له منځه تللي و"
وې ویل "ددې دپاره څو دلیلونه شته لومړی داچې دادپېغام واله وژنه نه ده یواځې یوه داسې سینه یې له منځه وړه چې رازونه پکې خوندي دي، او په سیاست کې ډېرې وژنې داسې کېږي. بل داچې هغوی غو ښتل قضیه له سیاسي نه جنایي ته واړوي.
ما تر ې وپوښتل "ولې....؟"
وې ویل "ځکه چې هغوی ددلاور سره ډېره خواخوږي لرله او نه یې غو ښتل ددوی کورنۍ لاپسې وځوروي ځکه چې سیاستوال دوی خپل گڼل او د خپلونه دراولاړشوي ټپ درد ډېروي بل لامل یې کېدای شي داوي چې دغسې دکونړ دخلکو په نظر کې مخالف سیاست او ساستوال بې باوره کېدل خلکو به فکر کوو چې دوی خپل ملگري او دوستان وژنی. بل داچې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سياستوال هم د کونړ دي . دا ټول ولس ته مالومه ده چې پرېکړې دچاپه لاس کې دي او که وژنې وشي نو خلك يواځې د مشرانو نومونه اخلي. اونن سبا حالات داسې دي چې سم اټکل يې نشي کېدای چې په کوم لوري به ځي اوکه دسياستوالو دغه ننني سياسي واك له لاسه لاړشي نو بيا به دسياست دپاره شوې وژنې په قومي او شخصي دښمنيواو ياستاپه وينا په پتنوواوړي .ځکه چې ستاسو ټوله ټولنه قبايلي ژوند لري او په قبايلي ټولنوکې تل همدغسې کېږي"

اتيناووېل "يواځې داخبرې نه دي نورې هم ډېرې خبرې شته چې دغور وړدي،يوه خبره چې ددلاورمېرمن يې حيرانه کړې وه داده چې هغې ويل ددلاور پلی مزل هيڅ نه خوښېده . ځان يې ترې ساته دجهاد ددورې له ختمېدو وروسته يې په يووخت له يوساعت نه ډېرپلی مزل نه کاوه. او بيا دغره مزل ته خويې په هيڅ ډول غاړه نه ايښوده . ما فکرکوو چې ددې لامل به دهغه دوزن زياتېده وي . خو ددلاور مېرمن راسره ونه منله اووې ويل چې کېدای شي لامل به يې دگُردې تکليف و. ځکه چې له درې څلورځلوزيات يې د پلي مزل په وخت په گردو درد راغلی و. او دهغه درد سخت والي له پلي مزله وېرولی و. که څه هم ډاکټرانو ورته ويلي وو چې اوس يې د گردې ستونزه له منځه تللې خو دهغه له پلي مزل نه بد راتلل اوغاړه يې ورته نه ايښوده . نو هغه فکرکوي چې تر سمه لامه پورې د پنځه شپږ ساعتونو پلي مزل ته ده څنگه غاړه کېښوده. داخامخا دداسې چالخوا مجبورشوی چې دهغه خبرې ورته ارزښت درلود او يا پرې ډېر کارشوی چې دی يې پلي مزل ته اړويستلی دی"

ماورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا په فکر داخبره ځکه د ارزښت وړده چې ښکاره کوي پلان سمدواره نه دی جوړشوی بلکې ډېر کارپرې شوې ا و ستا مطلب دادی چې ډېر کارپه لویه کې په سیاسي پلانونوکېږي، غله له اوږده پلان څخه د خرپ اوترپ پلانونه ډېر خوښوي"

وې ویل "هو!"

- خبره دې سمه ده خوحتمی نده .

- ولې دافغانستان دجرمونو کچه تر دغه بریده رسیدلې...؟

- دلــته دوخــت قـــدرنشـــته هغــه مــجرم چـې په ســمه لام کې اوسېږي د استنبول دمجرم سره توپیر لري.داستنبول مجرم کېدای شي یو کاغذاو قلم راواخلي، لومړی نقشه جوړه کړي بیا په نقشه کې ځایونه په نښه کړي. بیایې خوا او شا وګوري د هغه ځای څوچکره ولګوي . بیا ممکنه خطرونه له ځان سره ولیکي بیادهرخطرنه دبچ کېدولپاره یوه لاروسنجوي او پدې فکروکړي چې داکاربایدکله او په څوبجو تر سره کړي. او له هغې وروسته په جرم لاس پورې کړي.خوسمه لاموال نه کاغذلري نه قلم یو چاته وایي چې راوایې ړوه، دومره ستا دومره زما نوریې په کیسه کې نه دی که د شپې ورپېښ شوکه دورځې.دلته داهم شونې ده چې یو واړه پلان ته دې په میاشتو، میاشتو لاروڅاري او لامل یې همدادی چې دی هم بل څه کارنه لري . بس داوړي یخ سیوری ګوري اود ژمي پیتاوی.بیاورته ډډه په ډډه اوړي، راوړي.راته یې وویل

" څه فکرکوې پدې پلان به هم ډیر وخت تیر شوی وي"

ورته ومې ویل "ددلاور دمېرمنې خبروته په کتو خو سړی ویلی شي چې هو! ځکه چې پده ډېره خواري شوې .ډېرکارپری شوی نوهله ترسمه لام پورې رسېدلی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څه فکرکوې چې دمجرمانو سره به وسلې وې که تشه هوایې پرې خرڅه کړې ده. ما ورته وویل فکر نه کوم چې هغوی دې وسلې لرلې... ځکه چې که وسلې یې لرلای نو بیاددې وژنو امکان کم و،کېدای شي چې وسلې یې ورکړې وای.

اتینا وویل" زه چې څومره ستاسو په ټولنه پوهېدلې یم ستاسو ټولنه یوه قبایلي ټولنه ده که وژنه جنایي وي نو پدغسې ټولنه کې ولې له جنایتکارانو سره ددې غم نه و چې دوی به رسوا شي،اودڅو پیسو په بدل کې به ټول ژوندله وېرې اود مرگ له گواښ سره مخ وي.څه فکرکوې چې ددې لامل به دهغوی د سیمې لرې والی وي.خپلې سیمې اوموقیعت ته په کتو به فکرکوي چې دلته به دوی له دغه گواښ اووېرې نه بچ وي" ماورته وویل"کېدای شي چې دغه فکروي او یا دا لامل چې دوی له دې نه پخوا هم دغه ډول جرمونه کړي وي .دجرمونو ددنیا لوبغاړي وي او له دغې وېرې او گواښ سره لادپخوانه لاس اوگرېوان وي اوفکر کوي چې اوبه له سره واوړي څه یې یوه نېزه او څه یې دوه"وې ویل "کېدای شي خوله مالوماتو څرگندېږي چې ملخی د جـــرمــونـوددنیـاډېـرپـوخ لـوبغـاړی نـــه دی..."ورتــه ومــې ویـل "کــه پوخ لوبغاړی یې هم وي ډېرمشهوراونوموتی لوبغاړی نه دی.خودویم دلیل چې دسیمې سره اړونددی ریښتیاهم ملخی د سیمې دغه ځانگړنه نه لري"

هغې وویل "که ستا په وینادجرمونوددنیاپوخ سړی هم وي نومهمه داده چې دژوندډول یې لا دمجرمانو نه دی اودعاموخلکوپه څېر ژوند تېروي.نوولې ورسره داغم او فکرنه و چې دی په یو رسواکېدونکي پلان کې ورکډ شوی او کېدای شي ډېر څه پکې وبایلي.پوښتنه مې وکړه "لکه څه؟"

- لکه دژوندډول،پولې پټې،او ان تردې چې خپل سر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو څه فکرکوې؟

- د ملخي څېره او خيال مې ښېخي فکرد سياست په لوروړي.فکرکوم دی به چادوکه کړی وي.او داسې چا به دوکه کړی وي چې دی يې ډېرغټ اوداسې ځوك گڼي چې فکرکوي له لاسه يې هرڅه پوره دي،هغه به وعده ورکړې وي،او سياستوال د خپلو موخود ترلاسه کولو دپاره دغسې وعدې ورکوي. همدغو وعدو اوژمنو به دی ډاډه کړی وي نور پلان به هغوی جوړکړی وي، ده ته به پکې دنده ورکړل شوې وي اوده هغه دنده تر سره کړې .او فکرکوم ددې دندې دتر سره کولودپاره ده ډېرکارهم کړی او ډېرې لارې يې کارولې او ازمويلې دي.ددلاوردمېرمن په وينا ده ورته ددويمې ښځې دکولو ټېروهلی وپه دلاور دغه خبره ښه نه وه لگېدلې نو ده ورته ويلي وو ما فکرکوو چې ته به هم زما په څېر ددويمې ښځې شوق کوې،ددوی په وينا ملخی دوه ښځې لري..اتينا مسکی شوه وې ويل "سبابه تاته هم ځوك د دويمې ښځې ټېروهي، داخبره دې هم له مانه پټه ساتلې وه چې ستاسو په ټولنه کې دويمه ښځه کول هم دومره لوی عيب نه گڼل کېږي"ماورته په خنداوويل "لږ تر لږه هغه ځوك دويمه ښځه نه کوي چې لومړی يې دبل ملك وي"وې خندل "باوردربانديې نشته" بيايې وويل "داسې فکرکوې چې دابه يوډول جنسي لالچ ورکول وي لکه زمونږ په ټولنه کې چې ځينې خلك دغه ډول لا لچ ورکوي خو دنکاح په بڼه نه بلکې ديوې شپې يا څه مودې دپاره يوبل ته دډېروستاينو او صيپتونوسره يوه ښکلې جينۍ ورډالۍ کړي اودغه ډول پرې هغه څه ومني چې پرې منل يې غواړي"

ورته ومې ويل "کېدای شي ځکه چې زمونږ په ټولنه کې د ښځوسره ديوې شپې او يا څو شپوتصورنشته اودغه يوه لويه بداخلا قي اوگناه گڼل کېږي نوځکه ځينې خلك ددويم واده خبره يادوي،کله،کله ښه پوهېږي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چاته وړاندیزکوي دی به دغه وړاندیز ونه مني خودغه ډول خبرې ځینې وختونه دنارینوو ترمینځ د شخصي او جنسي خبرو دپیل ټکی او یوه ښه پیلامه ثابتېږي چې په عام ډول یې سړي د خپلو جنسي غریزو د سړولو دپاره دیوې ناکامې هڅې په ډول د یو بل سره کوي"

اتینا وویل "یانې سړي خپلوکې هغه خبرې کوي چې په عملي ډول یې نـشي تــر ســره کــولــی" مــاوویــل هــو!ډېــری وخــتــونــه د ښــایــسته او ښکلومېرمنوسره دلیدوکتواو په بېلا، بېلو بڼودهغودیادولوکیسې کوي"اتینا ورسېده په خندایې وویل "کله چې سړي خپلو کې دزړه دغه غلاوې راوسپړي نومانا یې داده چې یو بل ته د ژوند رازونه راسپړي، او سره دوستان شي"ورته ومې ویل "هو! خوځینې وختونه اوځینې خلك" وې خندل" مطلب دې دادی چې مجرمان نه وي؟"

ماویل" هو! ځکه چې مجرم دسیاستوال غوندې خپل هدف اوخپلې گټې ته گوري نورڅه ورته ارزښت نه لري" وې خندل" دکسین سلطان خبره خوبه دې له یاده نه وي وتلې چې قاتل انسان ته هم لکه دوچې ونې په ډول گوري لکه مونږ چې له وچ لرگي نه د کتابونو الماری جوړه کړو څو مره به خوښ یو،قاتل هم که دچادمرگ په بدل کې د خونې یو ور ترلاسه کړي همدغومره پرې خوشحالېږي"

ورته ومې" ویل د کسین سلطان خبرې مې ټولې یادې دي خوته په خپلو خبرو بیړه کوه چې ناوخته کېږي"راته یې وویل" سمه لام ته په لاره ددلاور د بل ملگري زړورخان دخپلوانوکوردی،دتره لوریې هلته واده ده.دوی دتگ په وخت هلته ستانه شوي"ماورته وویل "دستنېدو لامل به یې داوچې دلاوردمه وکړي اوځان په یو وار له اوږده مزله وساتي"وې ویل "ښایي یویې دغه و،خودوی یوه تمانچه لرله او له دغه کورنه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلاشینکوف ورسره راخیستی دی ،اود تمانچې تر څنګ د کلاشینکوف غوښتل ماته شك پیدا کوي،خوددلاورمېرمن زما دغه شك ردوي اووایي چې که دلاورته کوم شك ورلوېدلی وای یوقدم به هم وړاندې نه ووتللی ځکه چې وایي هغه د افغانستان له حالا توهم ښه خبرواودخپل ژوند په ارزښت هم پوهېده"ورته مې وویل"هغوی دکلاشینکوف دوړلو اړتیا غرنۍ سیمه ګڼي نه د کومې بدې پېښې اټکل" اتینا قلم په په خپله سره،پسته شونډه ایښی و او مازې سرېې دهو په بڼه وښوراوه. ورته مې وویل "ځینې شکونه داسې وي چې زمونږ په زړه کې وي خو د ښه باور له مخې یې دشك په ډول نه منو" اوددې دپاره چې ځان ډاډه کړو، ډېر لږ تر تیبونه ورته نیسو. مخ یې راواړو او وې ویل "داسیاست او جنایت سره ډېرغبرګ نه دي روان....؟"

"له بده مرغه همدغسې ده"

-او پدې پوهېږې چې ددلاور ورور هیڅ همکاري نه کوي؟

- پوهېږم

- لامل به یې څه وي ؟

– نه پوهېږم،

– نوځوبه؟

- "هو.. ..خوکونږ ته که په کونږ کې سمه لام ته"

- دواړوته، اوبهر راووته. هغه د دلاور دمېرمن خواته ورغله او زه د دلاور د ورور سره له خونې راووتم. له کوره چې بهر شو غلي غوندې یې راته وویل ستاسو دا فکر غلط دی چې مجرمانو دخپل جرم د پټولو هڅه نه ده کړې هغوی ان د شپې په تیاره کې د خوړ په اوبو په وینو ککړې تیرې وینځلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دسمڅې سرته یې دګټو لویه باره جوړه کړې ده ددې دپاره چې مړي ښکاره نشي او دتل لپاره پرې د ورکو نوم روان شي.

څلورم څپرکی:

دجـلال ابـاد شـــپه

مونږ ددلاور ورور دخپل یو دوست په ګاډي کې کښېنولو اوترې روان شو. اتینا چې په څادري کی پټه وه په لاره یې څوځل خوله داسې رانژدې کړه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څه خبره چې راته کوي،خو فکر به يې شوچې باجوړدی،اوديوې افغانې ښځې په دودکونړته روانه ده نو بېرته به غلې شوه. ماورته وويل "خير دی خبرې کوه ډرايور خپل دی ددلاور ورور راته ويل چې نژدې دوست يې دی"چادري ته يې اشاره وکړه.

بيايې وويل "سترگې دې نه وينم خبرې خوندنه راکوي" ماورته وخندل "زماسترگې نه وينې که زه ستا هغه نه وينم" په خنداشوه "والله خبرې پکې خوندنه کوي"

ماويل "بس بيانو غلې شه" له غاښي پورې به خبرې کوو.دغاښي له پاټك نه چې راواوښتو په يو بل پك اپ کې کښېناستو.دافغانستان ډېر ډرايوران مې ليدلي چې لومړی ډېر ښه سړي وي.خو چې سورلۍ ورسره وخېژي بياپرې ناوخته شي.اوبو څښلوته هم گاډی نه دروي . له همدې وېرې مې لومړی موټرچلونکي ته وويل "مونږ درسره ځوخو ډېره بيړه مونشته او غواړو د غره لږسيل وکړو. که ځينو ځايونو کې چې مونږغواړو ودرېږو راسره ودريدلی شې خو سمه ده که نه شې درېدلی نو بيا زمونږ او ستا جوړه نه راځي"

داسړی ډير بد نه و اويابه سورلۍ نه پيداکېدې وې ويل "غم مه کوه،چرته چې ودرېږې صرف غږکوه".

لـه غـاښـي نـه چـې مـوڅـه شـېـبه مـزل وکـړ،يـونـاو غـونـدې مـخـې له راغی،هسې خو داغر ځای،په ځای له ناوونوډك دی ،خوددې ښېگڼه داوه چې اوبه هم پکې رارواني وې.

مخې ته يې يو سړی ناست و. پيکوړې يې پخولې چې ماوليدې ومې ويل "لـکـه چـې داهـغـه لـومـړی دود دی ويـنـوچـې لـه پـاکـسـتـان نـه رالېږدېدلی دی"موټروان هم پوره لوښی و راته يې وويل "پيکوړې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکستان نه، نه دي راغلي، د هندوستان نه راغلي دي، پوهېږې چې مشهورې پيکوړې چرته پخېږي؟" ماويل "نه! که تا خوړلي وي راته يې ووايه" وې ويل "په جلال آباد کې ددرمسال تر څنګه چې پخېږي،يو هندو يې پخوي" ماورته وويل "نو همدلته مولږ ودرووه. له موټره راکوزشو.د پيکوړو ماما نه مې پيکوړې راواخيستې او په ناو کې ښه وړاندې لاړو،هلته دوه لوېې،لوېې ګټې وې چې ددواړو په منځ کې اوبه رابهېدې ،په يوې لوېې تيږې کښېناستو او د پيکوړو په خوړلو موپيل وکړو.اتينا ته مې د پيکوړو شجره نسب بيان که چې دچېود اوړو نه پخېږي. او بيا مې ورته وويل اوس شخوند هم وهه او خبرې هم کوه، ځادري يې لاپخواپورته اړولې وه،بوټونه يې هم وښکل،سپينې ډبوسکۍ،ډبوسکۍ پښې او سپينې ،سپينې پنډۍ يې ښکاره کړې ، پښې يې اوبو ته ښکته کړې د ښه شيطان ماشوم غوندې يې ورو،وروپه اوبو کی ښوځولې چې سپينې اوبه يې شيندلې او په نازيې وويل.

ښه نوڅه فکرکوې چې سمه لام ته به تلل څنګه وي ؟"

ورته ومې ويل هغه شعر دې اوريدلی دی چې" سر چې په تلي کې ږدي وېره له چانه کوي". وې ويل يانې تلل به سر په تلي کې ايښودل وي. ورته ومې ويل "خو مالومه خبره ده دلته دخپلو افغانانو خير نشته نو ته خولا انګرېزه يې " وې خندل "يانې هر سپين پوستی انګرېزدی" ماويل "هو! اوکه انګرېزنه وي د انګرېزپه خوا خو ولاړدی" وې ويل "رښتيا ووايه افغانان به ماته د انګرېزې ګومان کوي اونور افغانان لاپرېږده دخپلې مور خبره کوه، چې هغه به مې هم انګرېزه ګڼي؟"

ورته ومې ويل "په لومړي سرکې خو،هو"

- اوبياوروسته ...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بیاورسته نو پښتانه له ترکیانو نه ډېر له پخوا څخه خبردي.
- هغه څنګه...؟
- رحمان بابا(رح) خبرکړي دهغه داشعر خومې درته ویلی و چې. (یود ترکو بې نیازي بل عاشقي شوه+په پر هر باندې مې بل پرهر پیداشو) ښا! رحمان بابا به ترکه پېغله چرته لیدلې وه.
- نه پوهېږم خوښه ترې خبرو اویابه یې له خوشحال با با اورېدلې وه.
-هغه هم یاده کړې؟
هو خو صیپت یې ورله ندی کړی.

- څنګه . ..؟ شعریې درته یاددی.
هـووایـي،"پـښـتـنې جونه مې ولـیدې پـه سـترګو+ څوك چې تـرکې د خـطاسـتـایـي خـطـادي"
په خنداشوه وې ویل "دایې هم د ترکو نجونوصیپت کړی دی"
- څنګه یې دترکو صیپت کړی دی،صیپت خویې د پښتنو نجونو کړی دی؟
ددې نه مالومېږي چې خوشحال خان بابا هم یو څه قوم پرست و.
په خنداشوه قوم پرستان خو ټول يئ او ټول انسانان یو څه دغه تومنه لري خو دترکونجونو صیپت یې ځکه کړی چې ترکۍ یې دنمونې په ډول راوړي؟ لکه ستاسو په ټپو کې چې ډېر ځله دغه شی لیدل کېږي .
- لکه څنګه..؟
- په مسکایې وویل "لکه د نجونو ونه چې د چنارسره پرتله کوئ (له چنار لوړه دې ځواني ده+ مهرباني ده که کوکۍ راکړې مـیـنـه)

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې لنډۍ کې که وگورې مین دخپلې محبوبې ځواني له چناره لوړه گڼي خودغې دعوې د چنار لوړوالی راتېيټ کړی نه دی بلکې لاپسې لوړ اودنگ ښکاري.

په خندا مې ورته وویل "مهر باني ده......"

- هغه هم په خندا شوه وې ویل "لکه څنگه چې ددغې لنډۍ خالق په ټولو حواسو د چنارلوړوالی منلی و" ځکه یې د خپلې مینې لوړوالی له هغه پورته گڼه، همدغسې خوشحال بابا هم د ترکو ښکلامنلې وه نو ځکه یې پښتنې ترې لوړولې.

غلي غوندې مې ورته وویل "دترکو ښکلاخوزه هم منم"

- په ترڅ یې راته وکتل .

پوښتنه مې ترې وکړه "خلك مصرۍ جونه هم ډېرې یادوي پوهېږې چې ولې" په سترگوکې مسکۍشوه.له قده لوړې دي،ستاسودلنډۍ په وینا " له چنارلوړې یې ځوانۍ دي"

ماویل "لکه ستاغوندې...؟"

زلفې یې څنډ وهلې "لکه زما غوندې او لکه ستاد کونړدنښتروغوندې"

- خوزماله لوړې نه غونډه،مونډه ډېره خوښېږي .

- ته د لوړې نه خبرنه یې.

- څه ټال خوپکې نه اچووم.

- په پښویې اوبه ووهلي دارې یې وکړې.وې ویل (داغونډکۍ ټوله گاڼه شي+څانگه چې نیمه راښکاره شي خوند کوینه).....

ښه شی ښه وي نو، مابه څه د غونډکۍ صیپتونو ته دلیلونه لټول بې ځوابه شوم. اتینا هم راپاڅېده اوزه هم ورپسې راپاڅېدم . څادري یې راښکته کړه ،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې ويل

"په ښځو ډېر ويرېږئ چې څوك به يې درنه وخوري په څادرونوكې يې رانغاړئ" او بيا د ګاډي په لور روانه شوه.

مونږ په كونړكې ايسارنشو،جلا ل اباد ته لاړو. مازديګر مهال جلال اباد ته ورسېدو،اتينا ته مې وويل

"په ننګرهاركې مې دترورکوردی. اويو ښه ترورزی هم لرم چې دټول ښه والي سره يوه ستونزه لري، ډېرزرخپه كېږي. اوكه خبر شي چې ترننګرهاره راغلی يم نو د بوختيا دليل مې نه اوري اونه يې مني"

وې خندل

"له ونې به غونډ،مونډوي" ورته په خنداشوم بېخي لكه چې ليدلی دې وي ، وې ويل

"هسې د غونډو،مونډو صيپتونه كوې كه زما غوندې لوړ،دنګ وای كله هم نه خپه كېده" بيايې وويل

"ځه! ښه ده چې تاته د"چنارونې" ښېګڼې څرګندې شي درسره وبه يې منم چې ته پاتې شه ،دخپلې ترور او ترورزوی سره خواله وكړه اوزه به كابل ته لاړه شم"

اتيناله لارې نه پېغام وركړی و،سيده هوايي ډګر ته لاړو، يوه فوځي الوتكه د الوت لپاره تياره وه، اتينا وروختله اوزه ترې بېرته راستون شوم د ترورکورته مې راغلم. خودترورزي سره مې،د نوركله په شان ترناوخته د خواله وس او سېك راپكې نه و ستړيامې بانه كړه كټ مې غولي ته راښكه او ښۀ دروند پكی مې سرته ولګوو لكه چې ترورزی راباندې پوهيدلی و كټ يې راله جوړوو او غلې غوندې يې زمزمه كوله چې"ادم خانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرسي كټ مې راكاږه دالان ته+ ماله خوب نه راځي كټ مې راكاږه دالان ته"

سندره مې اوربده خو ځان مې غلی کړ،پوهېدم چې که په خبروکښېوتم نودفکروخت به ونه لرم. اوماډېره ضروري ګڼله چې دپلان په اړوانو پړاوونوغوروکړم. اتينا د پلان مشره وه خوددې مصرې په شان چې "غم دی دلالي په سر مسته دې تازه ګرځي"هغې خو ويل ځه يارشته دی. ځه به كوي. او پدې يې هم باور درلودچې سربه ورکړم خوهغه به ورنه کړم، غم او سرخوږی ټول زما و، زه خوله خپلې ټولنې او سيمې نه ښه خبرووم او پوهېدم چې ترسمه لام پورې تلل او بيا هلته پلټنه کول، اصل قاتل مالومول او بيا ترې د قتل علت او لامل پوښتل اوبيا په دوه کسه داهرڅه تر سره کول،دانويو د خندا وړاواحمقانه پلان و. هغه څوك چې شك پرې كېږي يادجرمونودلويې دنيا لوبغاړي دي او يا دهغه سياست د شطرنج مهرې دي چې لوبغاړي يې د زبر ځواكونو په وړاندې والاړدي. هغوی له ورتلل او بيا ترې د اپلټل چې وژنه موکړېده، خو ولې مو وکړه ...؟ چادرته ويلی وو که پخپله ....؟ پدې فکرونو د شپې په تياره کې ښهٔ خندا راغله .له ځان سره می لږه شېبه وخندل بيا مې ځانته فكر شو. په كټ كې ستوني ستغ اوږد،اوږدپروت وم ، پکی مې سرته غرېده چې له هوانه يې شور ډېر و. پښې مې وروغوندې يوه په بله وسولوله فکر مې شو چې ما شوچيچلې دي، پورته اسمان ته مې وکتل د ستورو په موقيعتونو او خريته هم نه پوهېدم چې وخت راته څرګند شي ، دغني خان شعر رايادشو چې وايي ."

سپوږمۍ شپول وهي ګډېږې+اودستورو لاس پړقېږي+اوس ښكاره شی اوس پټېږي+دوريځوپه ګلزار+غني ناست د سينديه غاړه+دغمونوترې تاوجاړه+څه به كړي سپوږمۍ اوواړه+څه بوډافقير څه يې سېتار"

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه هم عجب شی دی ، کاراو پـلان هـرڅـه رانـه هـېرشـول فـکـرمـې لـه سـتـورونـه د سـتـورو عـلم (نـجـوم علم) ته لاړ د يو ملګري خبره رايادە شوه. هغه پدې حديث خبرې کولې چې وايي "علم دومن ورکه متاع ده چې چرته يې پيدا کړه تر لاسه دې کړي"ويل يې زمونږ نه دغه متاع په ستوروکې ورکه شوه. زمونږه عالمانو دنيا پرې ايښې وه د ستوروپه علم کې يې نوې ، نوې لاس ته راوړنې کتلې او د يورپ د عالمانو فکر ځمکې ته و.پوهېدل چې ژوندپه ځمکه کېږي او که ژوندستوروته لېږدېږي هم له ځمکې به ځي نوهغوی څه کول.. ؟ هغوی په ځمکه په بېلا،بېلو وختونو پسلونه کرل، بيايې ورته په بېلا،بېلو وختونو اوبه ورکولې،د هرپټي د کر او اوبه خور نېټه يې د ځان سره ليکله د کال په پای کې يې پرې فکرکوو چې کوم،فصل ښه حاصل ورکړ، اوبزګرانوته ښايي د کومې لارې سپارښتنه وشي، هغوی ددغو تجربو پر مټ له ځمکې نه ستوروته ورسېدل او مونږ له ستورونه ځمکې ته راوغورځېدو.

پدې فکرونو، فکرونو کې خدای خبرکله ويده شوی ووم خو سهار راپاڅېدم ترورزي مې په خنداوويل

"هيڅ د عشق له غمه نه دي برابر غمونه کل+چې د يار فراق دې ووځ دغه دي د خدای وهل"

پسې ورغبرګه مې کړه

" په جومات کې مې ونه موند په مکه کې رانه ورك شو+ خدای مې زړه کې راپيدا شو چې مې مخ ديار کړو ښکل"

ورته ومې ويل

" کاش! چې د عشق غم خووای. څومره ښاغلی غم او څومره خوږ درد" په خندا شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

" داسې خوږ درد لکه ددوه ورځوپه زاړه پر هر چې د سپين باز په سپينه بڼکه ورو،وروتاوده ملهم راکاږې چې هم دردکوي هم خوند"

پوه شوم چې دميني ددرد په هکله يې زما نظرراته تکرارکړ. دسهار چاى ته ناست وو چې د اتينا زنګ راغى وې ويل

"نن ورځ به مونږ د سبادپاره پلان جوړوو، زه به سبا سهار اووه بجې په ننګرهارکې يم .همدغلته به سره وينو خوکه تر بيګاپورې ماله خپل راتلونکي پلان څخه خبره کړې ښه به وي"

ماويل

" سمه ده! تر مازيګره به زه هڅه وکړم چې دراتلونکي پلان منځپانګه په ټليفون يا برېښناليك درولېږم.

له چاى څښلووروسته مې تروريځي ته وويل

"غونډه،مونډه ځرګندجانه! تاسو خپلوکارونو پسې ځئ په ځمکه خواره شئ اودخداى فضل (رزق) ولټوئ او زه به همدلته پدې حجره کې دفکرنيلى وزغلووم"

وې خندل

"پوهېږې چې فکر ترذکره لوړدى"

پنځم څپرکى:

دپـلان جـوړول

ماته ديوډېرګران "مشن" پلان جوړول وو.داپرېکړه شوې وه چې سمه لام ته به ځو،دانو بدلېداى نشوه ...؟اواتينابدلول هم نه غوښتل، خوزما کار پدې غورکولو و، چې کومه لاره به غوره وي. زمونږ سره درې لارې وې .يوه داچې دملي اردو عسکردځان سره ملګري کړو اود هغوى په زور په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول کلي قبضه وکړوګندېرى،تبرګى اوانډيوالان يې ونيسواوبياترې پوښتنې ګروېږنې وکړو.خوکه مونږدملي اردو ځواکونه له ځان سره بيايوبيادهغوى په مرسته له ټول کلي چاپېر ېږواوبياپه کلي کې دمجرمانو لټون کوو.نوددې لپاره پکاروه چې يوداسې کس هم د ځان سره بوځو چې ګندېرى وپېژني.داسې کس ملخى و،خو په ملخي ځومره باورکېداى شو چې ګندېرى به راښيي او بل داچې بيانوزمونږ ضرورت څه و.داتينا سره همدغه پوښتنه وه . چې ولې دملي پوليسو په زور مجرمان د شيګل ولسوالۍ راونه غوښتل اوبل داچې دپوځ او پوليسو دځواکونو تلل هلته له خطره خالي وو څه،هيڅکله نه،هره شېبه ددې شونتيا وه چې دوى په کومه ناڅاپي او نه پلان شوې جګړه کې ونښلي.اوداهم مالومه ده چې دغره ددغه پاس سرنه د مجرمانو راوستل اسان کارنه و. د شيګل دڅارنوال خبره هم سمه وه چې ويل يې مونږ نه غوښتل پدې ډول مجرمان وترهوو چې خپله سيمه پرېږدي.ځکه چې پوهېږو راوستلى يې نشو.هغه غردى . په غره کې څوساته پلى مزل دى. اوددومره مزل نه وروسته که زمونږ پوليس وروړسيږي او هغوى ديوې ونې ياغنې شاته شي پيداکول يې بيا اسان نه دي. دا وړانديز زما په نظرهم د عمل وړنه و اوپه لومړي سر کې مې پرې کرښه راښکله. بله دغور لاندې لار چې اتينا وړاندې کړې وه داوه چې په يوه هلي کاپټرکې لاړ شو دوه، درې وسله وال ساتونکي د ځان سره واخلو، له کلي نه يوې ګوښې ته کوز شو اوبيا کلي ته ورشو. پدې کارکې څوستونزې وې يوه داچې دايوه غرنۍ سيمه وه دهلي کاپټر کښېناستل پکې ګران او يانا شوني و. دهغې داواري لار داوه چې مونږ په رسيوله هلي کاپټرنه راکوز شو. خوپه لويه کې هلي کاپټر څه ستونزې لرلې، کېداى شوه چې دسيمې خلکو مونږ ليدلي واى اوزمونږ په مشن يې د"کمانډو د عملياتو"يا"commando action"

(c) ketabton.com: The Digital Library

گومان کړی وای او لکه د کندهار غوندې چې دامریکایانوډېرکمانډو عملیات ددوی په ډېروځاني زیانونوپای ته ورسېدل او بلکې ناکام شول همدغه شان داهم زمونږ د ژوند په ختمېدو پای ته رسېدلي وای.

زمونږ سره درېمه لاردا وه چې دوه په دوه د کابلیانوخبره چکرزده ، چکرزده او دلرنووروڼو په ژبه په گپ،شپ روان شو په لاره سره خبرې وکړو،دیخو چینواوبه وڅښو،تېتاقې،ممانې اوگورگورې وخورو،خوله ،خوله شو او د سرویسونو او اورگاډو د مزل نه وروسته په پلي مزل کې هم یو بل ښه مالوم کړو. خو پدې کې هم ستونزې وې لومړۍ ستونزه خو د پلي مزل وه .خو یو څه په ځانونو ډاډه هم وو،په ترکیه کې مو دوه ځله په یوه ځنگل کې مزل کړی و، څوساته په ښکار پسې گرځېدلي وو. اویوبل ته مالوم ووچې په اسانۍ تر سمه لام پورې رسېدلی شو. بله ستونزه دا وه چې هلته نو څنگه لاړشو. وایي چې څنگه غرهغسې کربوړی.ددغو غرونو خلك خوښکاره مالوم وو، هم یې ښځې هم یې نارینه ،ډېری یې په خوارځواکۍ اخته دي او که خوار ځواکي نه وي نو هسې هم د غرونو خلك ډېر مزلونه کوي،کارونه کوي څربېږي نه اونه خېټې لري او همدالامل دی چې د لوړفشار اوزړه ناروغۍ پکې ببخې کمې دي.

ماهنداره راواخیسته،پکول مې په سرکړ خوپوهېدم چې دابې ځایه هڅه ده دبڼې بدلول دومره ساده کارنه دی. بڼه بایدداسې بدله شي چې پخپله هم درته ځان بل ډول انسان ښکاره شي. خو پکول زمابڼه سیمې ته رانژدې هم نه کړه ښه یې لرې کړم، ځان راته داسې وبرېښېد لکه په ژمي کې چې په پېښورکې دشلم گریډافسرته گورم پکول مې لرې کړ. ځان مې پرېښود، اوداتیناپه غم کې شوم چې زه خوبه د ځان سره څه وکړم خو اتینا به څنگه بدلوم. دغه سور،سپین مخ،دغه زرکینې سترگې دطلاوو په رنگ خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوده،کوده زلفې د چنارغوندې هسکه ونه ، سپينې مټې ، نرۍ گوتې او لا اوږده نوکونه دابه نو څنگه بدل کړم .

زه لاپدې فکر کې وم چې زنگ راغی،سټيلايټ مې د کوټې له کړکۍ نه راواخيست اوبهر ووتم د منلوتنۍ مې کښېکاږله چې د بريالي غږ مې واورېد. په خندايې وويل "مبارك دې وي په کونړکې گرځنده ټلېفون کار پيل کړ. ماويل چې لومړی زنگ پرې تاته ووهم" ورته خوشحاله شوم ماويل

- "داخودې ډېر ښه کاروکړ. زه نه پوهېدم چې ستاسره څنگه اړيکي ټينگې کړم بيامې ورته سمه لام ته دتگ درې واړه لارې اوپه دريــو واړو کــې پــراتــه خــنــډونــه لــنــډ،لــنــډ راوســپــړل"

وې ويــل

-"نـورکـارسـتـاسـواوپـرېـکـړه هـم سـتـاسـو چـې څـنـگـه مـو خـوښـه وي. خـو زماپکې يو وړانديزدی چې دوه تاسو دريم يې زه، که په هر ه لاره اوله هرې لارې ځئ يو به در سره زه يم"

ورته ومې ويل

– "زه ستا دوړانديز سره جوړنه يم او په کلکه يې ردووم"

راته يې وويل

-"زه کله هم داسې وړانديزنه کووم چې څوك يې رد کړي.ددې وړانديز د ردولو حق نه درکوم"

- نه! دې کې سل خبرې راځي.

- په چا.....؟

- څوك چې ځي په هغو.

-اوکه زه درسره نه يم بيابه ترې تاسوبچ يئ .....؟

- نه ....خومونږ نه غواړو د پېښوبداغېزپه تاهم وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوپه تاسو چې کېږي.
- مونږ خو پکې دغه هر څه منلي.
- ولې......؟
- خودنده موده ،غاړه مورته ايښې.
- زما هم دنده ده ،خو ستاسورسمي دنده ده او زما اخلاقي اووجداني.
- ستاداحساس نه مننه ...... د ټلېفون په اوږ دولو دې بې ځايه خرڅ مه کوه.
- سرمې مه راپړسوه همدغه وروستۍ خبره ده.
-که مړشې ښځه دې کونډېږي.
-اوستاهغه چې کونډه شي داخيردی....؟
- زماښځه کوم ده؟
- ولې داچې درسره ګرځي،ماخويوڅه څکه کړېده،ته خو تش دسبا په اميد شپې تېروې.
- ورته په خنداشوم. "څنګه چې دې خوښه وي"
-همدغسې مې خوښۀ ده او ټلېفون يې بند کړ.

دبريالي له ټلېفونه وروسته مې څه شيبه فکروکړ. پوهېدم چې دی راسره ډېره مرسته کولی شي. زه خو لومړی پاکستان او بيا ترکيې له کونړ نه بېخي بې خبره کړی ووم. يواځې دهغه چانومونه مې په زړه وو چې پلار مې په کيسو او نکلونو کې راته ياد کړي وو او يواځې هغوی مې پېژندل چې د هجرت په مهال مې په پاکستان کې ليدلي و. کونړ ته څو ځله له پاکستان او بيا له ترکيې نه درخصتۍ په مهال راغلی ووم خووايي د جولامنده تر موګي پورې وي زما هم منډه تر بريالي پورې وه،دزړه يار مې و او دزړه خبرې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره کېدې . دهغوی کـــورتـــه راغلـــی یـــم، شپه نیمه مې کړې په جاله کې په سیند پورې وتی یانه پورې وتی، دشنې شولګرې په چکړو پولو په سهاریامازدیګر لږ ګرځېدلی او یامې دبریالي سره جال اخیستی د شیګل په خوړ کې مو کبان نیولي او شپه موپخپله پاخه کړي اوخوړلي وو. نورله کونړ نه همدغسې ناخبره وم لکه اتینا. او د بریالي خوله هجرت نه وروسته دایو لسم کال و چې په شیګل کې اوسېده ، له هرې ونې غنې اوله هر غر او کر بوټي خبرو. مونږ دده له دغې پوهې نه کاراخیستلو ته اړوو. مونږ نور ځایي خلك هم پیداکولی شول خو خبره د باوروه ، هغه خلك چې انسان وژني هغوی ته ټول انسانان یو برابردي. ښه بدپکې نه ګوري که پوه شي چې یوله بل نه په مجازي ډول لوړدی، دښه حیثیت او مقام څښتن دی دهغه په مرګ لاډېرفخرکوي. نو پدغسې حالاتوکې له مونږ سره دوه لارې وې . یاداچې دبریالي نه مرسته وغواړو. او یاله هیچانه مرسته ونه غواړو.

خوماپه هیڅ ډول له بریالي نه مرسته نه غوښته اودلیل یې ښکاره و مانه غوښتل د خپلې دندې او دخپلې"نازولې"ددندې دپوره کولو دپاره خپل خوږ دوست خدای مه کړه له لاسه ورکړم . زه نه پوهېدم څه وکړم .ټلېفون مې همغسې په لاس کې وو.

دبریالي خبرې مې بیا، بیاپه غوږ کې انګازې کولې او پدې مې باوردرلود چې هغه به له خپلې خبرې وروسته نه شي، دهغه دوروسته تللو یوه لاروه او هغه دا چې مونږ دقضیې نوره پلټنه بنده کړو.اودابه یوه ډېره بې خونده پرېکړه وه. همدې ته زه له ترکیې راغوښتل شوی ووم او اتینا ته خونه پوهېږم ولې له خپله ژونده هم خوږه وه. بس بسم الله مې کړه اتینا ته مې زنګ ووهو. اوورته ومې ویل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بریالی غواړي له مونږ سره لاړشي.
اتینا چیغه کړه
- oh Great څومره ښه! بریالي ته مونږ ډېره اړتیالرو. بیامې ورته وویل
-"زه یې په ټللو خوشحاله نه یم"وې ویل
"ستاپه اندېښنو پوهېږم خو باورلرم چې دهغه تګ به دغه اندېښنې راکمې کړي" بیایې وویل
-"که بریالی راسره ځي نوماناداچې تادرېمه لارخوښه کړېده" ماویل
-"هو!..... درې واړه به ځو، خودتګ لپاره ورسره دضروري شیانو د برابرولو دنده د چاشوه؟"
-" زما"
-"لاس کړی (زولنې)ورسره خامخاراوړه"
-"په زولنو ځان تړې ،که څه پرې کوې"
- "زما تړلو له دې زلفې بس دي خونوربه څه به برابرکړې."
په خنداشوه
- "څه چې ستاپکاروي"
- ورته ومې خندل "بیانو ورسره د کارولوواك هم غواړم"
- وې خندل "واك یې د پخوانه ستادی. خوزړه به درله دروړم ،ته زړه نه لرې"
-زړه مې دردکوي. پرهرېې خوله وازه کړې ده .
-"دسپین باز په سپینه بڼکه پرې تاوده ملهم راکاږه ".
-"دسوا پااوټکورغواړي".
-"زړه دې له کومه کړو....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "زړه نه دی ژبه ده "

-ژبه چادرکړه .....؟

- "مينې!"

دخندانه شنه شوه!

-" لکه چې حيايې درنه واخيسته ، ژبه يې درکړه او ټليفون يې بندکړ"

شپږم څپرکی :

دبـريـالـي مـېرمــن

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاماسپښین د اتینا زنگ راغی وې ویل په ننگر هارکې یم ماویل د مخابراتو څلورلارې ته راشه . زه درووځم.له ترورزي مې اجازه واخیسته او ور ووتم،کټل مې اتینا په یوشخصي لینډ کروزر کې راغله ، گاډی مې مخې ته ودرېد، ډرایور ترې راکوز شو، ماویل چې ښه راغلاست ته راکوزشو. هغه رخصت غوښت، بس ماویل "چې ځې په مخه دې ښه نو زه به څه ووایم" وختلم گاډي ته کښېنا ستم، اتینا ته مې ښهٔ راغلاست ووایه مخ یې رانژدې کړ،له لرې مې د شونډونه یو چړپ وویست چې د ښکلولو غوندې غږ یې وکړ او گاډی مې روان کړ،غلي روان وو،خبرې مو نه کولې چې اتینا خاموشي ماته کړه، وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" ډېر تریو روان يې "
- ماویل" دلارې امنیت دډاډ ورندی،همدلته يې څو ورځې مخکې ستا سو يو وطنوال انجنیرتښتولی و،
رنگ يې سور شو،تندی يې تریو کړ
-" عجیبه ولس يئ کور هم درله جوړوي او وژنی يې هم بیايې وویل
- "چې هرڅه وي وي به،که خپله دې خوله نه وازېږي دغه میرات مړی ټیپ خوولگوه"
" ټیپ مې ولگوو خوخیردي خپه کېږه مه دامخامخ دڅوکی بازاردی. مولی به پکې راواخلو"
هغه نه پوهېده چې د خدای په دومره نعمتونو کې مولی ولې یادووم .
ورته ومې ویل د څوکی مولی ډېرې مشهورې دي. په څوکی کې مې مولی راواخیستې د گاډي وروستي سیټ ته مې ور وغورځولې او بیا مې گاډي ته پونده ورکړه،په خنداشوه
- "بس چې کوم ځای دې خوښ شي یونوم پرې کېږدې،ابشارونه يې سندریز کړې او غرونه يې شاعرانه، مخکې څومره کلي اوستاسو په ژبه "ښارونه" تېرشول خو نومونه دې هم ورله وانه خیستل" پوه شوم چې ما راگړوي،ورته ومې ویل
-"لومړی خوراته داووایه چې زمونږ ژبه يې څه مانا؟" په ټوکویې وویل
-"دوه دوکانونو ته هم ښار وايئ"
-"ښه نو! دجلال له ښاره چې په پل راپورې وتو،ورپسې بهسود ولسوالي وه، ورپسې چې دې د اوبو مست لښتي اوشنه توتان ولیدل دغه دخېوې ولسوالي وه"
وې خندل "ښه،دغه خېوه شوه،او بیا"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بیا نورگل"

-"او بیا"

-"بیا دڅوکۍ"

-"په هغه یو خوړ کې چې دې پورته وکتل هغه کوم ځای و"

ورته په خندا شوم

-"دظالم لورې، نه مې پربېږدې،زه چې دا غلی را روان وم،رښتیاله وېرې

غلې نه وم،په خپلو ادبیاتو کې مې ددې سیمې په بیا،بیا یادولو فکر کاوه

داڅوکۍ چې نه غر لري،نه ابشار،د درمند غوندې اواره ځمکه ده،دسړك په

دواړو خواو داڅو دوکانونه اوهوټلونه پراته دي خو دکونړ په شاعرانو

ډېره گرانه ده" هغه بیا په خندا شوه

-"ښه ده چې شاعرنه یې،په غرونو او ابشارونو پسې به گرځېدې،ددې

سیمې شینوالی پخپله دې ته دښکلایو لوړ مقام ورکوي"ماویل

-"ښه،چې څنگه یې گڼې خو ټیپ ته غوږ شه"

په ټیپ کې نغمې ویل

-"په ننگرهار کې سړکال پاتې شو گرمۍ ته +بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته +

دڅوکۍ هسې نوم بدنام دې+ مازدیگرې دسرکاڼو مزه کوینه+بیانه راځینه

وړکي څوکۍ ته" بیامې ورته وویل

"ماچې په کوم خوړ کې پورته وکتل همدغه بوډیالۍ وه،له سړك نه چې لږ

پورته ورشې دبوډیالۍ کلی دی،او دبوډیالۍ توتان ډېر مشهوردي ، چې

دجینکو سیل ته زړه وشي نو بیا وایي چې.

((ادکې مورې ماڼو له ځمه+دبوډیالۍ توتان ږلۍ وهلي دینه+ماڼو له ځمه))

او دجهاد په وخت کې لومړی ولایت کونړ و، چې دمجاهدو لاس ته ورغی،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا پسې چا داجوړه کړه چې "املې نه پورته بوډیالۍ ډېره ښایسته ده+ دمجاهدومنطقه ده."

"تاخو دجګړې دوختونو دکونړ یوه بله لنډۍ هم ویله،هغه څنګه وه"

-"داسمار واله"

"هو،زه یې رایادوم" لږ فکر یې وکړ بیایې وویل

"راځئ چې دامېږونه پرېږدو+اسمارله نوي ظابطان راغلي دینه"مونږ لا دا خبرې کولې،کړپ شوټیپ کیسټ راوویست چې بل کیسټ مې ورواچاوه دسردارعلي ټکر وخوت،چې دغني خان شعر یې دزړه له تله راویسته.

که په شګوکې ژوندون وي ربه بومې ځه صحراله + که سوداکې ناز او رنګ وي مامریی ورکړه سوداله +که هلال پېغام د نور، دخندادرڼانه وي+ماته غوره توره شپه ده ډېره،ډېره له هلاله+که دژوندمطلب بل نشته+بس ژړل اوسوځېدل دي+داخپل جوش په بېرته واخله+داخپل هوش په بېرته واخله+زه پتنګ ستاپه رڼایم+مین ستاپه تورو نه یم+که کافر که مسلمانیم+یمه ستادنورو نه یم......

اتینا دغني خان شعرته فکر وړې وه. وې ویل

-"عجیب حالت لرم" ماویل

-"ولې؟" ویل یې

-"دزړه کړکۍ مې د اسمان لورته خلاصې غوندې شوې"

ورته ومې ویل "تاسوفکر کوئ چې په تصوف کې ډېر وړاندې یئ"

وې ویل

- "دده اودرحمان باباڅه توپیردی...؟" ماویل

- "دلته هم هغه خبره ده چې وایي"منزل دټولو یودی خوسفر جدا،جدا"

سدده اود رحمان بابامنزل یودی لارې یې یوڅه سره جدادي.درحمان بابا

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله،کله ملايي راوکتېږي، ملا شي او د ملیانو غوندې نصیحتونه اووعظونه کوي. خو دغني خان ملابدراځي،بد ردورته وايي او خپل رقیب يې گڼي، خپله پدې نظر دی چې هدف دده او د ملایودی. لکه چې وايي.
نورمقصدزمونږه یودی+دژړاځای موشریك دی+یوارمان ددواړو زړه کې+کړي جدا،جدا اظهار.
خوبیاځان له ملابرگڼی ځکه چې فکرکوي دده دنده له ملا اوچته ده، ملاڅه کوي؟ عام خلك دجانان په لوربیايي، په وعظونو،نصیحتونو اووېرولويې بیايي او غني خان خپله دنده دهغو سرکښو خلکو بیول گڼي چې د ملاپه خبره غوږ نه گروي.
نوځکه وایم چې دده او رحمان بابامقصداومنزل یوخو لارې يې کله سره گډې او کله سره جلاشي. رحمان باباخدای یادوی،الله یادوي او چې پدغونومونو کوم ذات اقدس ته خطاب کوي همدغه ذات ته غني د جانان خطاب کوي او چې کله بیادښایست د ځل اوځرك خبره راځي نو له یونه په ټول کاینات کې پټېدلی نشي او بل يې د گل په پاڼو کې ویني .رحمان باباوايې: "مخ د شمعې په پانوس کله پټېږي+تاچې واغوستې د خیال جامې نرۍ"یانې هغه ته کاینات دخیال نرۍ جامې ښکاري او فکر کوي چې خدای انسان ته کاینات ورمخکې کړیدي او په همدغو کایناتو کې يې ترې ځان پټ کړی دی خوله ده نه پکې نشي پټېدای.
اوغني خان وايي: "ماپه گل کې ولید چې تې نه مومې کتاب کې+ اې ملاستانیم کتاب مې واورېد په رباب کې"او غني يې بیا دگل په ښکلا او درباب په سوز او ساز کې ویني، هغه څه چې دده په فکر ملايې په کتاب کې نشي موندای. مونږ پدې خبرو کې وو چې دبریالي زنگ راغي . ټلېفون اتینااوچت کړهغه پوښتنه کوله چې چرته يئ . اتینا "وویل داکم ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی؟" ورته ومې ویل" له نرنگ نه را اوښتي یو اسعداباد ته په نژدې کېدو یو" هغه ته به یې حساب معلوم ونو اتینا ته یې ویلي وو چې دماسختن دلمونځونو وخت ته به راورسیږئ . اتینا چې دوخت د ټاکنې لپاره د لمانځه دوختونو اصطلاح واورېده ،پوښتنه یې وکړه

-" ولې وختونه د لمانځه دوختونو په پیمانه ، پیمانه کوئ"

ورته ومې ویل

– "ساعتونه راله ته واخله چې په ساعتونو اود قیقو یې پیمانه کړو"

وې ویل

-" ولې ماخو چې ولیدل ساعتونه دلته ډېر عام دي، دهر چا په لاس وي"

ورته ومې ویل

- " خو پوهېږې چې د څه دپاره یې تړلي وي؟"

-" مالومه خبره ده چې دوخت دمالومولو دپاره "

-" ورته ومې خندل "خود کوم کاردوخت دمالومول دپاره؟"

- "دومره تحقیق چې رانه کوې خو پخپله یې راته ووایه."

-" مونږ د میاشتو د حساب په ځای د پسلونو لو،لور،کر او غوبل نېټې ورکوو. یاوایو چې په غنم لوکې یاد کر په وخت او د شولو د نال په وخت او یا داچې د جوارو‌پسل واخیستل شي او یا جوار بمبل وباسي دغه وختونه او نېټې ورکوو او بیا چې خبره له میاشتو راواوړي او ورځو ته راشي نو بیا ورځې په پنځه لمونځونو ویشو او یا پرې ،کله کله د لمر خاته او اشراق وختونه هم ورډېرکړو.سرېې وخوځوو.

- ددې مانا داده چې تاسولادوخت ارزښت ته هغومره پام نه دی اړولی څومره چې په کاردی.

ماویل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو... دلته څوك د بچو د پيدايښت نښتې هم نه ليكي ځكه چې دغه خبره چاته ارزښت نه لري، بس ميندې ناستې وي كيسې كوي. د كلونو په ځاى د خپل ځوى يالورد خاپوړو، دكنډاسې خولې (دغاښونو دوتو) او ياد شونډې د توربدو او كه ښځې خپل منځ كې وي نو بيا د خپلې لور ياځوى دپيدايښت نه لامخكې وخت په هغه ياهغې پسې تړى او وايي په گېډه مې و،ياپه گيډه مې وه"

پدې سره اتينا په كړس، كړس وخندل خوله يې رانژدې كړه، زړه مې خوشحاله شو ماويل كه خوله راكوي خوچې شونډې يې رانژدې شوې بيايې په شونډو هم هغسې چړپ وكه لكه ما چې د هغې مخ ته په جلال ابادكې كړى و. اووې ويل

-" څومره مزل پاتى دى" ماويل

-" دادى وروگرځېدو. مخامخ د بريالي دوى كوردى"

د هغوى كورته د موټر لارنه وه . لږ لرې مود يو بل كور د حجرې مخې ته موټرودراوه او وركوزشو . اتيناو ويل

" شپه ده څادري نشم په سركولى" ماويل

"د ظالم لورې كه چاپه پتلون كې وليدې د بريالي كډه هم ورپه سر ووينه"

څادري يې په سر كړه اوورغلو، چې وموكتل بريالي لستونې بډوهلي دي .

چاړه يې لاس كې ده او له نغري راپاڅېد. اتينا وويل

-" ماوربدلي ووچې تاسو دښځوسره په پخلنځي كې كارنه كوئ،خو دغه لكه چې سمه خبره نده"، بريالي وويل

-"لومړى خو ستړي مشئ،او پخير راغلئ ، او بيا پدې مې پوه كړه چې ددې مطلب څه دى چې مونږ په پخلنځي كې له ښځو سره كارنه كوو؟. وې خندل

-" ځانونه د كورله كارونو اوچت گڼئ" بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس خو دې پخپله وليدم،باورخو به کولی شې چې (ماته يې اشاره وکړه) ملگرى مې هم زما په څېرد پخلنځي نه ډېر بدنه وړي.

اتينا وخندل

-"کارته کوې اوباوربه دباړېدې کوږ لرگي کوم....پده خومې هيڅ باور نشته خوبياهم نصيب به مې داوې"

دبريالي مېرمن پرې غږ کړ.

-"چې دوکه نشې، دی دې نن وليد ميان (کبان) پخوي. خو پوښتنه ترې وکړه چې مخکې يې کله دپخلنځي دروازه ليدلې وه؟" اوراغله اتيناته يې ستړي مشي ورکړل،خپلوکې يې يوبل څووار ښکل کړل. بيادبريالي مور راغله هغې هم اتينا څو واره ښکل کړه .

اتينا ماته وکتل مسکی شوه. مخ يې راواړو، پټ غوندې يې وويل

-"ستاڅه په زړه خړه راغله" زه ورته مسکی شوم دپخلنځي تر څنگه برنډه وه کټونه پکې پراته وو. هغې ته کښېناستو اتينا د بريالي مېرمن ته وويل

-" تاسو پوهېږئ چې هم تاسو ددنيانژدې ترټولو نېکمرغه مېرمنې يئ " هغې په شيطانت وويل

-"مونږ خو خپله کومه نېکمرغي ونه ليده ، اوکه د کبانو پخول يادوې نو داپه کونږ کې دود دی کبان اکثرځوانان هلکان ياپخې ښځې پخوي"اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"ولې....؟" هغې ورته وويل

-"داپه سره سينه پخېږي اوځوانوښځوته د کورنورډېرکارونه وي نشي کولی ډېروخت يوه پخلي ته ورکړي نو يا ورته هلکان وخت ورکړي او يا داسې ښځې چې وزگارې وي"اتيناورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ما چې ستاسو د کومې نېکمرغۍ خبره کوله هغه داده چې که ستاسو سړي ستاسو سره په پخلنځي کې کارنه کوي نو دليل يې داندی چې ځانونه له پخلنځي برګنې بلکې دليل يې يو په انصاف ولاړ ويش دی. تاسو د کور کارکوۍ دوی د بهر کار او دښځې په صيپت زه پوهېږم چې ښځه څه ته ډېره اړه ده هغه مينه او د برابرۍ احساس دی عزت او احترام دی ". هغې ورته وخندل

-"دوی خو د مينې د پاره تورې وهي". اتينا وويل "همدې ته راځم" . "د نورې دنيا نارينه ځان د ښځې دپاره نه وژني،خو ستاسو نارينه ځان ، ژوند او څه چې لري ټول دښځې دپاره قربانوي"

هغې ورته په شوخۍ وويل .

-"زمونږ دپاره يې نه قربانوي،دخپل ځان دپاره يې قربانوی،دخپلومزو دپاره".

دې هم ورغبرګه کړه.

-"خودده مزې ستاهم مزې دي."

هغې ورته په خنداوويل.

-" ماته يې ځله صيپتونه کوې،خواته دې ناست دی.اوملاهم زمونږه ګاونډی دی. يوه هو وکړه".دې ورته وخندل.

-" لاڅوورځې يې شته ".

چې کتل مې بريالی بياپه پخلنځي ننوتی و او دغوړوځزا خته. پرې غږ مې کړ

"لکه چې ښه تر سکونه ښوروا دې پکې وکړه"-

يوکال مې سروبي کې د کبانو ښوروا ليدلي وه. چې پخونکي يې ورته همدغه "دترسکون"اصطلاح کارولې وه . خودده مېرمن رامخکې شوه په خندايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"وی لا لا څه کوې وګوره هغه يې پدغو ښايسته لاسو پخوي او ته لاپسې ټوکې کوې"ماويل

-" ستابدل ترې اخلم، ابله ورځ تاڅومره په ښايسته لاسو سابه پخکړي وو اوده يکې خبرې کولې".

په خنداشوه وې ويل

-"ځه! خيردی مونږ په خپلو کې پوهېږو.هغه يې هسې سابه بانه کول خبره بله وه.

ماويل

-"هغه خبره يې زما په مخ کې نشوه کولی ځکه يې په سبوکې خبرې جوړې کړې؟ وې ويل

-"هو! دغه يې عادت دی" بيامې ورته وويل

-" ماتېره ورځ فکرکوو چې بريالي ستاپه پخلي کې خبرې جوړې کړې ته به ډېره خپه شوې يې خو وروسته مې وليدل چې هيڅ خپه نه وې".

وې ويل .

"يوخوخبره بله وه سابه يې هسې بانه کول او بل که ريښتياووايم په هغه سړي لا څه چې هرڅه يې مخې ته کېږدې اووې خوري. نارينه لږ ځيږ او تېره ښه وي، چې کله غوسه کېږي او کله خاندي". بريالي غږ کړ

-" خندا اوژړاپرېږدئ او لاسونه وينځی چې تيارشول"

لاسونه موووينځل،کوټې ته ننوتودسترخوان ته کښېناستو او کبان راغلل. اتينا چې وليدل حيرانه شوه ، دامو په څه داسې"Press"کړي دي.

بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په تبۍ اودخوړ په تيږو،کبان دتبۍ په ټقبېدلو غوړو کې وراچوو او تيږه پرې د پاسه ږدو. چې هغه اړخ يې پوخ شي په لټ يې اړوو اوبيا پري گټه ږدو".

ښه تر بس پورې مو وخوړل. اتينا چې زما ترڅنگه ناسته وه غلي غوندې يې راته په خنداوويل

-" دومره مزه يې وکړه لکه چې د امودکبانو وروستی خوراك وي".ماورته وويل

" لکه چې سباشهيده کيږې"

راته يې وويل

-"ستاپه سترگوکې هم د شهادت ځلاوينم" .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی:

سـمـه لام تـه تـگ

دکربوړۍ کلی له سړك نه لاندې پروت دی.خودسړك نه پورته هم یو کور شته دهمدغه کورشاته یوه ویاله بهېږي مونږ دسهار په خړه کې دهمدغې ویالې په سرروان شو له څه مزل نه وروسته دویالې سرته ورسېدو چې دشیگل له خوړنه رابېله شوې ده. همدغلته په خوړدلرگو یو پُل پروت دی لارویان په همدغه کړکیچو پل پورې وزي مخامخ دمونږ کلی دی او پورته پسې نوردېر کلي پراته دي چې دبریالي نه مې ورله نومونه دشپې اوریدلي وو. ویل یې مونی،ډاگ سیر ،هلالزي ،خوړکلی،غني کڅ ، للم کڅ،متینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

،نارېتونه، شنگر گل ، لچیا ،غونډۍ، وټې ،سورمل ،ډب ، لاهوسین ،شنگس، او سمه لام،کېدای شي نورلوی واړه کلي هم وي خوبریالی ترسمه لام پورې بلدو او زمونږ منزل هم سمه لام و. له دې پورته مو کارنه و. اونه دمزل دومره ډېرمېړني وو.چې دشیگل په ټوله دره دې وگرځو. او بیا سړی به دکونړ په کومه ، کومه دره گرځي. هره دره اوناوه یې دسیل کوونکودسترگوتږې ده ځای په ځای رڼې چینې اومست ابشارونه دي،غرونه ټول نښترو،څېړیو، گورگورو،ممانو،ټیټاقو،ښونه،غوراڅکو اونورو گڼو بې مېوې او مېوه لرونکو ونو پوښلي ، چې لوېشت،لوېشت یې دښایست اوښکلا بېلگه ده چې په نړیواله کچه په یادولو ارزي . چې پُل ته ورسېدو ایله مې وروسته راروانې اتینا ته وکتل. اتینااوس داستنبول اتینا نه ښکارېده، سمه دمه کونړۍ وه، دکونړیو پېغلو غوندې چولۍ کمیس ،تور زړوکی یې په ځان راگور کړی و، یوغټ چارگل په پوزه،په زنه او تندي یې یو، یوخال داسې ځلېده لکه دمارسترگه،یوه څڼه یې په یو غوږ او نیم سپین بارخو راخوره وه، اوله بلې نه یې سم کونړی چپه کاکل جوړکړی و،څوسیخکي او یو گل پکې پروت و، دنرگسوڅوسپین،سپین گلونه پکې دشنو پاڼوسره ښکارېدل، د لمر وړانگی یې په سپین مخ لگېدې . چې ورته ومې کتل وارخطاغوندې شوم، له ډېر پخوا نه داکمزوري لرم چې ښایست ته هیڅ دټینگې نه یم اودغه کمزوري مې اتینا ته هم ښه څرگنده وه، په زړه کې مې دشوق اومینې اوربل شو حیران،دیران ودرېدم. اتینا مسکۍ شوه "بیادربانډې څه بلاراغرکه شوه" ورته ومې ویل
-"زړه مې په ډوبېدودی" رنگ یې سور شو، حیایې ټوله سپینو اننگوته راټوله شوه سترگوته مې ورله وکتل، دهغې په بد ذاته سترگو کې دا فتنه پرته وه چې کله به دغسې حالت راغی، دابه له حیانه مسکۍ شوه، غټې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټې زركينې سترگې به يې راتنگې غوندې شوې، اوږده مېشه يي بانه به يې لك،څك ودرېدل،دغه وخت به يې دبڼو هرحركت ماپه خپل زړه كې احساساوه، دزړه په كوم نيم،روغ پرهركې به مې ورو، وروخوځېدل يوعجيب له خوندنه ډك پاك غوندې دردبه يې كاوه.مابه په زړه لاس كېښود، او كه ولاړ به ووم ددرېدو اوكه ناست به ووم د ناستې توان به مې بايله .همدغه ټوكه راباندې دلته هم وشوه،په زړه مې لاس كېښود،ورو،وروكښېناستم، هغې له شيطانته په ډك غږ وويل

-"لكه چې بيا در باندې خپل پښتانه پېريان كېناستل"

كله چې اتينا دپښتو ادب ژوره مطالعه وكړه، په سلگونوافسانې او ريښتونې كيسې يې ولوستلې او يا يې له مانه واورېدې، دپښتنو دمينې له زوره او دپېريانو په هكله له انگېرنو ښه خبره شوه نوبيايې نه پوهېږم له ځانه كه له دې شعرنه چې: "ښكلي چې وينم گېږۍ مې نيسي+مينه په ماباندې پېريان واولي" دمينې په هكله دپښتنو پېريانو اصطلاح راوويسته. اوپه همدغه ډول "اضطراري"حالت كې به يې راته كاروله. دغه حالت كه له يوه اړخه درد درلودنو په درد كې تاوپېټ خوند هم پكې و او بله لويه گټه يې داوه چې اتينا مې پكې هيڅ خبره ځمكې ته نه غورزوله ، ټكى، په ټكى يې منله. زه دپښو په سر ناست ووم، يولاس مې په زړه ايښى و. تندى مې تريو او سترگې مې نيمې داسې پټې وې لكه د سخت درد په حالت كې چې پټېږي په خپل سرمې داسمان لور ته اشاره وكړه يانې مخ پورته كړه چې له لاندې دې تصوير واخلم بيامې ورته دلاس په اشاره اوپه تېزغږ وويل

شاراواړوه، مطلب مې داو چې كوڅې يې ووينم،كوڅې يې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکارېده خو په تور زړوکي کې یې یو تورخامارپروت و. وروستی سرکې یې ځوځونډي غونډې ښکارېده ورته ومې ویل
زړوکی دې لږ اوچت کړه، اوچت یې کړ،پییوي ته مې وکتل په کوناټوزنګېده. ښه مې ولیده. له سره تر پښو مې وځارله بیادبریالي هغه خبره رایاده شوه. چې په لومړی ځل یې چرته په کومې ښځې لاس وهلی و.ویل به یې په ښځوکې به خامخا هډوکی وي . که پکې نه وای دنښتر په ځېربه هسکې نه تلې خوهډوکي پکې پټ دي،غوښه یې دسړوغونډې کلکه نده داسې پسته ده چې په لاس کې یې رانیسې ګوتې یوه بلې ته رسېږې . پدغه وخت کې ترې چاپوښتنه کړې وه چې ګوتې دې یوه بلې ته رسېږي نو بیاخو به پکې هډوکي نه وي .
بریالي ورته ویلي و
چې یوځه نري "راډونه"پکې شته .مالادغه فکرکوو چې اتینا مخ راوګرځوو، په شوخۍ یې له لاس نه ونیولم، راپایې ځولم، له ځان نه یې مخکې کړم اودا راپسې راروانه شوه، دپل نیمې ته چې ورسېدو.لومړی مې د پله نه لاندې وکتل،خوړډېر کوز بهېده،بیا مې ورته پُل وخوځوو. خو هغې پرې زمانه ښه اله ډینګ شروع کړ. وپوهېدم چې نه ویرېږي غلی له پله پورې وتم داهم راپسې راپورې وته اودخوړ تر څنګه لارمزوونیوله . دوه په دوه په ټوکو ټکالواو د تېرو یادونوپه یادولو په کلار، کلار روان وو. هر بوټي، ګټې اوونې ته مو په غور،غورکتل اوتبصره مو پرې کوله، زمونږ بل ملګری بریالی و چې زمونږ نه مخکې دکچرو سره تللی و، په دوه کچرو مو د خوارځواکو مېرمنو او ماشومانو دپاره بسکټ او تودې جامې بارکړې وې .
دغه هر څه اتینا له کابل نه د ځان سره راوړي و. اوویل یې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"دغه لرې پراته کلي ته ځو پکارده چې زمونږ ورتګ ورته ثه ګټه هم ورسوي"
خودغه خپل کارله يواخلاقي جواز موندل وو.او دومره يو بد رنګه جواز چې هيڅ اخلاقي اډانه نه لري ،دا ما ته همداسې يو عمل ښکا رېده لکه اتحادي ځواکونو چې له يوې خوا لايزر بمونه او له بلې خوراکي توکي ورول .خو رښتيا داوو چې له دغې پرته زمونږ سره دغه کلي ته دورتګ او بيا په تېره هلته دپاتې کېدوکومه بانه هم نه وه . ثه به مووېل چې ثه پسې راغلي يو؟ که رښتيا مو ويل خو انجام مومالوم و. مرګ او همغه تياره سمڅه،مونږ چا راوړلوهم نه . او يابه راپسې نوردېرمرګونه کېدل زه او بريالی خوافغانان و . زمونږ وينه خوهسې هم ددنياترټولو ارزانه وينه وه. چې په بريد اوپوله هم بهېږي اودچاد شونډو په ليدواو دسترګو په اشارو هم . په پيسو هم بهېږي او په واکمنۍ هم. خپل پرې ځانونه جنت ته رسوي او پردي پرې ځانونه ددنيا ګنجونو او خزانوته .خو اتينا ترکۍ وه . دسوله ساتوځواکونو(ايساف) لويه افسره وه .اود ترکيې په سوله ساتو ځواکونو کې يې لويه ونډه لرله . ترڅوورځومخکې پورې ددې ځواکونو مشري ددوی په غاړه وه . دهغې مړی بيا خپلوفوځيانو هلته نه پرېښود . اوکه هغوی پسې ورتلل نو شونې وه چې دشيګل د درې ډېرو بې وزلو اومعصوموخلکوته زيان ورسېږي. نو پرېکړه مو وکړه چې دغه بسکټ او تودې جامې به په کچرو ولېږو، بريالی به ورسره لاړ شي. ځکه چې پخپله يې ځان ښه سړی کوو او ويل يې چې
مونږ يواځې نشي لېږلی . اوهلته به دکلي خلکوته ووايي چې ډاکټران راځي او غواړي ددې کلي د ميندو او ماشومانو کتنه وکړي او خوارځواکو ميندو او ماشومانو ته بسکټ اود راروان ژمي لپاره تاوده کالي ورکړي . او مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې پوهېدو چې دابه دکليوالو لپاره ډېر خوږ زېرى وي ځکه چې مونږ هسې هم د دنيا تر ټولو لوى خيرات خور قوم يو . د پښتو او پښتنولى هغه کتابونه تېرو خپلمنځي جګړو سېزلي دي په کومو کې چې نور وته لاس نيول د دروند پښتون سر د ټيټېدلو لامل ګڼل کېده او له همدې امله پښتنو مشرانو د مسيحا له لاسه هم دمنت د دارو له خوړلو نه د عزت او سر لوړى مرګ غوره ګڼلو.

مونږ همدغسې په ټوکو،ټکالواو تبصرو روان و. دلارې نقشه راسره وه،او بريالي نقشه دومره دقيقه جوړه کړې وه چې دايې پکې هم ليکلي وچې د ورسى دچنار لاندې دمه کولى شئ . زمونږ بايکونه په کچرو وړل شوي وو . د بايك پرځاى يواځې په سپين دسمال کې تړل شوې يوه غوټه راسره وه . دکونړ خلك بايکونه ډېر کم کاروي. ښځې دلاس له دسمال نه په څو برابره لويو دسمالو ګلونه جوړوي او بيا هغو دسمالونو کې خپله غاړه ، غوټه رانغاړي او له ځان سره يې وړي.

او داستنبول غوندې هم نه چې ښځې دې خپل بايك راخيستى وي او سړي دې خپل. دلته ښځه اکثر خپل ماشوم وړي غوټه په خپل ملګري که ورور يې وي که خاوند په هغه باروي . خو د غرونو دود دغه ډول نه و غوټې نارينوو نه وړې . ښځو په سر کړې وې . يو به يې ماشوم هم په څنګ کى نيولى و،او داسې به راروانې وې لکه شل کلنې اسپې . ما بيا دکونړ په اصطلاح د اوارو سيمو دخلکو په دود غوټه پخپله اخيستې وه .او اتينا راپسې لکه د زرکې خرامانه را روانه وه . مونږ ډېر مزل نه وکړى چې يو کور مو وليد . دغه کور دغره په ډډه کې جوړشوى و. او د مېوه لروونکو ونو ډېر ښه باغ ورته هم ولاړو . د اتينا دغه فکر ډېر خو ښ شو وې ويل

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دا باغ او دا کور ددې ثبوت دی چې که څوك وغواړي ښه ژوند وکړي له يوې نه يوې لارې ځان ور رسولی شي، وگوره څومره ښکلی باغ ، ښکلی کور،اوبيا لا اوچت د غره په سر"ماورته وويل"

ډېرې تبصرې مه کوه قدمونه راخله، ځان به رسوو" زما په خبره يې ځان ناگاره کړ "که ددې غرونو خلك دهمدې سړي د فکر په پل ، پل کېږدي هم به خرما وگټي هم به ثواب "

-"ډېره ښه ده خو چې په پل يې پل کېږدي "

-"نو گنې نه يې ږدي ؟"

-"نو څه گټه ورته لري؟"

-"خو مارکيټ ته دې ورسوي"

ورته په خندا شوم

- "په خپله اوږه به يې رسوي که په خرو اوکچرو،دوی خپلو سبوله مالگه نشي وړلای ته پرې مېوې مارکيټ ته رسوې ؟"

هغه هم مسکی شوه

- "رښتيا چې لومړی ورته سړك پکار دی" په دې دره کې سړی ايله د ستر قرآن ددې ايت په مانا په سم ډول پوه شي چې .

"وجعلنا من الماءکل شئ حي "يانې په او بو سره مو هر څه ژوندي گرځولي .

وگوره دا غرونه څومره ډېرې او به لري ، او هر چرته چې اوبه دی هلته ورته کورونه دي او کورونه د انسان دژوند نښه ده . په يوټکي زه هم خوشحاله شوم په ټوله لاره چې چرته ددې شونتيا وه چې اوبو ته د برېښنا دتوليد ډينموو لگول شي . نژدې ټولو ځايونو کې لگېدلي وو. او ددغه غر کورونه چې کله په پېلوزه اوشونتۍ روښانه کېدل اوس په برېښنا روښانه وو. د اتينا دغه فکر اود ښه ژوند تېرولو لپاره دغه بريالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هځه ډېره خوښه شوه . ډېره يې وستايله او د افغانستان په شان غرني هېواد لپاره يې ډېره گټوره وبلله چې په غرونو کې دلويو برېښنايي فابريکو دبرېښنا دتارونو دغزولو پر ځای واړه بندونه او د برېښنا د توليد وړې فابريکې جوړې شي . اتينا د استنبول په ښارکې پيداشوې وه او هلته لويه شوې وه . غرونه او د غرونو ونې بوټي ورته نا اشنا و . او همدغه نا اشنا توب زمونږ مزل ډېر وروکړ.

چې د غره شنه ډډه به يې وليده.ورو به يې يو خوا بل خوا وکتل،لر ليدی (دوربين) به يې راوويست او بيا به دغره په تماشه وه . ټيټاقې اوممانې يې ښې ډېرې وخوړې او په گورگورو يې سرې شونډې تکې تورې کړې.

عجيبه داده چې زما تورې شونډې هيڅ نه خوښېږي خو د اتينا دسور سپين مخ سره په گور گورو تورو شوو شونډو عجيب ډول کاوه . مونږ له دغه مزل نه ډېر خوند واخيست . او که ځای په ځای راسره دمرگ وېره نه وای دغه خوند به څومره لا پسې نور ډېرشوی و . ځکه مونږ ته مالومه وه چې که ځانونه څومره ډېر کونړي کړو خو ښکاره مالومېږو چې په دغو غرونو کې نوي او نااشنايو . او دغلته هر نااشنا کس د امريکايانو ايجنټ گڼل کېږي . دغه ساده گڼل نه دي چې څوك درته بد وگوري او درنه تېرشي . بلکې هغوی ددغه ډول خلکو دغې سيمې ته رسېدل دسيمې سپکاوی گڼي او ددغه ډول خلکو مرگ خپله ديني

وجيبه او فريضه . دنقشې له مخې مونږ بايد په څلور ساعته کې د خوړکلي نه پورته پراته پل ته رسېدلي وای . خو چې مونږ دغه ديوه بش پل ته ورسېدو او ساعت ته مو وکتل شپږ ساعته تېرو. نورې مو پښې گړندۍ کړې . غم راسره دا وو چې که نور ډېر تم کېږو بريالي ته اندېښنه ورلوېږي

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

. له دغه ځای څخه نژدې یو سات وروسته سمه لام ته ورسېدو . او
څرنگه چې مو گڼله همدغسې شوې وه .
بریالی دومره وارخطا شوی و . چې بېرته لارې ته راوتلی و او لاس ترزنې
ناست و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی:

دسـمـه لام شــپه

سمه لام چې دکونړ خلك يې "سملام" ليکي دغره په لمنه کې دپنځه ويشت دېرشوکورونو وړوکی غونډې کلی دی . مونږ دکلي برسر ته لاړو. اتينا په يوه کمر ودرېده او خواوشايې وکتل چيغه يې کړه .

- "جنت ته راغلې يم جنت ته" ورته ومې ويل

- "ډېرې چيغې مه وهه چې رښتيا دې جنت ته ونه لېږي . وې ويل

-گوره! شاته شين غر. مخامخ شين غر، ښي او چپ ته شنه غرونه ، او پاس په سر شين اسمان . هاغه چينه وگوره چې د اوښکې غونډې رڼې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ترې ځومره په مستۍ رارواني دي . او پوهېږې چې په باران کې به دا وڅ خوږ ځومره له سندريز شوره ډك وي" ورته په خنداشوم.

- "چې ځومره ډېر شور وکړې، ستا د بنگړو شور ته نه رسي" له لاسه مې ونيوله او له کمره مې راکوزه کړه وې ويل

-"اوس ته وخېژه،چې ټول شيگل ترې داسې ښکاري لکه په ورغوي کې چې دې پروت وي" بريالي غږ کړ

-" دا هر څه به ووينۍ خو راځۍ يو ځل خپل ځای ته ځان ورسوو" اتينا ورته وويل

-" خپل ځای مو چرته دی"

-"دلته په يوه کورکې، له کچرو نه مې ټول سامان هملته کوز کړی او ورته ويلي مې دي چې ډاکټران رارواندي"

-"زر مې ترې پوښتنه وکړه ډاکټره که ډاکټران....؟"

-"په خندا شو.ډاکټران ! ته مې هم ډاکټر کړی يې....؟"

-"نو زه خو ډاکټر نه يم"

- مسکی شو

-" ورېندار مې ډاکټره ده څه....؟ اودغه دنرسنگ کورس خو تاهم کړی دی"ورته ومې ويل

- "خوزه دچا کتنې نه کووم ځکه چې اتينا څه وخت عملي کار کړی دی او ما ندی کړی. کوم مالومات چې مې لرل هغه مې هم هېر شوي او نه غواړم چاته زيان ورسوم."نيم طبيب خطره جان" له ځانه نشم جوړولی" برياالي وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"سمه ده!کتنې مه کوه نوم خوبه دربانډې پروت وي. که دخلکو پام شي چې ښځه دې ډاکټره ده او ته ورسره هسې "باډي ګارډ"یې نو بیا درته په ښه سترګه نه ګوري" اتینا وخندل

-"مطلب سړي دې تل په ښځې بر وي"له خولې مې وختل

-"سړي خو هسې هم په ښځو بر وي"مخ یې له حیانه سور شو شرمیندوکې مسکایې وکړه بریالی رانه روان شو او دې راته غلي غوندې وویل "بې شرمه!دتیارو او تورتمونو برېدل رښتوني برېدل نه وي" بیا مې بریالي ته وویل

- " بریالی جانه لکه چې په پسات دې اړولی یم. څنګه دښځې او مېړه خبرې کوي.؟"

-"نو دې کلي ته دې ډاکټره ښځه راځي او هغه هم بې مېړه، بې پلاره،بې وروره دپردي نارینه سره "

-"بریالیه!دادپردي ټکی رابانډې ښه نه لګېږي ددې نه لږ ځان ساته "

- اتینا وویل "پردی نه یې نو د تره ځوی مې یې څه ...؟ دپردي ټکی دربانډې ښه نه لګېږي او...."

بریالي یې خبره ونیوله اوپه خندایې وویل

– "او...دخپلولونه یې نوڅه کوې.؟ خپه کېږه مه ورته ویلي مې دي چې ډاکټران راروان دي، یو نر یوه ښځه دواړه سره خپلوکې ښځه اومېړه دي، او تر هغو پورې به دلته پاتې وي ترڅو چې ددې کلي نه ناروغۍ وشړي"ماورته وخندل

-"زه پکې څه اندېښنه نه لرم" بریالی په برېتو کې مسکی شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نوڅوك به يې پکې ولري؟"اتینا دګورګورې واړه غوندې بوټي ته لاس ورغزولی و اوپه بې پروایۍ يې وويل

-"زه پکې هم څه اندېښنه نه لرم" ماويل

-"چې اندېښنه نه لرې نوراځه چې ځو.دماشومانو خويونه مه کوه چې هر بوټي ته ودرېږې "مخ يې راواړو.

-"څه فکر کوې چې دې کلي ته به سمه لام ولې وايي؟"

-" زه ترې څه خبريم چرته له کوم سپين ږيري به پوښتنه وکړو"

-"ما چرته لیدلي وو چې په پښتوکې لام لښکر ته وايي، کېدای شي د کومې معرکې لپاره له دې کلي نه ګڼ خلك راوتلي وي او يا به د چاګڼ بچي وو چابه ويلي وي چې" سم لام" دی مانا سم لښکردی"

- خو دادومره غټ کلی نه دی. اوس چې دومره لږ کورونه دي نو پخوا خوبه ډېر کم وو.نو سم لښکر ترې څنګ راووت .

بريالي وويل

"يواځې داکلی نه دی چې دلام کلیمه پکې راغلې په کونړ،نورستان او لغمان کې چې درې واړه ولایتونه سره څنګ په څنګ پراته دي ډېر داسې کلي شته چې دلام کلیمه پکې راځي لکه په لغمان کې مهترلام،افغان لام،شترلام، نورلام ،نينګه لام چې يو په کونړ کې دی او بل په لغمان کې ، همدغسې سمه لام، لېچه لام او لوټه لام په کونړ کې د کلو نومونه دي خو په نورستان کې بيا دغه کلیمه په يوه بله بڼه راغلې لکه.لاما، واما"ماورته وويل

-"کېدای شی لام دلاما اوښتې بڼه وي او لاما يې دبودايانو مذهبی پېشواګانو ته ويل داکوم نومونه چې تایادکړل ودې شي چې دغه ټول ددغو سیمودبودايانو دمذهبي لارښودانو اوپیشواګانو نومونه وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پدغه بحث کې دومره ډوب تللي وو چې دګټونه دجوړ یوه کورمخې ته ودرېدوبریالي وویل

"همدازمونږ دکوربه کوردی" چې دشالخوانه غږ شو

"مېلمنو په خیر راغلئ،ناوخته موکړلکه چې دغرونو د مزل عادت نه یاستئ "ورته ومې ویل

"رښتیا هم چې نه یو عادت"

دازمونږ کوربه و،چې دمنځني قدهډور سړی و. یو خړ دخورو ژیو پکول یې په سر پروت و چې تر وروځو راکوز شوی واو رسا په منځ پکې دغټې ګوتې په اندازه یو سوری له ورایه ښکارېده،لویه اوږده ږیره یې تر سینې راغزېدلې وه.ډېرپه مینه یې روغبړ وکړ. له لومړیو خبرویې څرګندېده چې سړی یواځې په سمه لام کې نه دی پاتې شوی، ډېر ګرځېدلی او ډېرڅه یې لیدلي دی دبریالي سره په لاره ملګری شوی و. له کچرونه یې مواد دده په کور کې کوز کړي وو او ده ورسره منلې وه چې یوه خونه به د ښځو او ماشومانو د کتنې لپاره ورکړي. له روغبړ وروسته یې مونږ ته د حجرې ورپرانیست او اتینا ته یې وویل

-"خورې! ته دننه لاړه شه،ډاډه ورځه ،ښځمنې مې ستاله راتګه خبرکړي دي"

اتینا دننه لاړه او مونږ په حجره کې کښېناستو. کوربه هم لاړ لږه شېبه وروسته یو ماشوم لاس وینځونکی راوړ او ورپسې ډوډۍ راغله دډوډوۍ او چای نه وروسته د څه ساعت لپاره د سمه لام په تاریخ او تاریخي کیسووغږېدو.کوربه د پنځو سو کلونو شاأوخواکې و.نوم یې اسلم خان و. ډېرې کیسې یې زده وې خو بدمرغي داوه چې نسوار به یې کپه کړل او دژبې لاندې به یې وراړول بیایې ازادې خبرې نشوای کولای. ویل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه لام ډېرې کیسې لیدلي او دظلم ډېر داستانونه پکې پټ پراته دي. دلته دلښکر په نامه یو سړی و. وروریې د کلي ملك و. په ملکۍ دخپل ورورسره وران شو. په کوریې ورغی او دخپل ورور په ګډون یې دهغوی د کور ټول غړي په تبر ګي ووهل او مړه یې کړل. خو دورور یو ننګور ترې د شپې په تیاره کې ورکه شوه. ویل کېږي چې ورکه شوې ښځه پېښورته لاړه. هلته یې څه خپلوان اوسېدل او دهغوی کورته یې ځان ورساوه. ددغې ښځې په ګېډه ماشوم و.څه وخت وروسته هغه پیداشو او چې لوی شو چاورته پېغور ورکړ چې "پلار دې نه دی مالوم" هغه له مور نه پوښتنه وکړه، مور یې ورته کیسه تېره کړه اودی هم د سمه لام په لور را روان شو لښکر اوس لښکر ملك و لښکر ملك تل دځان سره ټوپك ګرځاوه دغه هلك ورسره دلېټۍ په کنډو مخامخ شو په لاره ور سره ملګری شو دلښکر نه یې پوښتنه وکړه چې نوم دې څه دی اوولې ټوپك ګرځوې؟ هغه ورته خپل نوم وښود او کیسه یې هم ورته تېره کړه چې د ژوندۍ خلاصې شوې ښځې په ګېډه ماشوم وو او اورېدلي مې دي چې هغه اوس زلمی دی دهغه له وېرې ټوپك ګرځوم دوی په لاره ملګري و چې لښکر ملك د حاجت لپاره ستون شو، ټوپك یې ده له ورکړ ده هم وویشت او د هغه غاړه غوټه او ټوپك یې راواخیست او سمه لام ته راغی د لښکر ملك کورکې یې وویل چې ملك په لاره کې کوم کلي ته ستون شو زه یې مېلمه یم او خپله غاړه غوټه یې ماله راکړه او وې ویل چې سهار له به راځي هغوی یې هم ښه قدر، مدار وکړ، دشپې پسې راپاڅېد او د لښکر ملك دکور ټول غړي یې په تبرګې ووهل، وې وژل اودی ترې لاړ سبا خلکو ویل چې دملك په کور لښکر راغلی خولښکر نه ؤ همدغه یو زلمی و. د اسلم خان کاکا په کیسو کې مازدیګر شو، ووتو دغرونو ننداره مو وکړه د ماښام لمونځونه مود چینې په غاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل چې راغلو ډوډۍ تياره وه ښه ډوډۍ يې برابره کړې وه غوښې ډېره مزه راکړه پوښتنه مې ترې وکړه

-"کاکا! دامو څنګه پخه کړېده ...؟"

والله ډاګټره! ستاسو غوندې سيخان ميخان خومونږ نه لرو چې غوښې پکې وپيو او بيا يې په انګار ونيسو خو بس د مال روغ ورون راخلو اود څېړيو د لرګو په سکروټو يې ږدو يوڅه مالګه او داوړې اومرچ اوبه پرې هم ورشيندو.نوره يې خدای پخپل قدرت پخپله پخوي "دډوډۍ اولمانځه نه چې وزګار شو اسلم کاکا وويل

-"ډاکټر صيب! مونږ ټوله ورځ په غرونو کې ګرځو، بزې ساتو، ستړي يو، نو دشپې ډېر وختي ويده کېږو" ماويل

-کاکا! "مونږ هم ډېر وخت وروسته په غره کې مزل کړی دی، ښه ستړي يو،چې څومره مووختي ويده کړې، نوخوښېږو" وې ويل

-"نو بر يالی وراره به همدلته دحجرې مخې ته ويده شي او تاسوته مود بلۍ په سريوکټ جوړکړی "په حيرانتيا مې پوښتنه وکړه

-"د بلۍ په سر؟"

-"هو! دبلۍ په سر دلته ډېر خلك دبلو په سرونو ويده کېږي او پوهېږم چې مېرمن دې درباندې ډېره ګرانه ده ماويل چې بېلتون مومنځ کې نشم راوستلی" غلي غوندې مې بريالي ته وکتل هغه هم وويل

-"ځه! ډاکټر صيب شپه مو په خير، زه هم ډېر ستړی يم، خوب راځي، سهار به دخيره سره وينو"

- د حجرې يو دېوال کورته لګېدلی و همدغه دېوال ته دکور له خوانه د لرګو پوړۍ لګېدلې وه کورته يې واړولم او وې ويل بس په همدې پوړۍ ورخېژه ماهم شاته ونه کتل سپك وروختلم کټ ته ودرېدم، سپوږمۍ چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغره په سر ولاړه وه رڼا يې د کټ پر بسترې پرېوته په غور مې بسترې ته وکتل، ښه وه، دويده کېدو وه، خونه پوهېدم څه وکړم؟ څنگه پداسې کټ کې پرېوزم چې لړه شېبه وروسته به مې نکاح کړې ښځه نه، يوه ترکۍ ملگرې، يوه دوسته، يوه په زړه کې پاللې دوسته، يوه مينه، دزړه په وينو ساتلې مينه به هم راځي او جوخته به راسره پرېوزي دمور نصيحتونه راياد شول،چې ترکيې ته يې رخصتولم ترمې، ترمې اوښکې يې غبرگې، غبرگې په مخ رواني وې، په تگ مې ډېره خپه وه خود کور نه دوتو په وخت راته کومې بلې شيطانې غوندې ميلمنې په خندا وويل

-"ټکوره! ترکيې کې به مزې وکړې، ترکۍ جينکۍ به دې وخوري" مور مې پدغه خپگان کې هم په غوسه وروکتل

-" ولې زما شيدې به دومره بې مالگې وي، اخرپښتنه يم اودمور په خپلو پښتنو شيدو همدغه باور لس کاله پښتون زلمی وساتلم، پښتون زلمی، چې په پردۍ ښځه يې سترگې لگېږي ان باڼه يې له حيا نه ځمکې ته کاږه شي.

نو په اخر سر چې له ترکيې نه مې هم پښې راسپکې کړې، دکونړ ديو پښتون پتمن غره په هسکه څوکه څنگه خپل پښتون فطرت پرېږدم له کټ نه تاو راتاو شوم، سرته يې ودرېدم، ستورو او سپوږمۍ ته مې کتل، ټولو راته حيران، حيران کتل، لکه غبر، غماز چې د ننگ په کوم ميدان د کوم پښتانه زلمي ننداره کوي بس بله چاره نه وه واسکټ مې وويست، کاټ مې کړ، دبالښت لاندې مې کېښود، په کټ پرته کمبله مې يوې خواته ټوله کړه، دکټ ښي اړخ ته اوږد وغزېدم، خپل څادر مې په پښو راخور کړ عجيب احساس راسره و.نه پوهېدم چې خپه يم که خوشحاله .پدې هم نه پوهېدم چې خپه شم که خوشحاله.يو خواډانگ و بل خواپړانگ.يو خوادټول ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه وو. دپښتانه زلمي او پښتنې پېغلې دحيا او پاکوالی فکرونه او بل خوا دزړه سره اورونه او په رګونو کې د سرو سکروټو او سرو بڅرو خوځېدل وو.هيڅ نه پوهېدم خو ناڅاپه مې داتينا غږ واورېد "مننه ترورې! وختلم، تاسو اوس ځئ" بس چې کتل مې اتينا کټ ته رارسېدلې وه غلي غوندې يې وويل

-"سلام"

بيايې کمبله اوچته کړه، وې ويل

-" ما په ځمکه غوښتې، خدای په اسمان راکړې"

مانا دبلی په سريې راکړې ماورته هيڅ غږ ونه کړ کټ کې کښېناسته، زړوکی يې لرې کړ، له کوټی نه يې پيېوی را خلاص کړ دکټ په پښه يې ورواچوو کوټی يې راوسپړلې، اوږده خرمايي ويښته يې په کوتو ګمنځ کړل بيا يې ورو، ورو خورول چې په غوږ والی کې يې ونښتل يو څه هڅه يې وکړه چې ويښته له مندری نه را خلاص کړي خو هغه پکې سم تاو شوي وو ماته يې وويل دا والی راله د ويښتونه راخلاصه کړه.ماورته وويل "زه يې نشم خلاصولی"

-" ولې؟...ويرېږه مه خير دی خورم خودې نه...؟"

-" خورې مې نه خو،دغه کارونه ښځې پخپله کوی دبل چانه پکې مرسته نه غواړي".

-" داډېره جاخه شوې ده،غوږ مې خوږېږي".

-" هيڅ پرې نه کېږي را خلاصوه يې".

-" والله خوږېږي ،ټوکه نه کوم"

-"ولاحول مې کړه،ښه! رانژدې يې ګړه"

-" پسې راپاڅېږه ځينې کارونه، په پرتونه کېږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" چې په پرتونه کېږي زه یې هم نه کوم، بس ته پوهه شه او ویښته اووالۍ دی پوهه شه".

لکه څوك چې ماشوم کلاروي همدغسې یې راته په خوله دوه درې چړپه وکړه بیایې وویل

-"گل مې دی گل، مه خپه کېږه، دادی په پرتویې وکړه، زه به غوږ در وړاندې کړم"

ددې سره یې خپل چپ لاس زمانه واړوو د کټ په بازو یې کېښود او داسې راباندې راپرېوتو چې ښۍ سینه یې زما په سینه جوښته پرېوته اوچپه سینه یې زوړنده پاتې شوه چې ایله یې څوکه زماتر سینې رسېده غوږ یې راله سترگوته مخامخ کړ

-"اوس یې له نژدېووینه" بس بله لاره،چاره هم نه وه،څه به مې کولای؟ دشیگل په پاس سرکې دغره په څوکه دیوې بلۍ په سر په یوه پراته کټ کې کومې نیازبینې ته دغه ډول ستونزه پیداشي نو ځان خو تر ې نشې خلاصولی،زما په انکارېې امکان درلود هغه غوسه شوې وای،ویښتو ته یې زورکړی وای،او دویښتو زور والۍ له او دوالۍ زور غوږ له تللی وای،اوغوږ ته زیان رسېدلي وای.نو بیا به څه وو،هغې له به څه بند تړلی ،اوپړه به یې دچا په غاړه وه؟،زما وړوکی انکار، اودومره ښایسته غوږ ته زیان رسېدل چې سوری پکې هم زما په وینا شوی و. بیابه مې څه کول فکرمې وکړ خو رښتیا هم بله لارنه وه راپاتي. بس له غوږوالۍ نه دویښتو په راخلاصولو مې پیل وکړ ددې سره مې دغني خان دې شعر په مغزو کې انگازې جوړې کړې"چې دې وس د بدونه وي+ څه به ته څه به دې ښه وی+ توبه هله د شرابو+ چې شراب درته پراته وي+چې بوډا شې خوله کړشپه + بیاتوبه، توبه د څه کړې+ هغه ښه له بدو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدوي+ دناكامه چې ته ښه كړې+ دا چې باغ دګلو ډك وي+ مستانه غوندې ماښام وي+ داچې تاته رڼې سترګې+ غلی وواييي سلام+ په مكېز دې زړه كې بل كړي +دمستۍ دوزخ تمام+ او وی راشه راشه زما ياره +وخت دی لږ خبري ډېرې+ بيادې وروشان له اوړونه+ پستې لېچې كړي چاپېرې + خوله دې خولې ته كړي در پورته+ شونډې سرې تودې بې هوشه+ لكه بله ډيوه رپي+دځوانۍ مستۍ دجوشه+ ته چې دغه وخت اوچت شې+ او را شروع شې په ژړا+ نوليونی وايي قسم دی+ يا خوغوث يې يا اجړا.

له ويښتو نه مې ورله والۍ راخلاصه كړه، بيا يې وويل

-"دويښتو نه خودې راخلاصه كړه ،اوس يې راله دغوړنه هم را لرې كړه ،دشپې ماتېږي"

-ښه وه لاس مې ورته برابرو زړمې ورله كونډه له خپل چنګك نه خلاصه كړه په يو لاس مې ورله دسپين نري واړه غوږ پوڅكۍ ونيوله اوپه بل لاس مې والۍ پورته راښكله ترې راومې ويسته خود بل غوږ نه دوالۍ رالرې كولو دپاره هغه مجبوره شوه چې اوړده راباندې پړمخې داسې پرېوزي چې سينه يې زما په سينه جوخته ولګېږې پوزه په پوزه راشی او خوله په خوله ښخه شي دغسې دهغې چپه والۍ زما ښي لاس ته برابره شوه خو د دوه لاسونو كار په يوه لاس چرته په اسانه كېږي ځو ځل مې ورله كونډه پرانيسته خوهيڅ پونشوم چې بيا پكې ولې نښتې وه؟ كېدای شي لامل يې داو چې غندل به مې ورله له كونډې نه سمه نه وه راويستلې، په هغې چې ښكته ښه زور ونه كړې اودكونډې ترسر پورې يې زور كړې راتاو نه كړې چرته له كونډې راووځي اوچې كونډه خلاصه نشي نو كه ځوك هڅه كوي چې غوړوالۍ دچاله غوږه راوباسي نو مانا يې داده چې بل لوری له غوږ نه خلاصوي دغه چې زه ورته پوڅكۍ وايم اوكېدای شي ځوك يې دغوږ نرمۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي همدغه شی چې دغوږ نه ښکته را زانګي او نجونې یې سوری کوي اووالی پکې اچوي دا خو ډېر نرم دی او بیا لا داتینا دغوږ پوڅکی دا خو دسپین نري کاغذ غوندې نری وه داخو په اسانه را شلېدلی شوه.له همدې وېرې مې په کلاره څو ځله هڅه وکړه چې والی ترې راوباسم خودوالی خوښه نه وه هرځل به اتینا د درد یو وخ،ویش کوو او مابه والی پرېښوده چې ونشو اخر مې ورته وویل غوږ دې خولې ته رانژدې کړه د غوږ دپوڅکی وروستی برخه مې ورله په خپلو غاښونوکې ونیوله اوپه لاس مې ترې والی راوویسته دکټ نه لاندې مې وغورځوله او ورته ومې ویل سهار یې بیا را اخله خواوس زمانه پاڅه چې ساه دې راله بنده کړېده

په خندا شوه

-" ساه دې بنده شوې؟"

-" هو! ساه مې بنده شوې ده، کوزېږه"

تنی یې راله پرانیستې ، په سینه یې کلك، کلك وچیچلم او رانه کوزه شوه ستا که ساه بندېږي، زما خو نه بندېږي راخېژه.

-" د در ختلونه یم."

-" ولې؟"

-" په اخر کې راباندې دمور نصیحت مه ماتوه".

-" هغې درته ترکیه ښودلې وه کونړیې درته نه وښودلی".

-" حیلې ورته مه ګوره بس دوه درې ورځې صبر وکړه ستا به دین په ځای وي زما به پښتو".

-" ځه هم درنه نورڅه نه غواړم یواځې په غېږکې خومې ویده کېدای شې."

-" نه افسوس کوم چې دغسې هم نشي کېدای".

-" حیرانه شوه نو څه کوې."

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" زه خپل ځادر په ځان خورووم ته خپل زړوکی خورکړه. دومره يخني نشته".
-" اوکمبله؟ پدې به څه کوو؟"
-" دا به ددواړو ترمينځ پوله شي ته به زما سره نه لګېږې، زه به ستاسره په خپګان يې وويل "خبره نو دپولو شوه؟"
-"هو! خو ډېرې ورځې به نه وي"
ددې سره مې کمبله په منځ کې راځای کړه او مخ مې ترې واړوو له څه شيبې وروسته يې راله په ويښتو کې ګوتې وهل شروع کړل خو زه هم ستړی ووم خوب راته همدغسې مې پرېښوده اوترې ويده شوم سهار چې راپاڅېدم سرمې دهغې په مړوند پروت و اوښی پښه مې سمه پرې ور اړولې وه.

نهم څپرکی

عجيبه بوډۍ

نن مازديګر په سمه لام کې زمونږ درېمه ورځ پوره کېده،پدې دريو ورځو کې اتينا درې کاريزې ورځې لرلې اودرې واړه يې دکلي دښځو او ماشومانو په کتنو اودقتلونو په باب په مالو ماتو راټولولو تېرې کړې. مونږ هم دسمه لام دتاريخ اولويوکيسو په پوښتنو کې ورو،ورو پوښتنه کوله او دغو ګډو هڅو تردې بريده رسولي وو چې اوس را ته د قاتلانو په پېژندو کې هيڅ شك نه و. ښکاره خبره وه قتل تبرګي دهغه زامنو او زوم کړی و.دامالومات دشيګل دڅارنوال دمالوماتو سره بېخي سم وو. خو دهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزه داوه چې له سمه لام نه يې قاتلان نشو بيولی او زمونږ ستونزه داوه چې له قاتلانو مو پوښتنه نشوه کولی.

اود ارښتيا خبره هم ده ، پدغه شان ځای کې چې دګټو، ختو له ځوکورونو پرته چې ټول سره په خپلو کې دوينې اوهډوکورشتې لري او سره پيږل شوي دی. نور څوك وو. په روغ کلي کې به درې کسه څنګه څوك رانيسي چې تا قتل کړی دی ولې دې کوو. د پيسو دپاره که د چا د سياست دپاره؟ دادرې واړه ورځې زمونږ سره همدايوه تلوسه وه چې يو ځل خو دواقعې محل وګورو. مونږ پټه ،پټه پوښتنه کړې وه او دهغوپوښتنو نه مو دومره مالومات تر لاسه کړي وو. چې مونږ پرې ځان رسولی شو. نن چې اتينا د ښځو او ماشومانو له کتنې وزګاره شوه. راته يې وويل

-"ددې سيمې دليدو په بهانه به ورو غوندې وخوځو او د پېښې ځای ته به لاړشو"

که څه هم داله خطره ډك کار و خو ورسره ومومنله . خپل کوربه ته مو وويل

-"مونږ به چکرولګوو"،هغه ډېر ټينګ شو چې دې به هم راسره لاړشي چې سيمه راوښيي، خومونږ ورته وويل

-"مونږ يواځې ځو ، او د سيمې سره مو ډېر کارهم نشته يواځې غواړو ددې غره ننداره وکړو"

هغه هم بې ځوابه شو.اومونږ په همغې لار روان شو په کومې چې راغلي وو دشل پنځه ويشت ملټه مزل نه وروسته د خوړ کلي نه پاس په خوړ پراته ديوه بش پل ته ورسېدو همدغه ځای ته دبنګېرې کمر وايي. دپل نه چېې ډډې ته د غره په لمنه کې څو واړه ،واړه پټي وو چې د جوارومونډان لاپکې ولاړوو. د پټيو په ليدو وپوهېدو چې راورسېدو خو چې په هرلوري موکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ بوټي اوونې وې د سمڅې کومه نښه نه ښکارېده . د پټیو په پاس سر کې څو تورې، ببرې ، ببرې بزې څرېدې . د پټیو قبلې لورته پاس د غره په لمنه کې د کومې غنې خور او ګورشين بوټی و. د بوټي پاس څنګ ته وړه سپينه چينه وه. اود بوټي دسيوري راښکته دوه سرې ټوټې ښکارېدې ، مونږ هم د چينې په لور ورغلو،چې ورنژدې شو. سرې ټوټې سرې جنډې دي چې په دوه وړو،وړوقبرونو رېبړي ديوې لويشتې په اندازه واړه ښايسته،ښايسته قبرونه دي. په سپينو،شنو تورو او سرو کاڼو پرې ګلونه کښل شوي دي اوجنډې يې هم دلاس د څپك هومره سرې پاکې ټوټې دي چې ديوې لويشتې کدر داوږدو ښايسته سپينو ډکو په سرکې سيلی ته ورو،ورو څڼې رپوي.

دقبرونو په ليدو حيران شو.نژدې ورغلو کاڼي پرې دپاسه نه وو ايښودل شوي بلکې داسې ښکارېده لکه په خټه ياسيمټو کې چې کلك شوې وي. د قبرونو ښايست ته فکر يوړو،کاڼي يې په ښه ظرافت برابر ايښودل شوی وو. او له ايښودلو مخکې په نوروګټود سولولو او ياله بلې لارې ښه اوارشوي او تراش شوي وو. ددوه ګوتو په اندازه دوه،دوه شناختې پرې هسکې ولاړې وې . خواته يې دانار په جسامت دانارغوندې تك سور منګوټی د رڼو او بو ډك پروت و. د قبرونو خوااوشا ښه پاکه پرته وه. د اوبو داغونه پرې پراته و. داسې ښکارېده چې څو شېبې وړاندې پرې او به شيندل شوې وي. اتينا غوښتل د کاڼو دکلکوالي په راز پوی شي، لاس يې وروړ. چې له پاسه غږ شو

-" نه! لورې نه ! "کړه مې نندارە خوګوټې مه راوړه+خواته مې کښېنه خو ګوټې مه راوړه." او ورپسې کټ،کټ په خندا شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ چې پورته د توت ونې ته وکتل ، يوه خوارکۍ بوډۍ ناسته ده.
تورزږوکی يې له سره خويېدلی دی. ويښته يې ډير سپين دی او کم تور،
کوت مخ اوکږشپه خوله، دونې په دوه ښاخونويې لرگي ايښي بر وزه
(مرغکۍ)يې پرې اچولې اوپرې ناسته ده . څنگ ته يې دوه نور ښاخونه دي.
په هغويې هم لرگي اچولي اويوه غبږ بروزه پرې پرته ده . په لاس کې يې د
بروزې نوی او بدل شوی پړی دی. ورو،وروپې پړی ټول کړ. د بروزې ترڅنگ
يې کېښود. راپاڅېده. لاندې په يوه خنډيې پښه کېښوده او راوې دانگل.
اتينا يې وپېژنده. ډاکټرې لورې ستړې مشې . اتينا لاس ورکړ. قبرونوته
يې اشاره وکړه لاڅه يې نه وو ويلي چې بوډۍ ورته وويل.
-"که اوبه څښۍ منگوټی واخلئ ډك پروت دی،سهارمې پرې څوکليمې چوف
کړې دي. او گورې ددې چينې اوبه دي،دشيگل په ټوله دره کې داسې
خوږه چينه نشته " ورغله منگوټی يې راواخيست. بيايې اتيناته وويل،
-"لورې دانور مې هم بچي دی . خوته رابانډې گرانه يې تاچې دارو راکړي
اوس مې نه په سر دردوي نه مې ځان خوږېږي ټوله شپه خوږ خوب کوم"
بيايې وخندل ، ما او بريالي ته يې وکتل.
-"بچوتاسوخپه نشئ دادشهيدانو اوبه به دې له ورکړم" اتينا تری منگوټی
واخيست، شونډوته يې نژدې که بوډۍ پرې بياورغږکړ.
-"نه لورې نه! د شهيدانو اوبه دي، دې گټې ته کښېنه په ناسته يې
وڅښه .چې دارودې شي"
اتيناپوې گټې ته اوزه بلې ته کښېنا ستم اوبه يې په سرواړولې.
بوډۍمخامخ وکتل دوه سيرلي يې خپلو کې په جنگ و. وې ويل
-"دې ميرات مړوځانونه مړه کړه زه به دوی خلاص کړم بېرته راځم"
اتيناچې اوبه وڅښلې پاڅېده،منگوټی يې له چينې نه راډك کړ،بريالي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې وخندل کښېنه چې هغه اوبه وڅښلې بل يې ماله راوړك کړ.ماترې واخيست ورته ومې ويل

-" زه خو ناست يم. وې خندل "هوښياريې د خبرې ځای نه پرېږدې"

چې اوبه مې وڅښلې اتينامنگوټی بياراوړك کړاودقبرونو تر څنگ يې د پخواپه څېر کېښود،بوډۍ ترور راستنه شوه. اتينا ته يې وويل.

"شاباس لورې! دايې يواځې يادگارونه دي،دلته چاظالمانو څه وخت مخکې دوه سرې وژلي و، ماچې سهاربزې راوستې، بزې پدغه مخامخ ځای راټولې شوې،چې ومې کتل، وينې پرتې وې،پکول اويو توربوټ پروت و،پوه شوم چې دلته چاڅوك وژلی دی"

کينې لاس يې د جواروپټيوته ونيوپه مخ يې مړې،مړې اوښکې را ماتې شوې وې ويل

-"يو ترې دې پټوته منډه اخيستې وه، هغه يې په ټوپك له دې ځای نه ويشتلی و. بيايې مړي وړي و.پاس دغره په ډډه کې سمڅه ده،هغې ته يې خېژولي و.شگې يې پرې راړولې وې"

-اوښکې يې په پلوپاکولې اووې ويل

-"خوشهيدان چرته څوك پټولی شي، هغوی خدای په خپلوقدرتونوراښکاره کړه" اتيناترې وپوښتل

-"نو تاورله څنگه دلته دومره واړه قبرونه جوړکړي؟"

-"ماچې له کومې ورځې دغه وينې وليدې اوبيالاړم دکلي خلك مې خبرکړل اوهغو له سمڅې شهيدان راوويستل اوددوی ځوانۍ مې وليدې اوددوی له درجو خبره شوم چې څومره ښايسته پراته وو" دواړه لاسونه يې خپلوکې سولول او سر يې ورسره ورو، ورو خوځاوه." وۍ لورې که دې ليدلي وای لکه په خواږه خوب چې ويده وي،تندو يې داسې سپين برېښ کوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکي،مسکي وو لکه دچاسره چې ټوکې کوي چې هغوی خلکو وې وړل بيامې ځو شپې سر په سر په خوب ليدل، چې په شنوباغونو کې به درنیوچینوپه غاړه په تختونو ناست وو، يوه شپه مې ورته وويل بچوماهم درسره بوزئ. راته يې وويل "هر سهارچې بزې دغلته بوځې يو ځل الحمدالله اودرې ځله قل هوالله وايه او مونږ ته يې رابخښه نوبيابه دې راولو"بس زه هم راغلم. په وينو سره کاڼي مې ورله راټول کړل داقبرونه مې ترې جوړکړل او هر سهارورته الحمدو اوقل هووايم او نورې چې هم راته ځه کليمې زده دي هغه هم وايم او هغوی ته يې ثواب وربخښم"اتينا ترې پوښتنه وکړه." نه پوهيږې چې داظلم به چاکړی وي"

اوښکې يې په خپل خيرن زړوکي پاکولې اووې ويل.

- "نه زه ځه پوهيږم خوکه هر چاکړی وي خدای دې ورته خپله سزاورکړي."

-"داسې ځوك خوله دغې پېښې وروسته دلته ځي راځي نه چې پخوانه راتلل"

-"دغه تبرگی راځي، دلته وگرځي راوگرځي او بيرته لاړشي. نه پوهيږم ځه پسې راځي"

-" تبرکی پخواهم دلته راته.....؟"

-"نه مخکی مې کله نه وليدلی....؟"

اتينا ماته وکتل پوهېده چې دډېرومجرمانويوخوی دادی چې په کوم ځای کې جرم ترسره کړي لږترلږه يوځل خامخا دهغه ځای نندارہ کوي اوکه ځه وېره ورته نه وي نو بيا کېدای شي ډېر هلته تگ راتگ وکړي.

اتينا ترې بياوپوښتل " تروري ونه پوهېدې چې کله يې شهيدان له کلي وړل ځوك پسې راغلي وو"

-ډېرخلك وو. همدغه تبرگی هم پکې و.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زه وايم چې هغه دلته راځي هم زما په څېر به يې دوی نه هېرېږي ځکه راځي.هغه يې زخمونه ډيرپه غور کتل"اتينا بياماته سترگې راواړولې ماناداچې هغوی د خپلو گذارونو زورکوت .بيايي هغې ته وويل

-" تروري هغه سمڅه چرته ده....؟"وې ويل

-"دغلته نژدې ده راځئ چې ورله بوموځم." ورسره روان شو. څلورپنځه دقيقې چې په ناوکې پورته لاړو يو کمر مخې له راغی . د کمردپاسه سمڅه وه. وروختو. دوه گزه به سره وره وه اونژدې درې گزه به اوږده وه . سرې په ټيټه ملاورننوتلای شو. مونږ يې خولې ته ودرېدو. اتينا له بوډۍ نه بياپوښتنه وکړه

-" څومره وخت کېږي چې باران نه دی شوی"...؟

-"شپږورځې مخکې شوی و"

-"نودلته دامنډونه وينې...؟"

دسمڅې مخې ته په پرتوشگوکې يې منډونوته اشاره وکړه "نوددې مانا داده چې څوك په بيا،بيا دلته راځي.... تاخوڅوك نه دی ليدلی"

-"نا! ماخوڅوك ندی ليدلی چې دلته راغلي وي خو که تېرگی څه وخت راغلی وي اومانه وي ليدلی نوغاړه نشم بندولی. خوبل څوك دلته نه راځي. مونږ لا ولاړ وو چې له پورته نه دنيم کيلوپه وزن يوکاڼی را وغورځېد. نژدې ووچې داتينا په سرولگېږي مونږ حيران شو. هغوی ته مې وويل تاسوسمڅې ته ننوزئ. اتينا وويل

-" مخامخ مه ښکاره کېږه،داسې په څنگ لاړشه اوله هغه ځای نه وگوره"

له بډې نه تمانچه راوويسته مرمۍ مې تېره کړې وه خوکولنگ مې پرې ورښکته کړی و، په غټه گوته مې ورله کولنگ راواړوو. له سمڅې ښه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم . وروغونديې مې سر او چت کړ، خنداراغله،په کړس،کړس مې وخندل غږ مې کړ

-"راووځۀ د ترورېزه ده"

بریالی چې راووت ، بزې ته یې وکتل وې خندل

-"دترورېزې هم له شکېو نه ډېرې ببرې دي"، ترورخپله بزه پسې روانه شوه او مونږ ترې ښکته راروان شو. اتینا وروغونديې وویل --

"دسترگوکونج کې کينې اړخ ته وگورۀ"

مونږ غلي وکتل، دتورپکول اوخړوجاموسړی ولاړو، مخ یې واړو،کلاشنکوف یې له ځان سره جوخت ونیوچې په اوږه پروت څادر کې یې پټ شي . اتینا وویل

-" څوك دی؟"

بریالي ځواب ورکړ

-"د تبرگی کشری ځوی!"

اتیناوویل

-"زه فکر کوم چې وژنه جنايي ده."ماترې پوښتنه وکړه

-" له څه نه پوی شوې؟"

-"وگوره وژنه چرته شوې او سمڅه چرته ده،په خپلو پښو راتلل خو تر سمڅې پورې اسان دي خو د مړو راوړل او بیا هغه هم قاتلانو ته داډېره گرانه ده قاتل ته وژنه دومره گرانه نه ده لکه دا وروستی پټونه اوځای ته رسونه یې. مونږ ولیدل چې دسمڅې خولې ته په یوه شپه کې څومره گټی راوړل شوې دي. ددې دپاره چې مړي ښکاره نه شي.بیا ددلاور د ورور خبره چې په کومو گټووینې توی شوې وې هغه یې په ډېرشواخون دلاسي څراغ په مټ پیداکړي دخوړ په اوبو یې پاکې وینځلې وې،دوی داټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅې ددې دپاره کولې چې وژنې پټې کړي او چې دپېښې ښکاره کېدو نه يې دومره وېره لرله لامل يې همدادی چې دوی دبل چاپه وينا وژنه نه وه تر سره کړې بلکې دپيسو دتر لاسه کولو دپاره يې کړېده" ماورته وويل

-"همدغه فکرزه هم کوم اوددې ترورخبرومې داګومان لاپسې پوخ کړ خو ثبوت څه دی...؟ قضا خوستا فکرونه نه مني ثبوت غواړي"

-"په ثبوتونو پسې يې نه ګرځو بس همدغسې يو رپورټ ليکم همدا دليلونه پکې راوړم زه پرې هم لاسليك کوم او ته به يې پرې هم وکړې نوره پکې څه خبره نشته . درپورټ يو نقل د شيګل څارنوال ته هم ورکوم. هغه لاپه شك کې دی . اصلي قاتلان لانه پېژني د هغه به دغه شك لرې شي اوزمونږ به دسياست"

-"لکه څنګه چې مې مخکې درته وويل رښتيا دادي چې که خپل فکرپکې ملګری نه کړونومونږ تر اوسه يواځې ددې څه تتې نښې ليدلي، سم روغ ثبوت موندی موندلی چې پېښه جنايي ده . کېدای شي ديو جنايي قاتل غوندې سياسي قاتل هم د جرم د ځای بيابياکتنه وکړي" هغې وويل

- "دوی خپله سياسي خلك نه دی که وژنه سياسي وای نو دبل په ويناکېده. او هغه به خامخادوی ته دين رامخکې کاوه. او که وژنې ديني اړخ لرلای بيابه دوی دومره ډېر د ضمير سره په جګړه نه وو اخته. بس خبره به وه تېره به وه اودوی به هم هېره کړې وه"

بريالي وويل

-"کېدای شي دوی د جرمونو ډېر اوږد تاريخ ونه لري.اتيناعصباني شوه خپل سر يې په دواړو لاسونو ونيو وې ويل

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"تاسو خبره اوږدوئ،داخلك ډېر خطرناك دي،مونږ په یو ډېراحمقانه پلان کارکوو، زمونږ ژوند په خطر کې دی، باید له فکرنه کار واخلو،په سترګوکې یې اوښکې راښکاره شوې.

-"خدای مه کړه که په تا یابریالي ځه وشي زه به ځه کووم،ټول ژوند به ځان مجرمه ګڼم"په سر مې ورله لاس راښکه

-"دزړه سره خپه کېږه مه،چې زه درسره یم هیڅ غم مه کوه، خدای به هر ځه اسان کړي، حوصله کوه"

اوښکې یې پاکې کړې.ماته یې مخ راواړوو " ته خو ورسره تېره ورځ میلمستیاکې ګډناست وې ځه فکرکوې....؟" ماویل "ښه پوخ مجرم دی. د کسین سلطان ټولې نښې پکې شته. هیڅ ته په ارزښت نه ګوري"

اتینا پداسې حال کې په خنداشوه چې په سترګوکې یې لا اوښکې ځلېدې. "چندان اهمیت یې درنه که "ماویل "په یوه کاسه راسره ناست و ،غوښه یې رانه ټوله وخوړه ،ماورته ځوخبرې پیل کړې خو ډېرې په لنډه یې ختمې کړې"

-" تاورسره ځه خبرې کولې"

-"ماورته خبره لومړی له ډوډۍ راونیوله،غوښه یې هسې په اوبوکې سپینه ځوښولې وه. زمانه یې پوښتنه هم ونه کړه په کاسه کې یې دډوډۍ په ماتولوپیل وکړ، ماورته وویل پکې ماتوویې...؟" وې ویل "زه خوبه یې پکې ماته کړم"اتینا وخندل "مانا یې داچې زه یې پکې ماتوم او ستاخپله خوښه"ماویل "هو.... اوچې ځونړنۍ مو وخوړې ماورته وویل"ستاسو د ځای خواړه مې ډېرخوښ شو" وې ویل "کورکې یې هم همداسې پخوه" بیامې ورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېره ښکلې سیمه ده ډېره مې خوښه شوه" وې ویل "چې خوښه دې شوه یکې واوسېږه".اتیناوویل

-"که خوښه مووي شپه به دهمدې اسلم خان کاکاسره وکړو او سهار به لاړشو".بریالي وخندل

- "که تبرگی مو روغ پرېږدي"

-اتیناوویل "زه هم همدغه فکر کوم. خوڅه به وکړي لار به راته ونیسي؟" ماورته وویل " لاربه راته هله نیسي که له نن شپې مونږ اوهغوی دواړه ژوندي ووتو،اوکه یوه ډله له منځه لاړه نو هغه خبره شوه چې "خس کم او جهان پاك"

ماښام نژدې و چې بېرته کلي ته راورسېدو . اسلم کاکا په لار کې ولاړو. فکر مند غوندې و. پخیر راغلی یې وویه او دکور په لور راسره روان شو.زما سره څنگ په څنگ روان و، خو چې حواسو ته مې ورله کتل پوهېدم چې څه اندېښنه لري. پوښتنه مې ترې وکړه.

-" کاکا!ولې اندېښمن غوندې یې؟"

- " تاسو چرته تللي وئ؟"

- " ښکته دخوړکلي په لور!"

-"دڅه دپاره؟"

-" چې غرونه اوسیمه ووینو".

- "دغه لار خو تاسو لیدلې وه. پرې راغلي وئ ، او دسیل ځایونه خو د سمه لام نه پورته دي. د خوړ کلي په لور څه دي؟"

-" کېدای شي ډېر دسیل ځایونه وي خو مونږ نور ځایونه، نه وولیدلي."

-" دکوم ځای پورې تلي وئ؟"

-" دبنگېرې دکمر پورې،چرته چې پُل پروت دی".

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" سمڅه مووليده؟"

-" کومه سمڅه ؟"

-" څه وخت مخکې چې پکې مړي موندل شوي وو."

-" هو!"

-" نورڅه خو مو ونه ليدل؟"

-" لکه څه ؟"

-" داسې څه چې اندېښنه يې دراچولې وي."

-" دتېرګی ځوی مو وليده".

- "سمه ده،تاسو کورته ځئ اوزه د تېرګي دوی کورته ورځم."

اسلم کاکا لاړ خو مونږ وګڼله چې څه پېښېدونکي دي. غلي روان وو. اتيناخاموشي ماته کړه

-" تمانچو ته مو مرمۍ تېرې کړئ. او ځانونه مود هر راز حالت دپاره په ذهني ډول تيار کړئ"

په تمانچو مو بيا کولنګونه راواړول لړه شېبه وروسته د اسلم خان کاکا کورته ورسېدو. زه او بريالی پاتې شو او اتينا دننه کورته لاړه.

دماښام د لمانځه وخت و. بريالي ته مې وويل

-"وخت دمانځه دی خو په وار سره به مونځونه کوو"

زه په لمانځه ودرېدم او هغه کړکۍ ته مخا مخ کښېناست، ماچې لمونځ خلاص کړ هغه ودرېد او زه کړکۍ ته کښېنا ستم.له کړکۍ نه د کور لويه دروازه ښکارېده. لږه شېبه وروسته خلاصه شوه. اسلم خان کاکا راننوت.ماورته کتل چې د حجرې په خوا راروان شو. زه دروازې ته ورغلم. خو هغه غلی حجرې ته راغی. وې ويل

-"ډاکټره! راغلي ياستئ زه به کورته ورشم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړ خو زه پوهېدم چې حواس یې لا اوس هم په ځای نه دي.
اسلم کاکا دډوډۍ سره راووت. په ډوډۍ کې مې هڅه وکړه چې زه او بریالی یوې کاسې ته رانه شو. همدغسې مو وکړل زه داسلم کاکا اوبریالی یې دځوی سره یوې کاسې ته کښېناست. دډوډۍ له خوړلو وروسته اسلم کاکا خپل پنځلس کلن ځوی کورته ولېږه او پخپله یې د چای پیالې ډکې کړې او وې ویل
"ډاکټره! مازدیگر مې دتبرگي ځوی ولیده چې ستاسو نه مخکې راروان و،زه په دویمه ورځ په تاسو شکي شوم. خو زه پښتون یم او تاسو مې په کورکې مېلمانه وئ، داراته ډېره گرانه وه چې له خپلو مېلمنونه پوښتنه وکړم. ستامېرمن دتبرگي دوی د کور له کومې ښځې نه څه پوښتنې کړې وې او دغو پوښتنو هغوی هم په شك کې غورځولي وو. اوس یې ماشکونه یوڅه لرې کړل. خو تاسو راته رښتیا ووایئ چې څه پسې راغلي یئ. کوم کسان چې پدغې سمڅه کې مړه موندل شوي وو دهغوی خپلوان خو هم نه یاستئ،ځکه چې که هغوی راتللای نو د ښځې راوستلو ته یې څه اړتیاوه. بس راغلي به وو،مړي به یې کړي وو اوتلل به."
ورته ومې ویل"کاکا!ته زما نه څه پوښتې؟"
-" ستاسو دراتلو مسخد".
-" رښتیا ځواب غواړې.؟"
-" وو- رښتیا".
-" په ځان کې د رښتیا د اورېدلو وس وینې؟"
-" ډېر گرځېدلی یم،څو ملکه مې خوړلي دي او دا مې زده کړي چې په سړه سینه ځنگه خبره واورم او ځنگه په سړه سینه ځواب ورکړم. که زما په وژلو پسې هم راغلي یاستئ، ښکاره یې ووایئ،داژمنه نه کوم چې ځان به تړلی

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسپارم،ژوند خوږ دی،ځان مرگ له نه درکوم خو دا ژبه درسره کوم چې تاسو هم مرگ له نه ورکوم".

-" مونږ دامالومول غواړو چې تبرگي دوی کومې وژنې کړي دي دڅه دپاره يې کړي،دپيسو دپاره که دچاد سياست دپاره؟"

-" بس دهمدې مالومولو دپاره راغلي يئ؟"

-" وو، بس دهمدې لپاره".

-" که درته مالومه شي نو بيا؟"

-" نو که دپيسو دپاره وي هم زمونږ ورسره کارنشته او که دسياست دپاره وي هم".

-" په خندا شو ټکورجانه! نو بيا يې مالوموئ څله؟"

-" کاکا ځينې خلك داسې گڼي چې داوژنې سياسي اړخ لري او که دغه رښتيا وي نو بيا امريکايان غواړي د هغوی په وينا دلته چې او دپاکولو عمليات تر سره کړي او تاسو ته مالومه ده چې دهغوی د پاکولو عمليات د گنده کولو او لاپسې خيرنولو عمليات دي،او دچې عمليات يې د ښو او بدو د گډولو او په يو صف ددرولوعمليات دي. زماپلارهم دکونړ دی او د يو کونړي په صيپت نه غواړم زما داسيمه بې ستره شي. که خدای مه کړه د تالاشۍ په وخت د کوم غير ملکي فوځي شنې سترگې د کومې افغانې خور په سپين مخ ولگيږي نو همدغه د ټولو افغانانو د سر ټيټۍ دپاره بس دی. مونږ ښه پوهيږو چې جرم دپيسو دپاره شوی. خو زمونږ خبره بې ثبوته څوك نه مني، زه د يو افغان په توگه له تانه هم غواړم چې زمونږ سره مر سته وکړه او داخپله سيمه بدرنگۍ ته مه پرېږده.

په اوږه يې راله غلی غوندې لاس کېښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پياله دې واخله،سړيږي او بې غمه اوسه زه ستاسو سره يم، هر ډول مرستې ته تيار يم، دا سيمه مونږ له وروسيانونه ساتلې ده هغوی ورته نه دي راغلي، له دوی نه به يې هم ساتو"

د چاى له څښلو وروسته څه شېبه ناست وو، بيا يې وويل

-"ډاکټره! ويده کېږو،خو نن به کټونه بدلوو ته به زما په کټ کې ويده کېږې او زه به ستا"

-" ولې ....؟"

-" بس پوښتنه مه کوه خو دکور دبلې په سرکټ پروت دی ورخېژه او مېرمن دې هم ورخېژوه زما هغه به اوس دحجرې بلې ته راغلې وي".

زه ټکنی غوندې شوم وې ويل

-" زما او ستا پرده سره شريکه شوې پوهېږې چې مېرمن دې زما مېرمن ته خواښې ويلې ده.

په هغه پسې دکور په لور ور روان شوم په لومړي ځل يې راته مېرمن د بچي په خطاب سترې مشي راکړه. ما ځان کټ ته ورساوه لږه شېبه وروسته اتينا راغله.ځان يې کټ ته راوغورځوو وې ويل

-" د خوب ځای مو څنګه بدل شو" " کېدای شي دامنيتي دليلونو له مخې، خو تا څنګه خواښې پيداکړه"

مخ يې راله په مخ کېښود

-" لوی ارمان مې دی چې افغانه خواښې ولرم، ماويل که ستا مور ته ژوندي ونه رسېږو نو يوې افغانې مورته خو به مې خواښې ويلې وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

دمجرم په ځرك پسې

دسهار له لمانځه وروسته مې لاسونه ددعا لپاره لپه کړي وو. چې اسلم خان کاکا له جومات نه راغی،حجرې ته راننوت، زه هم راپاڅېدم وې ویل

-" ډاکټره! تبرګی دوی تللي دي"

-" چرته تللي؟"

-" باندې ته،زمونږ خلك په پاس غرونوکې ورشوګانې او مال چرونه لري،په اوړي کې مالونه هلته بیايي، همدې ته مونږ بانده یا باندې ته تلل وايو".

-" ستاسو د کلي باندې چرته دي..؟"

-" زمونږ باندې نژدې دي خو تبرګی دوی دخپلو دوستانو باندې ته تللي، دوستان یې په لنډي ناو کې دي...."

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" او ددوستانو باندې يې؟"

-" باندې به يې هم همدغلته چرته وي".

اسلم کاکا دغه خبرې وکړې اوکورته واوښت، زه څه شېبه بېخي بې حسه غوندې وم،هيڅ فکر او پرېکړه مې نشوه کولای. نه پوهېدم څه وکړم،له بېگاه نه مو چې د وژونکو په پېژندو باور يو څه پوخ شوی و،خپل هدف او موخه مو بدله کړې وه. اوس مو هدف يواځې دداسې ثبوتونو لاسته راوړل وو چې وښيي پېښه جنايي ده که سيا سي. خو شپه موپه خواږه خوب تېره کړې وه. هيڅ بيلگه او ثبوت مونه لاسته راوړی و او نه مو پسې هڅه کړې وه. ناڅاپه مې څه ذهن ته ټکان راکړ، يوه شېبه په فکر کې لاړم .

گورم چې امريکايانو لوی، لوی وزنونه په شا پسې تړلي ټوپکې يې مخامخ نيولی په ماشو يې گوتې ايښي، ستمېږي او دشيگل له پل نه پورته د درې په لور راروان دي.لومړي کلي ته راورسېدل ، يوپوځي بل ته د گوتې په اشاره يو کور وروښود. پخپله د څو نورو شين سترگو سره د کور مخې ته ماشه په لاس ودرېد، او نوروته يې کورته د ورننوتو نغوته (اشاره)وکړه، هغوی دروازه ووهله، خلاصه نشوه دټوپك په کونداغ يې دړه ماته کړه،ورننوتل، له دننه د ښځو او ماشومانو شور ماشور راووت،زما په مغزو راننوت سر مې څنډواهه، ځان ته مې وکتل چاراته په غوږ کې وويل "که په هر ډول کېږي پکارده چې دې سيمې ته د بهرنيو فوځيانو دراتلو مخه ونيول شي"له دې سره اتينا رايادە شوه چې زه يې په څومره هيلو له ځان سره ملگرې کړې وم. مينه مې وه،دهغې داحساساتو درناوی مې خپله پښتو گڼله،او پوهېدم چې ښځه که هر څو مره پيا وړې،ځواکمنه او بر لاسې شي خو سترگې يې تل د نارينه په مټو نښلي. او بيا هرې خورته خپل ورور اوهرې مينې ته خپل مين په ټو لو بر لاسی اتل او دفکرونو شهزاده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري.اوزه خو د کومې بلې سیمې مین هم نه ووم، پښتون وم . او پښتو داده چې که ښه پوهیږې چې مرې، ژوند دې ختمیږي. هیلې او ارمانونه دې په وینو کې بهیږي خو د ښځو په مخکې څنګه وایې چې دې ځای ته نشم یا نشو تللی، د مرګ ویره پکې ده. دایوه بانه کېدای شوه چې اتینا ته مې ویلي وای، مونږ پښتانه یو. که مونږ مړه شو څه خبره نده.پښتانه هسې هم فکر کوي چې د غیرت دمرګ لپاره پیدادي. خو دپښتنو مړي هم دانشي زغملای چې ښځه دې یې د بل چا لاس ته ورشي. او همدا وجه ده چې ډیرې پښتنې ښځې له کونډتوب وروسته د خپل مړ میړه غیرت ته ګوري او نور ودونه ،نه کوي.

خو زه پوهیدم چې داهم تشه یوه بانه ده او داسې بانه چې اتینا خو به پرې وغولوم خو چې بیرته روان یم سر به مې ټیټ وي، سترګې به مې ټیټې وي او پښتنو خو ددنیا لویو،لویو زبر ځواکونو سره ډغرې د همدې سر د هسک ساتلو لپاره وهلې دي.

او ددې سر دهسک ساتلو یو اځې یوه لاره ده چې "داسې څه مه کوه چې داسر پرې ټیټیږي، او دداسې څه له کولو ډډه مه کوه چې په نه کولو یې ټیټ شي" زه پدې فکر کې ووم چې بهر مې د پښو ښکالو تر غوږ شو چې ومې کتل اسلم کاکا و. سپک راپاڅیدم. ورته ومې ویل

-"کاکا!مونږ ورپسې ځو"

-" چرته ؟"

-" چرته چې هغوی تللي."

-" پوهیږې چې دا ډیره خطر ناکه پریکړه ده".

-" که هر څه وي، خو مونږ به ځو."

لږ فکر یې وکړ. بیایې وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ماورته پرون ويلي وو چې دوی ځي کوم بل کلي کې د خلکو درملنه کوي، خو کلی مې ورته نه و ښو دلی."
-" نو بيا مونږ ددغې خبرې نه گټه اخيستلی شو. هلته چې مو ووينې فکر به وکړي چې زمونږ له راتگ نه مخکې يې دا پلان درلود".
-" يوڅه دغه دليل هم د ځان خلاصولو لپاره کاروركولی شئ".
-" نو بيا مونږ ځو."
-" که وروستی پرېکړه همداوي نو بيا چای وڅکئ او روانېږئ".
-" بيخي سمه ده."
دی کور ته واوښت، بريالی هم چې بهرته وتلی و راغی. هغه مې هم خبرکړ.ځوی يې چای راووړ. چای مو وڅښه. او چې کتل مو دی خپله مخکې مېرمن يې او اتينا ورپسې راووتل. مونږ هم راپاڅېدو. مېرمن يې يو ځل بياد ځوی په خطاب رخصت کړم. چې له دروازې بهر راووتو سامانونه په کچره باروو او دوه کسه ورسره ولاړوو. يو يې د کچرې سره رخصت کړ او بل يې زمونږ دلارښود په ډول له مونږ سره پرېښود.اسلم کاکا غاړه راکړه،وې ويل
-"نه پوهېږم ډاکټر درته ووايم که ټکور" بريالي ورته وويل
-"دواړه يې کړه چې ډاکټر ټکورشي" وې خندل
-"داټکور د حکيم سره ښه لگېږي د ډاکټر سره ښه نه برېښي"بيا يې غلي غوندې وويل
-"ډاکټر ټکوره! پدې بوخڅکی کې دېبج دغره يو څو کانې دی. يو څو نه بلکې ځلور قلمونه دي.دوه دې دمېرمنې دی يو ستادی اويودې د ملگري". بوخڅکی مې ترې واخيسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"کاکا! دپېچ غرونه خو بېروچ لري او که په دومره وزن کې بېروچ مونږ ته راکړې نو داخو ښه خبره نده"

-"په ښو بدو پسې يې مه گرځه،دا په يو ډز راغورځېدلي دي نور مې خرڅ کړل او پدې کې به ستاسو نصيب و"

بس ترې وامې خيستل اتينا هم راووته چې يو ځل بيا يې تور زړوکې په سر و او روان شو.مونږ نېغ دغره څوکې ته وختو. د غره څوکه دهوايي ډگر په اندازه پراخه او داسې اواره وه چې د هوايي ډگر دجوړولو لپاره يې د زغل ليکې له پخو ولو پرته بل کوم ځای اوارول نه غوښتل زمونږ

لارښود،محمدين گل چې دپنځه څلوېښت کلونو په شا او خواکې ښکارېده. او د اسلم خان کاکا په څېر لويه ږيره يې تر سينې راخوره وه وويل

-"دې ته باغونه وايي نااشنا خلك ټول فکر کوي چې ددې غرونو څوکې به تېرې څوکې وي خو وگورئ ډېر دلرې پورې دا ټول غرونه اواردي. د غره دغه لمنې چې د شنگس لورته پرتې دي هم همدغسې اوار ميدانونه لري ،داټول ډاگونه همدومره دنگونښترو پوښلي دي نو ځکه يې سرى په اوار والي نه پوهېږي. خو چې پکې وگرځې د لاس دتلي غوندې اوار دي"

لږ چې مخکې لاړو وچ نښتر مو وليدل چې دشپول په ډول يو د بل څنگ ته ولاړ وو. چې نژدې ورغلو دايو لوى ډنډ و،دومره ډنډ چې د سيل دوړوکيښتيو دچلولو لپاره ډېر وړ ډنډ و.شنو اوبو يې سترگې نيولې، عجيبه لاداوه چې د شنو اوبو په منځ کې کبان ښکارېدل له محمدين گل نه مې پوښتنه وکړه داخو د باران اوبه دي نو کبان له اسمانه را ووربدل که له کومې راغلل؟ .وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېر کلونه پخوا ورته دسیمې خلکو په وار سره اشرونه وکړل په خوږ کې
یې کبان ونیول او په اوبو کې یې دلته راورسول اوس هغه ډېر شوي دي
او غټ شوي هم دي"

خو مونږ لا اوس هم پدې نه پوهېدو چې د نښترو دلرگو داشپول یې ورته
ولې وهلی ؟ محمدین گل وویل

-"د مالونو دپاره، مخکې به مالونه اوبو ته راتلل ورغورځېدل به داشپول
ورته ولس تاوکړ چې مالونه ور ونه غورځېږي"

مونږ د باغونو چې رښتیا هم اوار ډاگونه وو په مینځ ووتو او شنگس ته
ورسېدو. شنگس کې مو د اسلم کاکا دیو دوست په کور کې د غرمې ډوډۍ
وخوړه. د شنگس کوربه مو شېرگل و. چې د دېرش دوه دېرشو کلونو په
عمر لوستی ځوان و. او همدغلته په کوم ښوونځي کې ښوونکی و. ویل یې
د شعر او شاعرۍ سره هم مینه لري. ورته ومې ویل"قدرت چې کومه ښکلا
ستاسو سیمې له ورکړې پکارده چې پدې غرونو کې د نړۍ تر ټولو شهکار
ادب وپنځول شي"

له غرمې وروسته د شېرگل نه رخصت شو او بیا مخ پورته روان شو. دا ډېر
گران مزل و. دغه غرنۍ سیمه ده محمدین گل ویل "دغربه په بېخ ځې یاپه
سر"مونږیې رساپه سر روان شو، په یوه څوکه ختو او په بله کوزېدو چې
قضامازدیگر دلنډي ناو کورونو ته ورسېدو. مونږ چې د چاکورته راغلي وو
هغه هم بانډې ته تللی و. خو بانډه یې محمدین گل په دوه پوښتنو مالومه
کړه او نېغ یې ور وستو.ده ته نو محمدین گل ټوله خبره په درې ټکوکې
رالنډه کړه.

"دا دا سلم خان کاکا مېلمانه دي. دادهغې ډاکټرې مېره دی چې اوس
ستاسو کورته ننوته. او دابل ددې دواړو ملگری دی.که کچرو سامان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړی وي نو په هغې کې،دارو او نور بلا،بتر دي دوی یې خلکوته ورکوي او کاکا اول سلام کوو او بیایې ویل چې ښه به یې وساتې" بس دمحمدین گل خبره نوره ختمه وه .د کوربه سترگې وړې تنگې تنگې خوتکې شنې وې، خړ پکول او مې وریجې ږیره،شونډې یې پیړې نه وې خو ډېرې په بې خونده ډول بهر ته راوتلې غونډې وې او نوم یې هم ځواکمن و، ماچې ورته په غور وکتل، زړه مې وانه خیست.د چاچې شونډې او په ځانگړي ډول لاندینۍ شونډه بهرته راپاسترغونډي وې او یایې لاندینۍ شونډه له پاسنۍ هغې جوت پېړوالی ولري، چې دشونډې دغه ډول هم بهر لوري ته یوڅه ځوړند غونډي ښکاري دغه ډول خلك یاخو بېخي رازنشي ساتلی او یادخولې ډېر لوی خارښ لري. په هغه څه کې گوتې وهي چې کارېې ورسره نه وي،او زمونږ نوی کوربه همدغسې و. زه پوهېدم چې سبابه راباندې ډېرې بانډې خبرکړي.

خو بله لارهم نه وه او کله،کله داسې هم وي چې روغ سړی به دې هسې په نظر کې ښه رانشي. اودچاپه نظر بد راتلل ددې دپاره دلیل نشي کېدای چې دغه سړی به خامخا بد وي.هغه یو څه په شکمنه کتل خو په مسکایې وویل

-"دامو خپل کوردی هر څومره وخت چې تاسو غواړئ دلته داسې واوسئ لکه په خپل کورکې چې اوسېږئ، اورښتیادکچرې واله ستاسو سامانونه رارسولي دي.دننه مې خوندي ایښي"

ددوی بانډه دغره په لمنه کې وه.دغره لمنه هم ورته نشوه ویل کېدای رسا دغره په نیمه کې وه، خو غر دومره لوړ نه و. د دوی سره یواځې دوه کټونه وو.دخپلې کېږدۍ ډولې کوټې نه څوقدمه لرې یې واچول . دماسختن ډوډۍ مو په همدغو کټونو کې وخوړه. چای موپسې وڅښه . بیا یې یو کټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيست. د غره په لمنه کې پورته روان شو.دسپوږمۍ په تته رڼا کې مې وليدل چې ښځې يې بستره اخيستې،پسې روانه وه.

کټ يې برابر کړ. ښځه يې کېږدۍ ته اودی زمونږ خواته راغی.راته يې وويل "ډاکټر صيب!تاسو له مې کټ جوړکړی. ښه ډاډه پکې ويده شئ. او ملګری به دې همدلته ويده شي زه او محمدين ګل به هم ورسره پرېوزو" بريالي ته مې سترګوکې ور وکتل ،موسکې شو په سر يې اشاره وکړه چې ورځه شپه موپه خېر.

بس روان شوم.چې کټ ته ورسېدم اتينا لا پخوا رسېدلې وه. کټ کې ناسته وه.په خندايې وويل

-"لکه چې پښتو دې کچه کېږي، دلته به د کټ مينځ کې پوله د څه نه جوړوې کمبله هم نشته" ورته ومې ويل

-"پاڅه"

پاڅېده،توشك مې په اوږدو رساپه منځ راغبرګ کړ. په کټ کې مې اوږد وغزاوه.په خندامې ورته وويل

-"پښتو مې وساتله"وې خندل

-"ما اورېدلي وو چې پښتانه ښځوته شا نه وراړوي"

ددې سره مې په مغزو کې کوم چينجی وخوځېد،توشك مې ونيو، ښکته مې وغورځاوه

-"بس راځه چې نن يې مالومه کړو، دپښتو يوه لار به پرېږدم په بله به روان شم"

هغه له خنداشنه وه.بېرته يې توشك راواخيست.خو ما بيا وغورځاوه. له لاسه مې ونيوله . کټ کې مې راڅملوله. زريې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دمور نصيحتونو ته دې وګوره،دېرې لږې ورځې پاتې دې پدې کې دې خپل ښاغلی ځلميتوب او زما پاك پېغلتوب دګناه په سيند مه لاهو کوه" په سترګو کې يې اوښکې راغلې

-"ماخو ستانه سپيڅلتيااو پاکي زده کړه،ټوکه مې درسره کوله.خدای دې ټول ځلميان همدغسې سپيڅلي او پاك زړي کړي "

پاڅېده توشك يې هماغه شان په کټ کې وغزاوه ماته يې وويل" وخېژه!اوربدلي مې دې چې افغانی مېرمنې د مړونو کټ له ورځي ،مړونه يې دهغوی کټ ته نه ځي"ماويل

-"خدايه خېر بيا په بله لاړه نه شي"وې ويل

-"نوولې داسې کوي؟"

-"ځکه چې دښځو سره اکثربچي وبده کېږي اوکه مېړه يې دهغې کټ ته ورشي نو کېدای شي دوی په ځان پوه نه شي او ماشومانو ته زيان ورسېږي"زريې وويل

-"اوکه زيان ورونه رسېږي نو راويښ خو به شي" بيايې وخندل

-"پښتو هم عجيبه ده، د همدغې پښتو دپاره دې دا څوشپې په ځان څومره سخته تېره کړه. زه در باندې پوهېدم چې په زړه دې څه تېرېږي،او هغه يوه شپه خو نيمه شپه راپاڅېدې،د سپوږمۍ رڼا ته دې راله مخ ته په ځير،ځير کتل،ما په زړه کې ويل لکه چې پښتو او د مور نصيحتونو ته همدلته شاکوي، خو بيادې يو سوړ اسويلی وويست او سر دې کېښود خو اوس دې دغه هر څه په اوبو وړل"ورته ومې ويل

-"په استنبول کې دې داپه فکر کې تېرېدل چې کله به دداسې اوچت غره په نيمه کې کټ اچوې او ويده کېږې به ؟"وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نه ، او بیا دافکر مې کله کولی شو چې په هغه کټ کې به راسره ته هم نژدې گاونډی یې،زه به درته خبره کوم او ته به یې په بله اړوې"
غبرگ مو ښه په کټ،کټ وخندل بیا مې خوله سپین اننگي ته ورنژدې کړه هسې مې ترې یو چړپ وویست او ورته ومې ویل
"گرانې ویده شه داسې دپاټکونو شپې ډېرې نه دي پاتې"

یولسم څپرکی:

دشـــنو گـټیو قــاضــي

ځواکمن دوی په بانډه کې اوسېدل، کلی نه و چې گڼ کورونه سره یو ځای پراته وای.که څه هم دغه غرونه ټول د خلکو بانډې وې. خو یوه بانډه له بلې دومره لرې وه چې خبرول یې او بیا د کتنې لپاره د هغوی راتلل اسان نه و.او ددوی دبانډې تر څنگ نورې درې څلور بانډې وې،چې په گرانه به پکې پنځلس ،شل کسه اوسېدل هغوی ته یې خبر ولېږه، راغلل،چې یوکورپکې دتبرگي هم و. تر غرمې پورې اتینا وکتل وروسته وزگاروو. مونږ غوښتل دغه سیمه ووینو او محمدین گل ته ددغو غرونو لوېشت،لوېشت مالومه وه. هغه مو له ځان سره واخیست او په غره کې مخ پورته روان شو.دغره څوکې ته چې ورسېدو.هغه راته په گوته د غرونو سرونه راوښودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هاغه مخامخ غر ته چيل گټې وايي چې له سمه لام نه مخامخ پورته راشې همدغې څوکې ته رارسېږي.مونږ ته مخامخ دې څوکې ته پنډسر وايي"پوښتنه مې ترې وکړه

"چيل گټې ورته ولې وايي؟"

"دغلته گټې يوه دبلې په سرچيل پرتې دي کېدای شي له دې امله"

بيا يې وويل "د چيل گټو او پنډسرترمنځ چې کومه کږپه ده پدې چې وخېژې همدغلته دشنوگټوقاضي دی"اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"دغلته خو مونږ دشنو ونونه پرته نور څه نه وينو ولې کومه ابادي هم شته چې دغه قاضي پکې اوسېږي؟"

-"نه!دغه په غره کې ښکته يوه لويه کنده ده،کنده هم نه ده يو سوری دی.اودغه قدرتي دی،دومره ژور دی چې کاڼی وروغورځوې تر څودقيقو پورې يې کړنگا اورې خو تر اوسه يې لا چا ښکته دلگېدو غږ نه دی اورېدلی،خلك وايي چې داڅوميله ژور دی" پوښتنه مې ترې وکړه -"نو قاضي ورته څنگه وايي؟"

-"داد پخوا زمانو نه په قاضي مشهور دی،دټولې سيمې خلك چې دشپې مرگونه کوي، خلك همدې ته غورځوي"مونږ ورته وويل

- "ولې يې وينو نه؟"

-"راځئ چې ورشو" اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"ددې قاضي سينې ته به څومره ارمانونه ورغورځېدلي وي؟"

محمدين گل وخندل

"په سلگونو خو يواځې دجهاد په وخت کې ورغورځول شوي دي"

"تاهم ورته څوك ورغورځولي؟"وې خندل

- "رښتيابه درته ووايم، يو ملا مې ورغوځولی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "ملا دې ولې ورغوځوو؟"

- هغه دوروسيانو ملاو.

- "د وروسيانو ملا؟"

-"وو.... وروسيانو له يې مونځ ورکوو" بريالي ورته وخندل

-"تاته چا وويل چې دوروسيانو ملادی؟"

-" قوموندان صيب راته وويل چې دا د وروسيانو ملا دی،دشنوگټو قاضي له يې بوځۍ چې څه پرېکړه پرې کوي ، بس مونږ هم راووست"

اتينا ترې وپوښتل

-"ښځې به هم چاورغورځولې وي؟"

-" دلته دښځو ورکېدل پخپله يو شرم دی، پېغور دی، بيا خلك وايي د فلانکي لور ياښځه تښتېدلې ده نو ځکه ورته ښځې ډېرې کمې ورغورځول شوي دي، خو دښځو د انډيوالانو ځای همدغه دی.انډيوال يې دې ته ورغورځوي او ښځه بياله غره نه ورغړوي. خو يوه سړي خپله لور چې له باندې نه يې بزې ځرولوله بيولې وې او انډيوال يې پسې هم راغلی و،دواړو سره څه نوکې لګولې وې،ده ليدلي وو،دواړه يې وروغورځول"

مونږ لا داخبرې کولې چې محمدين ګل وخندل

-"ملا صيب چې مودې ځای ته راورسوو،په ځان پوی شو، وې ويل

-"پدې ګټه به يو دوه رکعته لمونځ وکړم"

زما ملګری ورته وويل

-"وروسيان نشته دی چې درپسې ودرېږي، دهغو سره دې ګډ ډېر مونځونه کړيدي، هغه دې بس دی،رامو ووست د ډډم پدې بوټي مو ودروو او ښکته مو ټېله کړ"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشنو گټو قاضي ديوې څاه په ډول ددوه مربع مترو په کچه پراخه او تر نامالوم ژور والي پورې ژوره کنده وه. په غاړه يې يو د ډډم بوټی ولاړ وچې څنې يې قاضي ته ورښکته شوې وې او قاضي يې نژدې په خپلو څنو کې پټ کړی و. محمدين گل ويل چې دی کله وړوکی و هم دا ډډم د قاضي په څنډو همدغسې راخور و. له قاضي نه څومتره لرې د نښتر يوه لويه ونه ولاړه وه. محمدين گل ويل چې" له ده نه ورته دوه بزې هم ورغورځېدلې دي او خلکو يو وخت کوم لېوه هم ورغورځولی و"

بريالي ورته وويل

-"نو دقاضي سينه نده دپاکستاني اچار بوتل دی، چې امونه او ټېپر پکې يو ځای پراته وي"

مونږ درې واړو په وار سره سرونه ورښکاره کړه چې ښکته توره يو کنده وه نور څه نه ښکارېدل،خو دغه ټولې سيمې يو وحشت غوندې لاره،د انسانانو يو په بل باور ختمېده،تردې پورې چې کېدای شي د اتينا به په ماباور نه و،لومړی يې محمدين گل ته وويل

-"ته لرې شه،"

چې هغه څوقدمه لرې لاړ،بيايې زه له لاسه ونيولم او سر يې ډېر په وېره ورښکته کړ.مونږ وروغوندې له قاضي نه راستانه شو خو پداسې حال کې چې تر ډېره پورې يو هم خبرې نشوې کولای او يايې زړه نه غوښتې.

ماښام نژدې وچې د ځواکمن بانډې ته راورسېدو. هغه له خپلو خونو څو قدمه لرې ولاړو،روغبړ يې وکړ،راسره ستون شو. راته وې ويل

-"ډانگترصيب مانه پرېښودی خودگنډېري پلار خپله راغلی و. ډېرټينگ شو ويل يې چې دوی به بېگاته زما مېلمانه وي". زړه مې وښويد چې په بلا واوښتو. اتينا ماته وکتل ماورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زمونږ سامانونه چرته دي" وې ويل

-"هغه يې هم يوړل"

دلته چې مې ورته وکتل سترګې يې دمارغوندې تېرې، تېرې راته ښکاره شوې. غلي،غلي يې راته ويل چې "زه هم ورسره شريك يم" زما رنګ والوت، زه پوهېدم چې هغوى زمونږ بايكونه دڅه دپاره وړل. دهمدې لپاره چې وې ګوري . اوخپل شك په يقين بدل كړي. اوهغوبايكونوددوى شك په باوربدلولى شو،په هغو كې سټيلايټ ټلېفون، تمانچې،بې هوښه كوونكې سپرى ګانې،برچې (چړې) اودقضيې په هكله د اتينا څه نوټونه وو. اوداهريوځانله زمونږدمرګ لپاره پوره و. اتينا ماته وكتل چې زه يې عصباني وليدم وې وېل

-"خېردى كاكا ياستاسره شپه يادهغوى سره شپه. ټوله يوه سيمه ده،او تاسو ټول يوورونه يئ" هغه ووېل "راځئ چې زه درسره ملګرى شم چې ومورسووم" بريالي ورته وويل

-"دغه مخامخ بانډه ده ستاتللو ته اړتيانشته، پخپله به ورشو" محمدين ګل وويل"زه دتبرګي مېلمستيا نه خورم، همدلته دځواكمن سره پاتې كېږم او سهار چربانګ مال(مهال) ځم."لاس يې راكړ اودهغه مارسترګي سره روان شو.مونږ هم ترې را وګرځېدو.اتينا ته مې وويل

- " تمانچې دې بايك كې دي......؟"

وې ويل "يوه مې په بډه ده او بله په بايك كې"

- اوچاړه . .؟

- "هغه مې هم په پنډۍ پورې په خپل ځاى تړلې..."

- "اوكارتوس....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "درې جاغوره زما سره دي، درې په بايك کې او نور زياتيګړي کارتوس هم په بايك کې دي، خو ستاسو څنګه چل دی دواړه تمانچې درسره دي.؟"
- "نه زمونږ سره هم، يوه، يوه درې، درې جاغوره او يوه چاړه راسره ده اويوه، يوه تمانچه او نور کارتوس مو په بايك کې دي"
- "بيانومونږ هغوی ته بې وسلې ښکارو"
- "هو... چې سپری ګانې ونه پېژني"
- اتينا په فکرمندۍ وويل "وبه يې نه پېژني"
- "په څه ډاډه يې.؟"
- "پدې چې دهغوی دکور يوې ښځې ته چې په خوارځواکۍ اخته وه، او ماله راغلې وه دبسکټو او تودو کاليو سره مې دماشو يوه سپری هم ورکړه. کېدای شي هغوی پرې د هغې ګومان وکړي. خوکه وه يې پېژني نوڅه فکرکوئ چې لومړی به څه کوي...؟"
- "لومړی به تابې هوښه کوي"
- بريالي وخندل "او بيا به مونږ پسې راځي"
- اتينا وويل "څه فکر کوئ چې ددوی د کورښځې به هم ددوی له جرمونو خبرې وي"
- بريالي ورته وويل "هو! خبرې نه چې پکې شريکې دي"
- ماورته وويل "مالومه خبره ده چې له جرمونو يې خبرېږي اوکه دهغوی ورسره هم لاره نه وای نوخامخايې هڅه کوله چې له دغې لارې يې راوګرځوي اود کوم کور ښځې چې وغواړي کور په سمه لارروان کړي روانولی يې شي. داهسې خبره ده چې د افغانستان ټولنه نرپاله ياسړی پاله ټولنه ده ، له حضرت ادمه تردې دمه نرۍ د ښځې په فکرونو پسې ځغلي"
- "اتينا وويل دانوبيا يوه بله لويه خطرناکه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ورته ومې ويل
-" خطرقدم په قدم شته خومونږ بايد پوه شو چې که ځان خلاصوو د خوشحال ختټګ په شعربه عمل کووچې (که فلك دې د زمري په خوله کې ورکا + دزمري په خوله کې مه پرېږده همت)"
-اتينا وويل
- "سمه ده! زه به دننه ددوی په کورکې يم ځکه چې په نورو کورونو کې هم زه له تاسوجلاوم،دوی به ماته ديوکمزوري بنيادم په سترګه ګوري، لومړی به له تاسونه ځان خلاصوي او بيابه زما واروي . زه به دننه حالات څارم، که پوه شوم چې په تاسودحملې وخت رارسېدلی زه به په هرډول چې وي تاسوته ځان در رسوم،خو تاسو به لږ ترلږه شل دقيقې ځانونه مرګ ته نه ورکوئ "
-ماورته وويل
-"کېدای شي دحملی وخت دوی دشپې دلسوبجونه وروسته وټاکي"
-اتينا وويل
- "هو...ځکه چې يود کلي خلك ويده شي. مادلته وليدل چې داخلك ډېر وختي ويده کېږي...."
-"...او بل يې د کور ماشومان ويده شي"بيايې لږ فکر وکړ وې ويل "اوچې ببخي ورنشو نو څه" بريالي وويل چرته به لاړشو.
"بس همداسې به دشنګس په لار بېرته وخوځو"
ماورته وويل
"دوی زمونږ سامانونه وړي دي،هغه به يې کټلي وي . که مونږ اوس ځو هم، دوی مو روغ نه پرېږدي" اوکېدای شي لا دغسې نورو ته زمونږ دسامانونو په ښودلو هغوی هم له ځان سره ملګري کړي .اوبله داچې غر دی مونږ پکې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناآشنا يو او دوی ته سم مالوم دی .کېدای شي ډېر له لرې مو وولي .

دومره له لرې چې زمونږ دتمانچو مرمۍ ورونه رسېږي . دتېښتې لارنشته خو ځانونه تکړه کړئ .

مونږ لادغه خبرې کولې چې وموکټل دتبرگي دوی کورته رسېدلي و.اولنډ، پنډتبرگی مو لکه يږ(مېلو) مخې ته ولاړو. په شيطان وزمه خندا کې يې پټ،پټ دا احساس راکوو چې" تبرگی مې درته تېره کړی"

- وې خندل

- "ډانگټرصيب ډېر ورو،ورو په خوند،خوند راروان يئ، له ډېروختې نه ستاسو ننداري ته ولاړووم"

- ورته ومې ويل

-"خوراغلي دې له يو چې ستاسودسيمې دهوا اوښکلانه خوند واخلو"

-وې ويل

-"زمونږ سيمه ډېره ښکلې ده، خو په ځينوخلکوښه ونه لگېږي"

-"هغه خلك له مونږ سره توپيرلري،مونږپوهېدوچې ښه راباندې لگېږي ځکه خوراغلي يو"

بيا يې په ترخه خندا وويل

-"ښه! پخير راغلئ" اتيناته يې نغوته وکړه "خورې ! کورخونه لرو، باندې ده، خوته د خونې مخې ته لاړه شه"بيايې د ټوکې په دود خوله چوله کړه

-"نه پوهېږو په ښځودې څه جادوکړی له سهاره يې همدا ويل چې ډانگټره مېلمنه کړئ"

دتبرگي دوی باندې دځواکمن له باندې نه ښه وه. يوه ښېگڼه يې داوه چې دادغره دډډې پرځای ديوې لويې غونډۍ په سر جوړه وه چې هر اړخ ته يې خلاصه مخه لرله شاته يې وچ خوړی و او په وچ خوړي پسې غر، چې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوايې هم غره ته دومره نژدې نه وه چې سړی تنګ کړي او نورې درې خواوې خويې پراخې درې ته خلاصې وې .بله داچې پدې کې ديوې کوټې پرځای ځنګ په ځنګ له ګټوجوړې دوه خونې وې ددواړو په سرونو واښه اودونو څانګې اچول شوې وې .دخونو شا د غره لورته وه مخې ته يې لوی ميدان و،دخونو کېڼ لورته دبزودپاره شپول جوړ شوی و. اوښي اړخ ته يې اواره دېوسه(صفه)وه دخونې دېوال ته مخامخ څوګزه لرې يو لرګی درول شوی و،دلرګي په سر بل لرګی داسې ټينګ شوی و چې يو سر يې په ولاړ لرګي او بل سر يې دخونې په دېوال پروت و. څوخيرنې،خيرنې ټوټې پرې دپردې په موخه اچول شوې وې،چې کور او "مېلمستون"سره جلا کړي. په دېوسه باندې يو ټغر اوپه ټغر دپاسه څلور لېمڅي يو بل ته مخامخ پراته و . مونږ په همدغو لېمڅو کښېناستو،بالښتونه موشاته راغلل تبرګی هم کښېناست.بيا سپك پاڅېد وې ويل

-"ډانګټر صيب!کېنئ سترې يئ،زه به درته چای رادم کړم"چې وموکتل دماښام تياره په خورېدو وه ورته ومووېل

- "دچای وخت نه دی،لمونځونه به کوو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم څپرکی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرګی اومېلمستيايې

اسمان ځای،ځای وريځ و . دڅوارلسمې سپوږمۍ ورو، ورو راروانه وه زمونږ تر سرونو چې راورسېده ودرېده دغلته دسپوږمۍ دمخ پټولو لپاره وريځې هم نه وې ، چې رانه پټه يې کړي او دسپوږمۍ دپټېدو سره ددوی بدرنګه سترګې هم راته سپينې،سپينې ونه بريښي شپه داسې روښانه وه چې دلالټين رڼا ته راتلونکی يو،يو پتنګ مې په هوا ليده،دهمدې پتنګانو له امله به وو چې څراغ زمونږ مخې ته نه وېروت، زمونږ تر څنګه دخونې دګټيو،خټيو جوړ دېوال کې يوه ښخ شوي موګې ته ځړېده . برګوټ ته زه ناست وم خوهغه برګوټ ته نه چې شامې د خونې دېوال ته راشي پاس سرته پراته لمځي ته ګنډېرې ناست و.زما کيڼ لاس ته بريالی په هغه پسې د ګنډېري پلار تبرګی ،ماته مخامخ دتبرګي زوم شادل او ورپسې دګنډېري کشری ورور سرکښ ناست و.ګنډېری دپښتنو په حساب له ټولو نه په معتبر ځای کی ناست و.ځکه چې شايې دخونې دېوال ته وه.
اودسړي پرې شك راته چې ګوندې له پلاره مشردی . مونږ سره نږدې ناست وو . خو ډېرې کمې خبرې کېدې .اودکمو خبروډېرې يې هم ګنډېري او شادل کولې تبرګی غلی و، دګنډېری له څو خبرو اودتبرګي له بې نيازې خاموشۍ نه پوه شوم چې زمونږ اتکل او فکر سم نه و.مونږ فکرکوو چې ګنډېری دجرمونو جرړه ده.خو ګنډېری يو اځې مغرور بداخلاقه او د پلار نافرمانه و. داسې نافرمانه ،نه چې دپلارسره دې په جرمونوکې ورګډنشي بلکې يو ډول بې ځايه مغرور و . جرمونه يې پلار کول اوده ګڼله چې که دی ورسره نه وي پلار يې هيڅ نشي کولای.خو حقيقت دغسې نه و. ددوی سرکار او سرلاری دده پلار تبرګی و. خو ښايي دپلار يې دده سره مينه وه .دايې نه خپه کاوه

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

.او ياځينې پلاران دخپلې ډېرې مينې له امله بچو ته دهغوی دروغجن حيثيت ورکوي،اودغه دروغجن حيثيت اواحساس دهغوی دژوند دبربادۍ لامل ګرځي، هغوی غرور او له خپل حيثيت نه لوړ فکر کوي،او دګنډېري سره هم لکه چې همدغه کانه شوې وه.د مجرمانو بچي هسې هم د مشرانو ډېر درناوی نه کوي. ځکه چې مجرم داخلاقونه لرې وي او دمشرانو درناوی د اخلاقو برخه ده. څوك چې اخلاق نه مني اونه يې پېژني د اخلاقو يوه برخه به څنګه په ځان ومني.ددې بد اخلاقۍ اروايي دليل داوي چې مجرم ځان له ولس او ټولنې نه برګنې او فکر کوي چې بچي يې هم له هر چابر اوبر لاسي دي او نه غواړي دغه بر اوبر لاسي بچي يې د چا درناوی، عزت او احترام وکړي.

هغوی زمونږ خبرې ډېرې په غور اورېدې اومونږ ته بيا دهغوی هره خبره يوشيفرښکارېده،شادل سپوږمۍ ته وکتل وې ويل

-"نن داسپوږمۍ ډېره روښانه ده"

-ګنډېري ورته وويل

-"ځينې،ځينې شپه داسې وي، چې کله "ښه" مېلمانه ولروسپوږمۍ هم ورته لکه چې خوشحاله وي ډېره ښه رڼا کوي"

شادل ماته وويل

-"ډاګټرصيب څومياشتې مخکې موهم ستاسوغوندې درانه مېلمانه لرل، هغه هم دهمدې غوندې روښانه شپه وه،اوهغوی هم ستاغوندې سپوږمۍ ته مخامخ ناست وو.اوس چې مې ستاتندي ته وکتل هغه مېلمانه رايادشول، همدغسې يې د سپوږمۍرڼاپه پراخ تندي لګېده. له تندي مې وپېژنده چې سړی بختور دی اورښتيا هم دهغه له راتګه وروسته موپه کوربرکتونه ورېدلي"ماورته وخندل "زه به خدای خبر که تاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختورشم،چارانه کله داسې ډېرخيرنه دی وړی، خوچې ستاپه څټ د سپوږمۍ رڼاحساسوم فکر کوم چې ستادتېرو مېلمنو په څېر به زه تاله نه،ته ماله بختورشې" وې خندل "له مونږ نه هم خيروړل دکونړ له سينده دمړي گټل دي"

بريالي ترې پوښتنه وکړه "بياهغه مېلمانه څه شول، سرکښ ځواب ورکړ،"بس لاړل،تاسو چې چرته ځئ هغوی هم هلته لاړل"

بريالي وويل "مونږ خو لاچرته نه ځو،ناست يو"

هغه په خنداوويل "هغوی هم همدغسې ناست وو بيا لاړل"

پلارېې خبره سمه کړه"هو، مېلمه څه کوي خوخپل نصيب وړي اوځي"

ددې خبرو له اورېدونه زه پوه شوم چې دوی ته له پروگرام نه مخکې زمونږ خبرېدل اونه خبريدل څه ارزښت نه لري، که دادجرمونو پاخه لوبغاړي نه وای اوعام خلك وای پکاروه چې دهغوی سره ددې وېره وای چې که مونږ خبرشو بيا به ورسره چرته لاړنشواويادالاماسختن دی په گرانه به نهه بجې وې،د خوا اوشاله رڼاگانو مالومېده چې ډېرې بانډې شته او بياد ځواکمن بانډه خو دومره لرې نه وه . او که مونږ پدغه وخت خبرېدای نو پکاروه دهغوی سره داوېره وای چې هسې نه، مونږله خبرېدوسره شور جوړکړو، په شور گاونډی بانډې خبرې شي اودهغوی پلان به شنډ شي.

دهغوی سره داوېره نه وه، ښايي دليل يې داو چې هغوی څلورکسه وو،اومونږدوه کسه ،هغوی دغرونوخلك وو،اودغرونوخلك په لويه کې ځان دښارله اوسېدونکوقوی اوتکړه گڼي او بله خبره داهم وه چې هغوی به خامخا زمونږ بايکونه کتلي وو او په هغوکې دتمانچوشتون به دوی ډاډه کړي ووچې مونږ بې وسلې يو،اوکه وسله راسره هم وي نومونږ سره ډېرخوله په خوله ناست وو،هغوی ښايي فکرکوو چې که دوی شورجوړول

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي هم نومونږ کولی شوډېر په اسانی‌یې ښکته وچ خوړي ته وغورځوو، چې څوګزه ژور ګړنګ دی اوله دې چې وغورزېږي روغ نشي پاتې کېدای.زما سره یو بل خپګان هم ملګری و.اسلم خان کاکا راته ویلي وو چې مونږ دځواکمن باندې ته لېږي او تبرګی دوی دده باندې ته څېرمه دبل چاباندې ته تللي،دځواکمن سره هم پېژني خو دومره ډېرسره جوړ نه دي،خو ریښتیا دغسې نه وو. دوی دځواکمن باندې ته راغلي وو.اوهغه یې دومره درناوی کړی و چې ښه بانده یې دوی ته پریښې وه او خپله په وړه او تنګه کې اوسېده.ما ته دا وېره هم رالوېدلې وه چې کېدای شي داسلم خان هم ورسره خبره یوه وي او محمدین ګل یې دهمدې دپاره زمونږ سره رالېږلی وي چې دلته دوی ته زمونږ دپلان او ارادو په هکله ملومات ورکړي اوزمونږ په "خوندي کولو"کې ورسره مرسته وکړي.دا شك مې دمحمدین ګل نه راتګ او په چربانګ مهال دتګ خبرې لاپسې پخاوه.ماله دې فکروروسته په دوی څلورواړونظرتېرکړ،او پوهېدم چې په یواځې ځان ددوی چاره کولی شم،زه اواتینا دواړه دمارشل ارټ کلبونو ته تللي وو،څلورملاوستوني (کمربندونه) مواخیستي و،اواوس ددې وړ وو چې په څوڅانیوکې ددوی دیو،یووړمېړونه ورمات کړو، زماسره غم دبریالي و، ځکه چې دوی زمادمارشل ارټ نه نه ووخبر،زمونږ دوژلوستراتیژي به دوی خامخاپه مساوي ډول جوړه کړې وه یانې دوه به زمادپاره ټاکل شوي وو اودوه دبریالي دپاره،زماوېره دتبرګي هغه دلنډي لاستي تك سپین تبرګی و چې دبزې دښکرو غوندې ښکرونه یې لرل مونږ ته په سمه لام کې ویل شوي وو چې تبرګي له وړوکوالي نه دځان سره تبرګی ګرځوو.نورو خلکو بزې په چاړه حلالولې خوتبرګي راڅملولې او خپل تېره تبرګی یې پرې راښکه،او بزه یې حلالوله.بیایې یوه ورځ دخپل ملګري بزې ته په څه غوسه راغله،دتبرګي ګوزار یې پرې وکړ،تبرګی د بزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورمېږ داسې ولګېد چې سرېې ترې لرې وغورځاوه. دی ورته له لرې په خنداشو او الله اکبر یې پرې ووایه .

له ملګري نه یې پلار پوښتنه وکړه چې بزه چامړه کړه هغه ورته وویل "تبرګي"بس له دغې ورځې په تبرګي مشهورشو.

تبرګی ورو،وروڅولاسه مخکې لاړ او چې کله به یې کومه بزه حلالوله نو مخکې به یې څو ځایه په تبرګي ووهله او بیابه یې ورله په ورمېږ دتبرګي ګوزار وکړ. ده به ویل

-"لومړی یې لږه کمزورې کوم څوك یې دومره پښې ټړي،بس ښه دغه ده چې له حلالولو مخکې یې له پاڅېدو او زور وهلو وباسې" تبرګي د انسانانو د وژنې پیل له خپل پلار نه وکړ،پلار یې دویم واده کړی و،دی دپلار دواده په ورځ کورته راغی، مور یې په ژړا ولیده، خپل کشری ورور یې له ځان سره ملګری کړ، پلارېې د خلکو له ګڼې، ګوښې رابېل کړ اوپه ور مېږ یې په تبرګي وواهه، له دې وروسته تبرګی یو لوی قاتل جوړشو،ورور به یې هم ورسره و. او چې هر څوك به یې واژه، ده به ورته تبرګی اوچت کړ، بیا به یې کشري ورور ته وکتل هغه به ورته وویل

- " لالا وهه یې، له دادا نه به ښه نه وي" دغسې دوی د جرمونو پاخه لوبغاړي شول خو څه وخت مخکې یې ورور کوم دښمن وواژه او ده خپل زامن او زوم د ځان سره ملګري کړل .دی لنډ،پنډسړی و،غټې،غټې شونډې یې بهر ته دومره را ځوړندې وې چې په زنه پرتې ښکارېدې .اوډپچو غونډې سترګې یې رڼې، رڼې اړولې، دړیرې ویښته یې پېړ، پېړ اوشخ، شخ ولاړوو.ما چې هرځل لیده د کابل دژوبڼ تور یږ یې رایاداو ه.

اوس یې هم تبرګی تر څنګ پروت و، ماغوښتل بریالی پدې وپوهوم چې له تبرګي ځان وساتي، که د تبرګي لومړی ګوزار زمادپاره ټاکل شوی وي خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بياډېره ښه خبره وه ځکه چې ماپه اسانۍ کولی شوددويم او دريم کس له ګوزاره ځان وساتم خوکه لومړی ګوزار دبرياليي دپاره و،نوهغه مارشل ارټ نه وکړی او ورته ګرانه وه چې ځان ترې وساتي. ماغوښتل برياليي ته ووايم چې دتبرګي له ګوزاره ځان ساته او هڅه وکړه چې زما لخوانه دې لرې نه کړي. نو تبرګی چې دتبرګي ښي لاس ته پروت و، وروغوندې مې ورته وکتل او په موسکامې وويل

- "کاکا! ډېر خطرناک تبرګی دې پيداکړی دی"

هغه تبرګي ته وکتل وې ويل

-"خطرناک نه دی خوزمونږ دژوند ضرورت دی" مابرياليي ته مخ واړوو، ورته ومې ويل

- "برياليه! له دې تبرګو ځان ساته"

هغه وخندل وې ويل

-"خدای مودې ترې وساتي، زه به ترې څنګه ځان وساتم، ددې تبرګی ګوزارخومخامخ نه کېږي" ماورته وخندل

-"برياليه! چې زما سره څنګ کې يې هيڅ غم مه کوه" هغه وويل

-"زه به نه ځم خو چې ځوک مې ستاله خوانه جلانه کړي"ماورته وويل

-"مونږ خو په ښارکې اوسېدلي يو ته خو اوس په غره کې پروت يې ، پرې کړې پرېکړه کوه، چې ځوک دې له ملګري جلاکوي همغلته يې ختمه کړه"هغه په مطلب ورسېد وې ويل

-"دکاکا تبرګی زمونږ د ساتنې لپاره بس دی"هغه په خنداوويل

-"دادی هم ستاسو دپاره"اوله دې وروسته يې خپل کشري ځوی ته مخ واړو وې ويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- " ته ورشه هلکه ډوډۍ څنګه شوه، داخلك به وږي وي" هغه کورته ننووت دغره له ډډې نه څه کرپا راتله ، دوی ورته ټول غوږ شول ، بیا زر ،تبرګی پاڅېد ، ښکته یې وکتل ، ګنډېري ترې پوښتنه وکړه .

-"څوك دې"

-"نه پوهېږم"

دوی هم ورپاڅېدل مابریالي ته اشاره وکړه چې دایې وخت دی . مونږ چټك راپاڅېدو. خو دوی له نظر لاندې ساتلو ګنډېري او شادل په تېزۍ مخونه راواړول او تبرګي وويل

کریم خان دی ، بیایې ورغږ کړ . راځه .پخیر راغلې.هغه راغی وې ويل

-"اوربدلي مې دي دلته ډاکټران راغلي. زما یو ماشوم ناروغ دی" ماورته وويل

"مونږ خو سهار ځو" وې ويل

" سهاربه یې وختي راوړم. له مانځه نه مخکې خوبه نه ځئ " تبرګې ورته وويل

"دوی به ځانونه رسوي نوخامخا دمانځه نه مخکې به روانېږي " هغه مړاوی غوندی ببرته روان شو . دوی ورته د چای،ډوډۍ ست هم ونه کړ. پوهېدم چې نه غواړي خپل پلان خراب کړي. خو دمانځه نه مخکې د تلو خبرې یې ټکان راکړ. ددې وینا مطلب یې دا وچې له شپې به روغ نه ووځي.چې هغه لاړ.سرکښ هم د یولوی دسترخوان سره راووت ، هغه یې کېښود، لوټه یې راواخیسته وې ويل

-"راځئ لاسونه ووینځئ" شادل ورته وويل

-"دلاسونو اوبه به زه واچووم ته کاسې، ماسې راوړه"

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلارېږ هم پسې ورغی،څه شېبه وروسته چې مې کتل په دوه کاسو کې لږه،لږه غوندې سپینه شوروا وه او دوه غوري(مجمې)له غوښوډکې وې.
پوه شوم چې له سیرلي یې سر پرې کړی دی. ګندېري ته مې وویل
-"ډېر تاوان موکړی دی"وې خندل
-"غم مه کوه ګټه په تاوان کېږي"
له دې سره شادل هم چې زما او ګنډېري سره یوې کاسې ته ناست و، وخندل،ګنډېري هغه په ښکاره ټوکه کوله خوشادل ته یې اوروله چې زه رښتیاوایم ، ما اوریدلي وو چې مجرمان له دغه ډول خبرونه خوند اخلي، بیاد جرم له تر سره کولو وروسته هم دغه خبرې خپلو کې په بیا،بیا رایادوي، او ډېر وختونه د کوم وژل شوي کس خبره دومره ډېره یادوي چې "تکیه کلام" یې وګرځي، په بیا، بیا یې رایادوي اوخوند ترې اخلي.
کوم مجرم چې دغه ډول خوی ولري، هغوی بیا له جرم کولو پرته ارام خوب نه کوي، او هغه وخت ارام کوي چې جرم تر سره کړي،که دوی په وژنو روږدي وي نوددې لپاره چې له خپل جرم نه په ښه ډول خوندواخلي د ساه وتلو په وخت د وژل شوي کس خراراو یانور حرکتونه ډېر په ځیر ګاري.
لکه څنګه چې د کابل دجنګونو په مهال دملېشو غړو د "رقص مرده او رقص بسمل"اصطلاحګانې راوویستې،دبل توکم خلک به یې په لارو،کوڅوکې ونیول، لغړ به یې کړه بیابه یې ورته چوکۍ اچولې وې د یو کنسرټ په ډول به دننداري په هیله ناست وو خلك به یې مخې ته ودرول شول، بیابه ترې په یو وار سرونه په توره ووهل شو، هغوی به د څو ثانیو دپاره له سرونو پرته تاوېدل، راتاوېدل ،خپلو پرې شوو مریو ته به یې لاسونه اچول، بیا به په ځمکه وغورځېدل او ترهغه وخته به تاوېدل چې ساه به ترې ووته .
اودوی به دهغو له دغو حرکتونو نه خوند اخیستK.G.B.خپل غړي همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول روزل چې د نورو له مرگونو خوند واخلي،دپخواني شوروي اتحاد د Close party په نامه روزنيز مرکز کې دروزلو لارداوه چې لومړى به يې پرې دوړو، مرغيو ورمېږونه ماتول هغوی به يې ترهغه بريده ورسول چې د مرغيودورمېږونو د ماتولو نه خوند واخلي. له هغې وروسته به يې بيا پرې د لړو غټو ځناورو لکه پيشو او سپي ورمېږونه تاوول اوماتول او په دغه ډول به د سياسي بنديانو ورمېږونوته ورسېدل او داسې به روږدي شول چې بيابه يې د انسانانو له مرگ او ورمېږ ماتولونه خوند اخيسته،اوس،اوس د استراليايو تلوېزون دکندهار په يوه کلي کې امريکايي سرتېري پداسې حال کې ښکاره کړيدي چې دهغوی په وينا ددوه طالبانو مړي سوزوي. اوعلت يې داښيي چې له مړو نه په سيمه کې ناروغۍ خورې نشي.همدغسې ځينې دملي اردو تنکي ځوانان وژني ،که په سپينو جامو کې يې څوك وليد دموسيسې دکارکوونکي تر نامه لاندې تري خرپ وباسي.

داټول کارونه دهمدغه ډول لېونو مجرمانو دي که په سمه لام کې وي که د" KGB"غړی وي او که دپرمختللې امريکې د فوځي ځواکونو سر تېرى وي او که زمونږ خپل ورور يا برېڅى وي، ټول يو ډول مجرمان دي،يو ډول لېوني دي او بايد له يو ډول برخليك سره مخامخ شي.ماددوی دمجرم کېدو په ډول غور کوو او پدې فکر کې هم وم چې زمونږ اوددوی د لاس لگولو ښه ځای به کوم وي، چې گنډېري راته په خنداوويل

-"ډاکټر صيب ځان ښه موږ که ، دنيا هسې هم پاتې ده"

زه دکوم ځواب ورکولو په حالت کې نه وم ورته ومې ويل

-"مننه لگيا يم"بيا يې شادل ته وويل

-"ته خو ځان ښه موړکړه ،چې بيا راته د شپې وږی نشې"

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې نه مې داسې وانګېرله چې دوی مونږ کوم لرې ځای ته بیول غواړي. زما له نژدې نه لرې تلل خوښ وو ځکه چې مافکر کوو اتینا ته به له کورنه دځان راخلاصولو دپاره مناسب وخت په لاس ورشي خو ستونزه راته دابرېښېده چې اتینا به څنګه هغه ځای مالوم کړي، بیا مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې که دوی مونږ هر ځای ته بیول غواړي ورسره ځوخوځله چې ځای ترې مالوم کړو او بیا ترې اتینا هم خبره کړو، او که دوی راوښودیوځای اوبل ځای ته یې بیولونوهڅه به کوو چې ټاکلي ځای ته د اتینالپاره ځان ورسوو. څه کم لس بجې به وې چې مونږ دډوډۍ دسترخوان ټول کړی ،چای موپسې څښلی وو ، اوزه په ذهني ډول دوه کارونو ته تیاروومم، لومړی تګ ته ، هر چرته چې دوی غواړي، دهمغه ځای تګ ته، خو پدې شرط چې ځاې راته مالوم شي اوزه یې اتینا ته هم ووایم. په تګ کې مې بیا له ځان سره دا پتیلې وه چې بریالی به له مامخکې وي ځکه چې زه له تبرګي ډېروېرېدم، او ماغوښتل چې بریالی که په هر ډول وي داسې لاړشي چې دتبرګوزارپرې لږترلږه څوثانیې وخت ونیسي، ځکه چې په څو ثانیو کې د چټك غبرګون په ښودلو سره ماکولی شول چې هغه د تبرله ګوزاره بچ کړم اوتبرله تبرګي نه واخلم. خوکه زما دغه شرطونه نه پوره کېدل نو بیا مې له ځان سره پرېکړه کړې وه چې له لسو دقیقو نه اوږدمزل به نه کوم اوپه لسودقیقوکې دننه به مونږ حمله کوو. ځکه چې که مونږ دغسی نه وای کړي ماباوردرلودچې اتینا دمارشل ارټ نه په کاراخستلوکولی شي ځان له دغه کوره په هرډول چې وي ځان راوباسي خو چې زمونږ دلارې مالومات ورته نه وي لاربه ترې ورکه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه داسې حالت راځي چې مونږ له منځه ځونو اتينا هم ځان نشي ساتلای ځکه چې هغه به په همدې تمه وي چې مونږ لابهر ناست يو. زه لاپدې فکر کې ووم چې تبرگي وويل

-" ډانگتر صيب دشنوگټودقاضي نوم دې اورېدلی "ماورته وويل

-"يره! دانوم يې راباندې اشنا غوندې لگېږي" وې ويل

-"لکه چې ته يې پېژنې ماورته وويل "نه! نه يې پيژنم"

وې خندل

-"څه فکرکوې چې څنگه سړی به وي"ماورته په خنداوويل

-"له دې نوم يې داسې انگېرم چې دزاړه عمربه وي، دبريليانوغوندې شنې جامې او شنه پکړۍ به يې په سروي، او دخلکو دمرگونو پرېکړې به کوي"وې ويل

-"دمرگونو څنگه؟"

ماويل"خوقاضي دی کنه"وې خندل

-"ډېرهوښيارسړی يې رښتياهم همدغسی دی،خوڅه وکړو زما د سپينې سينې ياردی اوخوارته اوس يو تکليف پېداشوی، پښې يې بېخي شلې شوي له ځای نه خوځېدای نشي، اوستاسو په شان پوه ډانگتران خوهله دلته راپېښيږي چې زمونږ قسمت ښه سم راويښ شي، نو که لږورشو او تاسو يې ووينئ اولږ دارو،درمل موورته وليکل نودخدای سره ښه دي"ماورته وويل

-"خوزه دشلو،شوټو په دارو سم نه پوهېږم،مېرمن مې ښه پوهېږي ، هغه به هم د ځان سره بوځو"وې ويل

-"ډانگترگله! ملك دپېښتودی دشپې ښځې دځان سره نشو گرځولی" ماورته وويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پدې کې دپښتوڅه خبره ده، زه يې مېړه يم زه ورسره يم او بيا د ثواب کاردی"وې ويل

-"که په ښه کېدوکې يې نصيب وي ستالاس به ورته داروشي اوکه نصيب يې نه وي نو(په خنداشو)بلامې توره ورپسې"

-ماويل

-" سمه ده کاکا! خو دامېرمن مې لږه راوغواړه چې زه ورته ووايم چې مونږ چرته ځو،زربېرته راځو"وې ويل

- "بېخي مې خوښه ده، ننووت،ددروازې ترڅنګ يې دکورڅوک وليدل ورته وې ويل

-"دډانګترصيب ښځې ته ووايه چې دروازې ته راشه ډانګترصيب درسره څوخبرې لري"

اوبېرته راووت. زه له خپل ځای نه راپاڅېدم، لږه شېبه ددروازې مخې ته تم شوم چې اتينا ور پرانيست. دوی غوږونه لك،څك کړل چې څه وايي، هسې هم دوی راته دومره نژدې وو چې ډېره په وروخبره يې هم په اسانۍاورېدای شوه،اتيناته مې وويل .

-"مونږ ورځو د شنو ګټوقاضي ته"

-"دشنوګټوقاضي څوك دی....؟"

-"دلته نژدې کوم ځای دی".

تبرګي غږکړ

-"ځای نه دی سړی دی،اوپه پښوشل دی، ماويل که ډانګترصيب يې لږماينه کړي"

اتيناوويل

- "داخوډېره ښه خبره ده"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل

- "قيدشوې خوبه نه يې....؟"

-" نه ډيره خوشحاله يم، ډېرې خوږې مېرمنې دي(وې خندل)يوې خودخوروالی لاس راکړ"

ماويل

" ژومره ښه،ځه چې ته خوشحاله يې مونږ هم خوشحاله يو".

-" لږ،لږ ماشي دي، خودماشو سپری ګانې راسره دی،په ټولوکوټوکې به يې وشيندو، تاسوبې غمه لاړشئ ."

دروازه يې بنده کړه.هغه ستنه شوه اوتبرګی،ګنډېری،سرکښ،شادل او بريالی يوځای راپاڅېدل.

ديارلسم ژپرکی:

دمــرګ ســيوری

رحمان باباويلي:زه عاشق يم سروکارمې دی له عشقه +نه خليل نه داودزی يم نه مومند. داځکه چې رحمان باباپه ټولنه کې دخپل شخصيت په ستروالي اوپه ځای اومقام پوهېده اوپدې هم پوهېده چې سترخلك له قومي محدودونه پراخ او لوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومجرم خدای وهلی له قوم، نژاد،مذهب،کلتور او اخلاقونه تېیت دی، دی دژوندبله هیڅ لاره اوارزښت نه لري،بس دخپل هدف سره یې کار دی، چې څنگه به خپل جرم تر سره کړي. زه پوهېدم چې که تبرگی له مونږ نه مخکی کېږي نو بیاتبرگی ولې په لاس کې نیسي، تبردلرگودپاره جوړدی، یالرگي پراته وي چې پرې وهل کېږي او یاپرې د ونو"پښې پرې کېږي. او یاترې ورو،وروڅانگونه (څانگې) راکمېږي، خو تبرگی کله هم دتېندې دپاره نه دی جوړ، نه دانسان اونه دونې، کوم مجرم چې تبرگی گرځوي مانایې داده چې دی بې غېرته له شانه دگوزارکولو دووس خوی لري. مونږ چې روان شو،ما غوښتل زه تبرگی مالوم کړم چې دپښتنو رواجونواولارو ته په کوم نظر گوري، نو ورته ومې ویل

-"کاکا!تاسومخکې شئ"وې ویل

-"نه! ډانگېرصیب ! تاسو پوه خلك یاستئ، له تاسو کله مخکې کېدای شم" ورته ومې ویل

-"خبره دپوهې نه ده دمشري ده او ته مشریې، ږیره دې سپینه ده"

-وې ویل "مشري مې خپل کشري ځوی له ورکړه، هغه به مخکې ځي لاربه راښيي" ماویل "کاکا،ملك دپښتودی، پښتانه یو، زه له تانه کله مخکی تللی شم" په کلکه یې وویل "ډانگتره ځه! په سمه لام کې پښتومه غواړه ،او په لگړی کې سېنما"

کشری ځوی یې مخکې شو،شادل بریالي ته وویل

-"وروره ځه"بله لاره نه وه ماهم بریالي ته وویل

-"بریالی جانه ! ورځه پسې"بریالی ورپسې شو، بیاپسې په خپل سرشادل روان شوپه شادل پسې گنډېری او ورپسې زه شوم او تبرگی په څټ راپسې روان شو.زه پوهېدم چې ددوی دفکرپه هکله زما اندازه غلطه وه،

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دوی به فکر کوي چې بریالی باید لومړی شي خو دغسې نه وه، تبرګي ځان،ماته راوهلی و، اوهمدې خبرې ماله ډاډ راکاوه، ځکه چې که تبرګی په بریالي پسې روان وای مانشو کولی په شپه کې یې په نیت هم پوه شم او بیا دڅومترو له واټن دومره تېز عمل وکړم چې بریالی له ګوزارنه وساتم. ځکه چې دتبرګي ګوزار په دوه ثانیو کې هم کېدای شي .خو اوس یې دپلان په هکله داسې انګېرله چې تبرګی به لومړی په مادتبرګي ګوزارکوي. دوارسره به یوچیغه کوي، پدې به ګنډېری چې زمانه مخکې روان و راګرځي له ده سره به مرسته کوي، شادل به په بریالي برید کوي او سرکښ به ورسره مرسته کوي.

مونږ چې نژدې لس ملټه (منټه) په غره کې مخ پورته مزل وکړ،یوه اندېښنه راولېده چې دشنو ګټیو قاضي ته چې مونږ په کومه لاره ورغلي وو. له هغې لارې یې چپه کړه. همدغه لار وه چې اتینا ته معلومه وه.خو بیامې فکر شو چې هغه لاره دیوې بانډې له څنګه تېرېده او دوی اوس اوږده،خو پاکه لار غوره کړه. نوره وېره راسره نه وه، پوهېدم چې دوی زمونږ مړي نشي پټولی، اومونږ به یادشنوګټیوقاضي ته بیایي او یابه مولږ ترلږه له یوه ساعت نه په اوږده مزل له بانډو نه لرې باسي. خو بیامې هم له احتیاطه کاراخیست اوهڅه مې کوله چې له تبرګي نه لږ،ترلږه درې ګزه فاصله ولرم. ځکه چې درې ګزه فاصله هغه په منډه هم په ګرانه په دوه ثانیو کې وهلی شوه او هغه چې له دوه ثانیو وروسته ماته رارسېدلی نوماکولی شوچې هغه له ګوزارکولونه مخکې یې سینه او یامخ په لته ووهم او داسې ځای ته یې ګوزارکړم چې ترڅواوچتېږي اوبیا ځان ترمارارسوي یوخوترې تبرګی ورك وي او بل به یې ماته دومره وخت راکړی وي چې مابه دګنډېري او شادل چاره هم کړې وي. دده دالیونتوب مابېخي په خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

گټه گاټه چې دی که مري هم خو لومړی گوزار په تبرگي کوي.دگنډېري او شادل په هکله مې له اوله دا پرېکړه کړې وه چې زه به هڅه کوم چې دتبرگي له وهلو وروسته گنډېری پرېږدم او په شادل پسې ورشم. ځکه چې شادل هسې هم زمانه دلسوگزوپه اوړدو لرې و، اوکه ځان يې تر بريالي رسولای وای نو بيا دغه واټن لاپسې زياتېده او که هغه لېدلی وای چې ما تبرگی اوگنډېری دواړه وهلي دی نو هغه به خامخا ډزکاوه، مرمۍ يې چلولې،تمانچه زما سره هم وه اود بريالي سره هم خو ددې هيڅ مالومات نه کېږي چې ماشې ته لومړی گوته دچا ور رسي. نو ماغوښتل دهغه مخه ونيسم ، زه پوهېدم چې دتبرگي له وهلو وروسته به گنډېری نژدې ديوې ثانيې پورې خپل پلارته گوري چې چرته غورزېږي او څنگه وغورزېد، بيا به يې وېره اخلي، ديوې ثانيې پورې به نه پوهېږي څه وکړي، ځکه چې هغوی ددې تصورنه کوي چې زمونږ غوندې ښاري خلك دې هم هغوی ووهي او بل هغوی مجرمان دي، دمجرم دوزخي زړه دچاپه ژر وژلو نه يخېږي، هغوی به خامخاداپلان جوړکړی وي چې مابه تبرگی دشالخوانه په سر دتبرگي په څټې وهي، زه به گنگس کېږم، تاوېږم راتاوېږم به بريالی به يې هم وهلی يانيولی وي . دوی به راته کنځل اوبدې خبرې کوي اومابه په دواړولاسوسرنيولی وي دوی له دغه حالت نه خونداخلي او بيا به رابانديې بل گوزارکوي .

زه پوهېدم چې ترټولوکمزوری پلان هغه وي چې دمقابل لوري دزور او ځواك داندازې کره اټکل پکې نه وي شوی. اوددوی په پلان کې همدغسې شوي وو، ځکه چې که دوی زمونږ له ځواك اوجنگي مهارت نه خبروای، ديو بل منځ کې به يې ددرې گزو واټن نه ساته. بلکې له لسو گزوبه زيات و. ترڅوهغوی ته زما له وررسېدو دمخه ماپه مرمۍ وولي ،هغوی دغسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووكړي. او زه خوشحاله وم چې همدغه ناسم اټكل به ددوی دناكامۍ لامل وي. هغوی فكركاوه چې له مونږ سره يوه تمانچه ده ، خو پدې هم ډاډه نه وو ځكه چې هغوی په بايكونو كې دوه تمانچې ليدلې وې اوكېدای شي فكر يې داو چې دغه دواړه زمونږ دي. او مونږ ددوی سره بې وسلې روان يوو. زه لاپه همدغو فكرونو كې وم چې دكلاشينكوف لټ ووهل شو او شادل په لوړ غږ وويل تمانچه راكړه.

دوی ناڅاپه له مونږ يوې او بلې خواشول، تبرگي، تبرپه لاس كې برابركړ اوگنډېري ماته زماتمانچه ونيوله چې زمونږ له بايك نه يې راخيستې وه. بله تمانچه دشادل سره وه. دسركښ سره كلاشينكوف وچې موږ ته ښكاره و او داسې يې راښوده چې د ده كلاشنكوف زموږ د ساتنې لپاره دی.تبرگي غږكړ"دچاسره تمانچه ده "شادل بريالي ته اشاره وكړه "دده سره ده اوس يې ورله كولنگ راواړوو"ماغوښتل هغوی له احساس وركړم چې مونږ لا اوس هم په تاسو باورلرو نوبريالي ته مې وويل "برياليه! داددوی سيمه ده؟، مونږددوی مېلمانه يوو؟،زمونږ ساتنه ددوی دنده ده ، نو ته تمانچه څه كوې ور يې كړه" دهغوی له باوره مو دوه گټې كولې يوه داچې خپله تمانچه مې دځان سره ساتله او بل داچې ډېرى مجرمان پداسې وختونو كې چې ڤوك يې مرگ ته روان كړی وي او پوه شي چې دی هم پوهېږي چې وژنوېې اوڅه يې دلاسه نه دي پوره نو ډېرې بدې خبرې ورته كوي .كنځي يې،رټي يې، وهي يې، اومالږ ترلړه دبريالي په حق كې دغه شيان نشو زغملی. ماويل داسې نه چې پد غسې حركتونو زماد صبركاسه راډكه شي اوله وخت نه مخكې لاس واچوو.ټاكلې ځای ته دنه رسېدوله امله به يا اتينا وركه شي او يا به پداسې وخت كې چې دوی زمونږ عكس العمل ته ځير وي. زمونږ حمله به خپله مونږ ته زيان ورسوي. خوبريالي چې تمانچه وركړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرګی زما په لور راروان شو وې ویل"ډانګترګله زه به ستاهم تالاشي واخلم"ماویل "دڅه دپاره؟"
-که ته هم کومه تمانچه ګوټې لرې نو په تاسو خلکو باورنه دی پکار له انګریزانو سره مو په یوه کاسه ډوډۍ خوړلې ده. مابریالي ته وکتل هغه تمانچه ورکړې وه او دیوې تمانچې او یوه کلاشینکوف شپیلۍ هغه ته مخامخ وې.ددوه تمانچو شپېلۍ ماته .ګوتې په ماشو پرتې وې.دواړو خواوو ته مې وکتل بله لارمې نه لرله . ورته ومې خندل"واخله تمانچه، تاسو چې راسره یئ ،مونږ په تمانچوڅه کوو؟"
وې ویل "همدغسې هوښیاره،پلاردې درنه ځارشي"مافکر کاوه داخبرې ددوی دسپکواوبدو خبرو پیلامه ده. خودوی پدې هڅه کې وو چې مونږ تر منزل پورې ورسوي ځکه چې نژدې باندې او ان تر کلي پورې خلك خبروو چې مونږ نن شپه ددوی مېلمانه یوو اوکه سبا مو مړي موندل کېدل نوخبره پدوی وراوښته . اوددلاور دوی له قضیې نه وروسته دوی ته احساس شوی و. چې اوس په افغانستان کې یوڅه دانسانانو پوښتنې دود موندلی دی. چپه خوله روان وو. هماغسې یو مخکې بریالی ورپسې دوه ورپسې بیا زه او وروسته مې تبرګی ښکرور تبر په لاس راروان و.ځان ته مې فکر شو وجود مې نرۍ غوندې لړزه کوله،رڼ راباندې لګېدلی و،که دځنګل خپل شور او شړار نوای کېدای شي چې دخپلو ژامو وروغوندې ګړز،ګړز مې هم اورېدلی وای.پښو مې هم یوڅه سستي کوله .خو چې په ځان پوه شوم خپله مې خپل ځانته ددرواغو ډاډ ورکاوه چې ګوندې،یخني ده بیامې هڅه وکړه چې خپل ځان ورو،ورو عادي حالت ته راستون کړم،ځکه چې په وېره کې جګړه نه کېږي او ویرېدونکی تل جنګونه بایلي.له ځان سره مې دجګړې ځای له قاضي نه راښکته دغره ډډه وټا کله.پدې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې دوه هدفونه وو.یو داچې له دغه ځای نه غړ او شور هم تر قاضي پورې رسېږي او هم قاضي ته تر راغلې بلې لارې پورې چې دغره په سرده .اوکه اتينا ځان پدغې لنډه لاره چې مونږ ليدلې وه قاضي ته رارسولی وي او يا لا په لاره راروانه وي نو زمونږ په شور کولی شي ياځان راورسوي او که پوه شي چې مونږ له منځه تللي يو نو ځان به ډډې ته کړي. وبه ساتل شي. بله مې داوه چې مونږ ددوی له اروايي غير چمتو حالت نه ګټه وکړو. دوی به قاضي ته درارسېدو په فکر کې وي،له ځان سره به کرل،رېبل کوي او مونږ به پرې ناڅاپه حمله وکړو. مونږ دغره څوکوته ونه ختو اونه دغره لمنه کې لاړو، دغره ډډه کې په يوه غونډۍ ختو اوپه بله کوزېدو دغزني والو خبره بس په" ځوړ او تيره"روان وو. نه پوهېږم څوساعته مزل به موکړی و.

ساعت ته مې وکتل هغه هم نه ښکارېده ډېر پسې ماهم سرخوږ نه که، په روانه کې چې لابيا مزل هم په غره کې وي اوهره شېبه دغورځېدو وېره هم وي ښکرورتبرګی هم درپسې وي او تکه توره شپه هم وي سړی کله ساعت کتلی شي. او بل داوخت او دادساعتونو ورځو اوکلونو حساب دژوند لپاره دی څوك چې د مرګ سيوری په خپل سروينې دهغه يې په ساعتونو او دقيقو څه...؟

شپه په پخېدو وه چې نورپه "تيره"وربرابر شو، مخ پورته ختو، چې غلي،غلي مې اخوادېخوا وکتل بيامې کيڼ اړخ ته لوی غرته وکتل پوه شوم چې ټاکلي ځای ته په رارسېدو يو.ګام پرګام دمرګ لوبې ته ورنژدې کېږو، دقاضي توره خوله لکه دافريقا کومه تور پوستې چې لا پسې دکونړګور ګورې وخوري. اودمحمدين ګل کيسه مې رايادېده چې ويل يې ""ددوه رکعته لمانځه وخت يې غوښت،مونږ ورته وويل بس دی لمونځونه دې ډېرکړي،ګناه يې څه وه.....؟ دروسيانو ملاو. دروسيانو امامت يې کاوه. ښه بې ننګه قومندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صيب خودرته دغه خبره کوله. له سرنه خلاص شې نو تافکرنه کاوه چې روسيان هم لمونځ کوي چې ده يې امامت وکړ؟ "
بس دقوماندان صيب حکم و نو....مونږ به څه ويلي واي" ښه نو مونږ به ترکومې لکه ړانده چرگان دبل په "تيتې،تيتې" پسې رواسن يوو. عالمان او پوهان به دپوهې په جرم ، انجينران به دودانولو په جرم،ماليم خوارکی به يې پدې وژنو چې جغرافيه يې لوستې ده، کله به خپله فکر کول زده کړو. دغه ټولې خبرې مې لکه دفلم پرده زر، زر په ذهن کې اوښتې ، راوښتې، سرکښ،بريالي،شادل،اوگنډېري ته مې وکتل څه سورتونه اوکليمې چې مې زده وې هغه مې په لاره په ځان چوف کړې وې. دسورت واقعې څو ايتونه مې هم تکرار کړه، ځکه چې دادژوند او مرگ لوبه وه. او پدې لوبوکې کله ډېر ډاډ هم سړی وړي،زه هم انسان وم، يوه مرمۍ مې داروه. اوراته مالومه وه چې دسورت واقعې په تلاوت سره په ځنکدن کې دخولې خوندښه کېږي. نوره مې فيصله وکړه چې دډېرفکر اوخبرو وخت نشته ، دخوشحال خټك دزمري په خوله کې دهمت دنه پرېښودلو توصيه راياده شوه نورمې پښوله لړغوندې اوار ځای کوت، بيا مې بره وکتل ، که کومه ونه وي چې لاس ورواچوم، لومړی تبرگی په لته ووهم اوورپسې په گنډېري ور ودانگم او ځان شادل ته ورسوم . زړه مې وښوېد، يوه ښه موکه مې له لاسه وتلې وه.دونې يو ښاخ مې له سره تېر شو خو لاس مې وروانه چوو، لا روان وم. بس نور نو وخت و. چې لومړی پورته شم او بيا له لتې کارواخلم . چې ناڅاپه غږ شو"يه سړيه وژني مو"دغږ سره گنډېري ورمنډه کړه، يه جينۍ ته دلته څه کوې؟ددې سره نورپوه نشوم خودغوړونو سره مې يو ښه په زوره درز وشواوددرزسره تبرگي يوه لويه کريکه (کريغه)وکړه ،چې شاته مې وکتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی څو گزه وړاندې ولوېدچې په ناو کې ښکته کوولې شواوکړنګاپې کوله،
نه پوهېدم دااسماني مرسته له کومه راغله چې
ومې کتل چاله ونې نه راودانګل تور پتلون، تور کميس ، وېښته يې راټول
کړي او شاته يې کلك تړلي وو. پوه شوم چې ښځه ده .تبرگي ته يې وکتل .
چې زرد را پا څېدونه وو، په گنډېري پسې يې ورمنډې کړې. شادل ته مې
وکتل وارخطا شوی و. تمانچه يې لاس کې وه، هغه چې ماته نيوله ماپه لته
وواهه، وغورځېد، تمانچه هم ترې وغورځېده، او ښايسته لرې ترې
وښويده، بڼې ته يې لاس کړ بله تمانچه يې راوويسته، چې درزشو،
گنډېری پرې دپاسه وروغورځېده، بريالي ته مې فکر شو، خو هغه ښه په
دمه لگياو،دتبرگي کشری ځوی يې په سجده کړی و او په څنگل يې
ورو،ورويو، يوگوزار ورکاوه.دهغه خوله به له تيږو سره لگېده،اوچيغې يې
وهلې، مادگنډېري دجگېدوانتظارکاوه.چې اتينا غږ کړ. "پروت، ولې
دې"ماپروت وکړ،ځان مې ورغړاو، چې ډزشو، ومې کتل ډز راباندې تبرگي کړی
و. خو اتينا ورته راورسېده، تر سينې پورې يې او چته شوه او په غبرگو
لتوپې وواهه، زه هم راپاڅېدم ،گنډېری اوشادل هم راپاڅېدل،ددوه کيلو په
اندازه په يوه کاڼي يې راباندې گوزاروکړماورته خپل بوټ ورمخامخ کړ.تيږه
مې وتنبوله اوپسې ورغلم. دوه ضربه لتې مې ورکړې،ډېرښکته ورغړېد،او
گنډېری مې راونيو، بريالی هماغسې سوکه،سوکه لگياو. اوملگري يې
همغسې چيغې وهلې. گنډېری مې ښه وواهه بيااتينا زولنه راوړه،لاسونه يې
ورله شاته واړول اووروايې چوله. بيادبريالي خواته ورغله دسرکښ لاسونو
ته يې هم زولنه واچوله، بيا ترې هغوی دواړه دشادل په لور روان شو، اوزه
هغه ځای ته ورغلم له کومه چې لومړی ځل غږ راغلی و.

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گورم چې يوه ښځه په ونه پورې كلكه تړل شوې ده. پوښتنه مې ترې وكړه"ته څوك يې؟

دگنډېري ښځه يم!

ماويل نودلته څه بلاغواړې ؟

"ډاكترې راوستلم"

- نوولې ورسره راتلې؟

-په زوره يې راوستلم! يه وروره دخداى دپاره ماخلاصه كړه.

- چې ته يې په زوره راوستلې نو نور كورڅه كول....؟

- هغوى يې دماشو په دارو بې هوشه كړل.

- څنگه....؟

- زما ايندرورته يې دارو وركړل ورته وې ويل ددې سره به ماشي مړه شي،هغې په كوټه دارو وشيندل زه يې بهر دڅان سره ايساره كړم . هغوى ټول بې هوشه شول. دوه درانه بايكونه يې هم تردې ځاى پورې راباندې راوړل. زه خو تورسرې يم زما څه گناه ده.

-څه وخت چې ستامېړه، ستاورور ليور او خسر بې گناه خلك وژل ته ترې خبره وې؟.

- خبره ووم خو ماڅه كولى شول؟

- څنگه دې نشو كولى. ته ددغه كور مېرمن وې تالړترلړه دخپل ماشوم بچي په خوله مېلمانه خبرولى شول چې وژني موځان ساتئ.

هغې لاځواب نه وراكړى چې اتينا غږكړ"داله هغوى لويه مجرمه ده ، دټولو مرگونو او شوكو، ډاكو مالومات ورسره دي"اووايي چې سوداگر يې يواځې دپيسو دپاره وژلي، وسلې ورسره نه وې، هوايې پرې خرڅه كړه،رايې وستل او بيا يې دشپې پدې بانه چې دلته نژدې په بل كوركې ستېنگرتوغندي دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتلل او په لاره يې ووژل. داترې ښه خبره وه خو همداوايي چې"تورسرې يم ماڅه کولی شول"

تورسرې ولې څه نشي کولی. اوس له دې پلان نه هم ښه خبر وه. اوکه کومه شخړه راتله زما دوژلو دنده يې دې ته سپارلې وه. ماچې داتينا له دې خبرو سره هغې ته مخ راواړوو، شاته يې څلور واړه قاتلان ولاړوو، چې ومې کتل دېولو لاسونه شاته تړل شوي وو، بيا يو له بل څخه ديوه گز په واټن په پړي سره خپلو کې سم او بدل شوي وو، دهريو په تخرك کې پړي وراچول شوي وويواړخ يې له يوه سره او بل اړخ يې له بل سره تړل شوی و. اوس ښه په کرښه کې منظم ولاړو. نه له يوبل نه لرې تللی شو نه يې دخورېدو او ورکېدو وېره وه اتينا راغله ، ښځه يې له ونې نه پرانيسته ، غوښتل يې هغه هم له دوی سره وتړي ماورته وويل" دزړه سره! ستا ترڅنگه دوه پښتانه ولاړدي او پښتانه له ښځو بدل نه اخلي" پښتانه ښځې نه تړي او په ښځو ډز نه کوي ، غلې غوندې مسکۍ شوه وې ويل"ښا! تاسو خو بيا ښځو ته ډېر په درنه گورئ"

ماورته وويل "پدې کې خو شك مه کوه"

- "كاش زه هم پښتنه وای ماورته وخندل" که پښتنه نه يې دپښتون خوشه"

وې ويل"

په دواړو سترگو خو اوس دې له دې پښتنې خور سره څه کوې؟" ماويل "خوشې يې کړه چې خپل کورته لاړه شي" وې ويل"

چې لاړه شي او خلك خبرکړي او راپسې راوې لېږي" ماويل " خلك به يې نور کور هسې هم خبروي.دا چې کورته رسېږي سهار به وی،او سهار به هغوی

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ستا له خوبه را پا ځېږي،اوبل، پښتو کې خو پُښتی ماتېږي" هغه بیا هم زړه، نازړه وه، وې ویل

"که په مونږ پسې چیغه هم راووځي،په غره کې به چرته ګرځي "اوکه دامو پرېښوده،مانا خپل ځای مو ور وښود.

-"خو پوهېږې که یې پرې نږدې بیابه څه کېږي؟"

-" خلك به راپسې وګرځي خو ځای مالومول به ورته ګران وي"

-نه ! هغسې به ورسره دوست،دښمن ټول یو ځای شي،ښځه دلته ناموس دی،ننګ پرې دټول ولس ګډه اخلاقي دنده ده . دپښتنو دغیرت دراپارولو نه ډډه کوه."

فکر منده وه خو، ورو،ورویې پرانیسته اوورته وې ویل" په لیدلې لاره ځه چې شاته ونه ګورې".

ګنډېري دوی ورته ټولو یونظر وکتل او هغه وروغوندې روانه شوه ځوقدمه یې واخیستل بیا ودرېده وې ویل:" پدې خلکو تاسو څه کوئ؟"

اتینا ورته وویل" قاضي له یې بیایوو،خودشنوګټو او تورو لارو قاضي له نه، د تورو ټکواو سپینو لاروقاضي له " مړژواندې غوندې روانه وه،اوزما سره داغم و چې پدې توره شپه کې به پدې ګڼ او ګورځنګل کې څنګه لاره مالوموي،زمونږ ښي اړخ ته دغره یوه لوړه ځوکه وه مونږدهغې په لور ورروان شوو، خو څوکې ته ونه ختو، په ډډه کې مو نږدې نیم ساعت مزل وکړ، یو څه اوارغوندې ځای راغی. اتینا وویل" خوب راځي او ډېره ستړې یم.کاش شپه مو همدلته کړې وای."

ماویل پدې کې دارمان څه خبره ده، همدلته به شپه وکړو، چې ودرېدو،مخامخ مو شړارغوندې واورېد،پوه شو چې اوبه له پورته نه ښکته رالوېږي ورغلو، ښه مست ابشار و، د څوګزو په اندازه سرور ډنډيې جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی و.په ډنډ کې مو مخ،لاس ووینځل،بیادیوخوندي ځای په لټه کې شو.بریالی لږ غوندې وړاندې لاړ. چې بېرته راغی وې ویل دغلته دیو پاڼ بیخ ته یوه سمڅه غوندې ده .ورغلو سمڅه مو په لاسي څراغ وکتله په لوګي تورې ګټې،سکاره،اوهډوکي پکې پراته وو.هغه مو ترې بهر راوغورځول،یو څه مو پاکه کړه.سمڅه نه وه،سم غار و،پنځه شپږ ګزه اوږد غار چې سړی پکې په ټیټه ازاد تللی،راتللی شو. مجرمان مو ور ننویستل،اتینا وویل

-"زه به پرې دسپری یو پرش وکړم خو تاسو بهر ووځئ چې تاسو بې هوښه نه کړي" بریالي ورته وویل

-" لکه چې ستاسره دوستي لري، تانه بې هوښه کوې".په خنداشوه

-"ماګولی خوړلي په ما اغېز نه کوي"

بایکونه چې تر اوسه مو په هغوی بارکړي وو،ترې راوامو خیستل،دسمڅې سرله مو راوړل زه او بریالی دسمڅې په خوله کې ودرېدو بهر مو دغره دښترو ننداره کوله،دځنګل شړار مو غوږونه نیولي وو چې اتینا رامنډه کړه، مونږ زر مخونه ورواړول،وې ویل

-"څو شېبې بهر ته وګورئ،چې تاسو راته راپرې نه وزئ"

لږه شېبه هغه هم دځنګل هیبت ناك غږ ته غوږ وه، بیا یې وویل

-"راځئ چې ورځو"

چې ورغلو هغوی ریښتیا هم نور بې هوښه وو.له بایکونو نه مو دسیلانیانو وړه خېمه موراووېسته،چې ټول وزن به یې ایله درې کیلوګرامه و،خوچې وبه درېده،دوه کسان پکې ازاد ځاېدل.

خېمه مو دسمڅې په سر کې ودروله اواتینا ته مې وویل "ورننوزه!"

ورننوته،زه او بریالی دخېمې او تبرګي دوی په منځ کې کښېناستو.څه شېبه غلي ناست وو،بیایې وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ولې یو ویده کېږو نه" ماویل
-"بس همدې ګټې ته سر کېږده،ویده شه" هغه له هم لکه چې خوب ورغلی و،دګټې په ځای یې بایك ته سر کېښود اووې ویل
-"یوساعت وروسته به مې راپاڅوې"
هغه ویده شو،زه ناست وم،له ترکیې نه ترکونړه په ټولو پېښو مې یوځل بیا فکر وکړ.په پهره او څوکۍ کې بدبختي داده چې څوکیدار تر لرې،لرې پورې دفکر نیلی وزغلوي، ډېر اوږده او ګران پلانونه جوړ کړي،جرګې راولي،مرکې وکړي،څوك وخندوي،څوك له لاسه ونیسي په ګلونو کې چکرې ورکړي، اننګي ته یې وګوري بیا ګل ته وګوري په دواړو کې هیڅ توپیر ونه ویني او چې ساعت ته وګوري په پخواني او اوسني وخت کې توپیر نه وي.لکه وخت چې ولاړ وي.ایله څلور،پنځه دقیقې تېرې وي.
بس همدغسې په فکرونو کې ډوب ناست وم. په شواخون مې نژدې دوه ساته تېرکړل. چې بریالی سپك راپاڅېد.لومړی یې لاس په کلاشینکوف کېښود چې له سرکښ نه یې اخیسی و. بیایې یو خوابل خوا وکتل،سترګې یې وسولولې،ماته یې وویل
-"اوس ته ویده شه".
ما همدغه وخت له خدایه غوښته،بایك ته مې سر کېښود،سترړیا او بې خوبي سره یو ځای شوې وه. دټکه ویده شوی وم نه پوهېږم خپله راپاڅېدم که بریالي راپاڅولم خو چې سترګې مې وغړولې وې ویل
"لمونځ قضا کېږي" دی خپله تازه و،پوه شوم چې لمونځ یې کړی دی.
قیدیانو ته مې وکتل،یو په بل کې داسې پییلي پراته وو لکه داخون موسی بتې کوټې دمارانو کټ، خېمې ته مې وکتل، بریالی موسکی شو وې ویل
-"ورځه وړندار هم اوداسه ته تللې ده"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورغلم دې دچينې په غاړه يوزړوکی دوه بوټوته د يواوبل گوټ نه دپردې په شان تړلی دی. دبل زړوکي يو پلو يې هم په بوټي پورې غوټه کړی و، خو بل پلوته يې کوم بوټی نه و. حيرانه وه چې څه وکړي. زه ورغلم ماويل"څه کوې؟" "پرده کوم" په شيطانت مې ورته وويل "په پرده څه کوې.؟"

پوزه يې راکوت کړه،

-" ستادلاسه،آبله شپه دې ويل سر دې خيرن شوی. ته د کونړ په غره کې هم د استنبول مزي غواړې."

-"خيردی دزړه سره مه خپه کېږه دابه درته زه ونيسم" زريې پرېښود،

-"هه! ونيسه"

ورغله کميس يې وويست،ښه و نری غوندې سپين بنين يې اغوستی و بيا يې فکر شوکميس يې خپلې مخې ته په ځان پورې ونيو چې خېټه او سينه يې پټه شي اووې ويل

-" مخ ايسته واړه وه چې دېخوا ونه گورې"

ورته په خنداشوم

-"ښه! درته نه گورم"لپه يې په سر اوبه راچولې،خو چې لپه به يې سرته جگوله ټولې اوبه،به ترې توی شوې،څه شېبه په دغې بې پايلې لوبه کې نښتې وه خو ايله يې خپل وربل لوند کړ.مايې په خندا،نندارہ کوله،اخر مې ورغږ کړ.

-"خو ايسته ټوله ولامبه اوبه خو به درله بدې نه وي"

-" ټوله به څنگه ولامبم "

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په ډنډ کې غوپه شه،هم به دې سر پاك شي هم ځان" هغه یې هم لکه چې قید کړې وه ناراسته یې ونه کړه،زړيې بنين هم پسې وويست،بیایې فکر شو

-"بې شرمه ایسته گوره!" بیایې بنين مخې ته ونیو، خو لمر په دوه گوتو چرته پټېږي،هغه هم پوهېده چې ناکامه هڅه ده،خو بنين يې ترهغه نیولی و چې ما ترې مخ واړاوه. ځنگل ته حیران وم. دنښترو دومره لویې ونې وې چې ددوه کسوغېږ ترې نه تاوېده او دومره لوړې چې پاس سریې نه لیدل کېده، مخامخ مې وکتل چې دځنگل سور او اوږده مالوم کړم. خو د شل دېرش مترو نه لرې څه نه مالومېدل. دخدای شکر مې وه ویست چې ځه دکونړنورځنگلونه که وهل شوي داخو لاپاتې دی. بیا مې پدې دلیلونو غور کاوه چې دغه ځنگل ته سړك نه دی تللی.ځکه لاروغ ولاړ دی. خو دا کره او پوره دلیل نه و. ځکه چې دځنگلونو دښمنانوته داډېره گرانه نه وه چې دومره لوی ځنگل ته سړك ووهي خو کېدای شي دنه وهلو دلیل به یې دشیگل دخلکو نښتر دوستي وه او یا به بې اتفاقي وه پرې نه به جوړېدل.ذهن ته داخبره هم راغله چې ځینې خلك وايي چې داځنگل یواځې دشیگل دخلکو نه دی اخواد(دېوز،کټار،گمبیر اوپه لویه کې دټول پېچ) خلك هم پکې ورگډدي.لاپه همدې فکرونو کې وم چې دسلگیوغږ مې واورېد.بې اختیاره مې مخ شاته ستون شو. گورم چې اتینا په اوبو کې نیمه پټه ناسته ده ،په لپه په ځان اوبه اچوي. چې د هرې لپې په اچولو به له خپله ځایه یو څه پورته شوه ، وبه رېږدېده اوپه سلگیو به شوه. چې ماته يې وکتل په خندا یې وويل

-"یخې دي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم په نا پامۍ کې د قدرت دغې پديدې ته کتل چې ددې خپل لوڅ تن ته فکر شو، وې ويل

-"بې شرمه تابيا راوکتل"او اوبه يې راوشيندلې ماويل

-"سلګۍ مه وهه چې نه درګورم" اومخ مې ترې واړاوه. چې وې لمبل هماغلته په لمانځه ودرېده اوزه ترې پورته لاړم. لږه شېبه مزل چې مې وکړ.هلته هم يو لوی ابشارو،دا ابشار ببخ ته يو لوی ډنډ جوړ شوی وزه هم په ډنډ ور غوپه شوم، ومې لمبل،لمونځ مې وکړ. اوبېرته راروان شوم.چې لاندې مې وکتل اتيناخپلې طلايي زلفې ږمنځولې. دلمرزرينې وړانګې يې په زلفو لګېدې ځلا يې سترګې را برېښولې. چې زما دپښو ښکالويې واورېد. پورته يې راته وکتل خو څه يې ونه ويل زه ورغلم. زړوکي مې له بوټونه راخلاصول ورته ومې ويل دا خواوس لرې کړه،نور پرې څه کوې؟

-په تېزه يې وويل"بې شرمه! مه يې لرې کوه ګورې نه چې هلته بريالی لالا ناست دی"

- په خندامې ورته وويل بريالی دې له کومه لالاشو؟

-ولې دهغه ښځه تاته لالانه وايي.

-ورته موسك شوم"نو ته خولا......

-موسکی شوه"غږ،دربانډې کوم،ښځو چل راښودلی دی"

- ځيرکتيا ته يې حيران شوم" ښه! دې ته دې هم فکردی چې دبريالي مېرمن ما ته لالا واييس؟"

- ښځې دسړوغوندې په هوانه وي هرڅه ته فکرکوي.

- پدې خبره خو يوه خوله راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په خنداشوه،ښه ده چې تاوغوښته.بيايې وويل داراته ووايه چې خواښې ته به مې کله رسوې.

- چې کله دې خوښه وي.

- زماخو اوس خوښه ده.

- خوپه رڼاکې نشوتللى.

- نو کله به ځو.

- بيگاته، خو غم دادى چې تر بيگاپورې به خورو څه...؟

- وې ويل"چې زه ژوندى يم برېت تاووه"داسې غوښې به دربانديې وخورم چې کله به دې خوړلې نه وي."

-" له کومه دې کړې؟"

- دغه ځلورچې دې تړلي دي، ددوى عجيب دود و. دوى چې به ستاسو غوندې کوم ښکارپيداکړو.دوه سيرلي به يې حلالول او بيگا يې هم دوه حلال کړي وو.يويې ماسختن زمونږ سره په گډه وخوړ او بل يې هم ښه سور کړ. خو هيڅ يې ترې ونه خوړل. پټ يې کېښود. زه پوه شوم چې دوى به دادشپې خوري،کله چې ستاسو نه بېرته راستانه شي.

-" نوتادلته څنگه راووړ".

-" دهغه ښځې چې ديگى سنبال کېښود. زه پوه شوم او قسم مې وخوړ چې دابه مې په جانان خورم.چې کله مې دهغوى نورکور بې هوښه کړ.دگنډېري ښځه مې ځوسوکه ووهله بيامې ورله لاسونه وتړل. خوله مې ورله پلسترکړه بيامې غوښه په يولوى پلستيک کې واچوله په خپل بايک کې مې کېښوده. دښځې لاسونه مې پرانستل خپل بايک....."

- مايې خبره پرې کړه "ياپه بله ژبه دغوښوبايک"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هو!دغوښوبايك اودبرياليً لا لا بايك مې پرې باركړل. اوستابايك مې په خپله اوږه راواړاوه".

-" په خوښۍمی ورته وويل مانااوس غوښه لرو"

- "هو....ولې نه!" مسکی شوه افغانه مېرمن يم. وږی دې چرته پرېږدم" روان شو. دسمڅې نه موبايك راواخيست ،ښكته راكوزشو ،په شنه چمن ورته كښېناستو. برياليً ته مې وويل

-" په خدای وهلودې څه وكړه؟" وې ويل

-"داسې مې بې هوښه كړي چې ترلمر پرېوتو دراپاڅېدونه دي."

دېگی نه و.چې غوښه مو ګرمه كړې وای،سړه،سړه موخوړله او له او له اتينا نه مو دتېرې شپې کيسه بيا،بيا اورېدله څه كاغذونه اوڅبوتونه چې لاس ته ورغلي وو، هغه مو وكتل او تردېره مو خواله وكړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوارلسم څپرکی:

دقـاضـي پـرېـکـړه

چې دشپې تياره ښه خوره شوه. له ځنگل نه راوخوځېدو.دوی څلورواړه په خپلو کې په يوه پړي تړل شوي وو. له دې امله يې سم مزل نشو کولی. چې يوبه لږ اوږد قدم واخيست بل به يې ځان پسې راښکه نو پرېکړه مووکړه چې دوه،دوه جلا،جلا خپلو کې وتړو.شادل او تبرگی مو يوه جوړه اوگنډېری او ورور يې بله جوړه شول چې ښه ټوټه مزل مو وکړ. دشنو گټيوقاضي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو. څلور واړه ګنډېرى، تبرګى او بلابتر مو دغار په څنډه ودرول.

ماورته ويل ښکته دې تور غارته وګورئ څه وينئ؟

- تبرګي وويل "مرګ "

- ماويل تاسو غواړئ چې دمرګ په وخت کې دروغ ووايئ؟

ګنډېري غبرګړ" نه! دروغ نه وايو"

- تاسو پوهېږئ چې مونږ څوك يوو؟

- نه، نه پوهېږو.

- ايامونږ ډاکټران يوو؟

- نه ډاکټران خو نه ياستئ.

نو بيا پوه شئ چې مونږ د څېړنو مسلکي خلك يوو. په دروغو ډېر ښه پوهېږو. نو که تاسو دځان سره ښه کوئ، دروغ به راته نه وايئ،مونږ ستاسو سره يوه ژمنه کوو، که تاسو دروغ ونه وايئ.نومونږمودشنوګټيو قاضي ته نه ورسپارو، او اوس تاسو ته دپنځه ملټودپاره په خپلو کې دمشورې وخت درکوو. مونږ درنه ځو. تاسو خپلو کې پرېکړه وکړئ چې دروغ به راته وايئ که ريښتيا؟

هغوى موپرېښودل خپلوکې يې خبرې وکړې. پنځه دقيقې وروسته ورله راغلو.ماترې پوښتنه وکړه .دوه سوداګر چې مړي يې څه وخت مخکې دبنګېرې دکمرلاندې په سمڅه کې وموندل شو، تاسو وژلي وو........؟

دوى غلي شول اتينا ورته وويل" دګنډېري مېرمنې ماته له وېرې ټول مالومات راکړي او ستاسو دغټې کوټې دصندق ټول کاغذونه اوڅبوتونه راسره دي هيله کوو څبرې مه پټوئ همدا ستاسو په ګټه دي ،دنورو خبرو نه وړاندې يو ځل ښکته قاضي ته وګورئ"ټولو ښکته کندې ته وکتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توريې خولې يې لکه د بلا خوله دانسان حواس الوزول، ټول وربېږدېدل زر يې
سرونه راپورته کړل
په يوه غږ يې وويل.هو!....مونږ وژلي.
-ولې مووژل؟
-دپیسودپاره.
-نورڅوك درسره وو؟
-هو...بل چارابانديې راړولي دي.
-تاسوپه هغوی څه خرڅ کړي و؟
-تشه هوا.
-اوسودامووږسره دڅه کړې وه؟
-دسټینگرتوغندي.
-ستاسو سره سټینگرشته؟
-نه.زمونږ سره نشته.
دخپلې خبرې لپاره څه ثبوت لرئ چې تاسو ريښتياهم سټينگرنه لرئ؟
-که مونږ سټینگرلرلای پخوابه نورو وژلي وو.
-دکومې سیاسي ډلې سره تړاولرئ؟
-نه!
-دچاپه وينامو وژنه کړېده؟
دهیچاپه وینا مونه ده کړې.
-ستاسوسره به انصاف څه وي.
-يو تن وويل"مرگ"
-چامرگ يادكړ؟
-ماشادل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ولې....؟

-ځکه چې له تبرګي سره یو ځای کېدم. اوبې ګناه خلك مې وژل.

-دوی چې مخکې کومې خبرې وکړې دارښتیا دي؟

-هو....دمرګ په خوله کی څوك دروغ نه وایي.

-دسوداګرو پیسې موپه څوکسو وویشلې.

-په پنځوو، خو پنځم به ترې شپږم له څه برخه ورکوي.

-سر لاری موڅوك دی؟

-تبرګی، خوډېرکار بل چاکړی.

-بل څوك چاته وایې؟

-ملخي ته .

-که زه تاپرانیزم څه به وکړې؟

-یوقتل به بل وکړم.

-مابه ووژنې که زما مېرمن؟

-تبرګی به ووژنم، همدې کندې ته به یې وغورځووم. ده دې کندې ته ډیرغورځولي.

-که زه تا پرانیزم بیابه راته رښتیا ووایې.

-که ماله دتبرګي دوژلو اجازه نه راکوې. زه ازادېدل نه غواړم.خومونږ درته رښتیا وویل.

-تاته څومره برخه ورسېده؟

-اویازره.

-تبرګي دوی څومره واخیستې ؟

- په درې کسو دوه لکه شل زره.

-لس زره پکې ولې ډېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-دده دمشرتوب.

تبرگي پخواڅومره پيسې لرلې؟

لس زره يادې ته نژدې.

-ستاپيسې چرته پرتې دي؟

-دتبرگي دوی کور کې زما دخور سره .

-ديو مجرم په ننگور، ديو مجرم په مېرمن،ديومجرم په خور او په يوه مجرمه خور دې څنگه باوروکړ؟

- خور،خوروي که مجرمه وي او که دمجرم وي.

- تاڅولې پيسې هلته ايښي دي؟

- نه شل زره مې ترې اخيستې دي.

- په هغې کې ولې دېرش زره کمې دي؟

- نورې به دوی لگولې وي. رښتيا دوی پرې بزې واخيستې.

- څه چې دې وويل ټول رښتيا دي؟

- هو...

- تبرگيه رښتيايې وويل....؟

- هو.

- اوس له دې ځای نه دوتو لپاره وړ لاره کومه ده. داسې لار چې په تاسو او يا مونږ پسې گرځېدونکي خلك مو ونه ويني.

- تبرگي وويل" دشنگس لار"

- شادله! رښتياوايي؟

- زه هيڅ ويل نه غواړم!

- ولې........؟

-زه د هغه وخته پورې څه نه وايم څو پورې چې مې تبرگی نه وي وژلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

-تبرګي په ارامه وویل ما مه وژنه بیا به دې مور خپه شي.

-مور مې په تا پېږ څه کوي؟

-دا له هغې نه پوښتنه وکړه!

-ما ترې پوښتنه وکړه شادل دې څه دی؟

- زوم او دننګور ورور.

- دده دمورسره دې اړیکې شته؟

- هو....

- څه ډول اړیکې دي؟

- ځنګه چې دښځې اومېړه وي.

-خپلوي دې ورسره پخوانۍده که ناروا اړیکي؟

- اړیکي مې ورسره پخواني دي. هلته په ورتلو راته خلکو ګوته نیوله نو دده مور راته وویل چې خپلوي به وکړو چې پښې دې ازادې شي.بیا یې پلار مونږ د یو بل غېږ کې ولیدو،ما او د ده مور په ګډه هغه هم له مخې لرې کړ.

ددې سره پرې شادل ورودانګل . تبرګی او شادل دواړه په یوه رسۍ په خپلو کې تړل شوي وو. دواړه سره غاړه غړۍ شول. ما ورمنډه کړه چې دقاضي غېږ ته ونه غورځېږي. خو چې زه وررسېدلم تبرګی ښکته ورښوی شو.لاسونه یې ډېر په غاړه پسې وتپول خو څه په لاس ورنغلل. شادل هم پسې راوغورځېد خو لاښکته نه و تللی. دومره وخت نه و چې لاسونه ور واچووم. پښه مې ورسره نژدې وه. هیڅ په ځان پوه نشوم ددوی تر منځ چې کومه یوګز رسۍ وه له هغې نه مې پښه لاندې کړه او نیغه مې ونیوله.دایوه ناکامه او ډېره خطرناکه هڅه وه. زه راوغورځېدم.پړی مې له پښې خلاص شو.اوما ځان څه په ګټو پورې او څه د قاضي په غاړه دولاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر دزاړه بوټي په څنو پسې کلک کړ. اتينا او بريالی رارسېدل.پولاس مې بوټي پورې کلک کړی و. بل مې اتينا په دواړو لاسو ونيو او مخامخ راته کښېناسته.پښې يې يوې تيرې ته ولګولې. بيايې بريالي ته وويل "رسۍ له ونې تاوکړه" بريالي چې رسۍ تاووله ماورو،وروځان دمېږي په پله پورته راخوځوو. او اتينا هم ورو،ورو راښکلم.بريالي د رسۍ سر راووړ. اتينا ورته وويل "له تخرګ نه يې ورله تاوکړه"هغه چې زما اوږې ته راټيټ شو. ګنډېري اوسرکښ چې لا تر اوسه غلي ولاړ وودواړو رامنډه کړه. ده رسۍ کلکه کړه خو هغوی په غبرګو لتو وواهه او ښکته وغورځېد. اتينا چيغه کړه.بريالي رسۍ په دواړو لاسونو نيولې وه هڅه يې کوله کومه راوتلې تيږه او يا بل څه پيدا کړي چې پښه ورته ونښلوي ځان يې په رسۍ پورې دوه،درې ګزه لاندې ټينګ کړ. غوټې يې په لاسونو ونيولې او پښې يې په راوتلې تيږه کېښودې .ګنډېرى اوسرکښ وتښتېدل،
اتينا په خپل ټول زور زما لاس راښکه .زه پورته وروختلم . ښه خبره داوه چې بريالي اوږده رسۍ غبرګه له ونې تاو کړې وه. بل سر يې لابره و.هغه مې راواخيست،خونه پوهېدم څه وکړم،له کومې لارې بريالی وترم،که درسۍ سر مو هغه ته ور رسوو خو هغه نشو کولی راوه يې نيسي ځکه چې د يو ې رسۍ د نيولو دپاره مجبور وو چې له بلې هغې نه يو لاس راخلاص کړي. او که يو لاس يې راخلاصولای، په بل يوه لاس يې ځان نشو ټينګولی. اوبيا دغسې دبلې رسۍ ګټه څه وه.که هغه دومره مېړنی وای چې په رسۍ پورته راختلای شوای نو چيغې به يې ولې وهلې. هك،حيران وم چې څه وکړم.په ذهن کې مې يوه توره کنده وه، بريالي رسۍ نيولې وه،پښې يې خوځولې اوپدې هڅه کې و چې ځان وژغوري خو نه يې شو کولای. ناڅاپه وړوکی شوم.د ارچې د دښتې واورې رايادې شوې. چې انګارۍ ته به ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرم شوم،دپلارڅنگ ته به ورغلم ورته وبه مې ويل ماله مرغۍ ونيسه پلار به مې هڅه کوله چې له خبرې مې واړوی خو زه به اوښتونی نه ووم. مور به مې غبرګ کې راواخيستم دروازه به يې خلاصه کړه "وگوره!بهر داسې واورې پرتې دي،يخني ده،بيا به دې چاچۍ يخې شي،بيابه دې پاپۍ يخې شي" ورپسې به يې ښکل کړم خو مابه همدغه يوه سرينده غړوله چې زه مرغۍ نيسم، موربه مې و پوهېده چې له خپلې خبرې نه اوړم.نو پلارته به يې راله وويل "خير دی ددې درمندځای پورې يې بوزه،راشپېل ورسره واخلئ يو ځای به تورکړئ،په يخنی کې دومره دټينگې نه دی، بېرته به اوس راتښتي،خو او س يې څه يينگ راپارېدلی. پلار به مې نشم،نشم وکړو، خو زه به په ژړاکېدم.راپابه څېد. موربه مې راته موزې په پښو کړې.کوټ به يې راته واغوست،له سر او مرۍ نه به يې راله وړوکی څادرگی تاوکړ. پلاربه مې دام راواخيست.راشپېل په اوږه، دام په لاس به روان شو. زه به يې له ځانه مخکې کړم. خبرې به مې ورته کولې، درمند ته به ورسېدو.په راشپېل به يې لږ غوندې ځای له واورو پاك کړ.دبوساړې نه به يې بوس راواخيستل پکې وبه يې شيندل، دام به يې پکې خور کړ.، ددام لومې چې داس دلکۍ نه به يې ويستلې وې برابرې کړې.زه به نور د ټينگېدونه ووم،له يخنۍ نه به شتېدم. پلارته به مې ويل "مورله ځم"هغه به په غبرګ کې کورته راورسولم، موربه مې رانه زر،زرکنگل وڅانډه،انگارۍ ته به يې کښېنولم، لاس به يې راله انگارۍ ته نژدې نيولي وو چې تاوده شي.
ورو،ورو به يې ښکلولم.خو زما په خيال کې به مې دپلار گوتې اوښتې، را اوښتې چې لومې به يې برابرولې او بيا به مې فکر کوو چې اوس به ورته مرغۍ راغلې وي له پښونه به نښتې وي. ددې سره مې سر ښنډواهه، په ارچي کې د انگارۍ په غاړه نه،دشنوگټيو دقاضي په غاړه ناست ووم.له ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مې وويل "راشه له همدې تجربې نه کارواخله"رسۍ ته داسې ول ورکړه چې دبريالي سينې ته ورسي. مونږ يې پورته راګاږو او په راښکلو لکه د لومې غوندې سينې ته کلك پرېوزي. دقاضي په څنډه پړمخې پرېوتلم. ښکته مې دپړي سر له ول ورکړ. او دلومې په ډول مې دومره پراخ پرېښود چې ښکته په ورپرېښودلو دبرياالي له لاسو تېرېدلی شو.همدغسې مووکړل.پړی مې ورو،وروښکته پرېښود.اتينا راته دلاسي ځراغ رڼاکوله.پړی دبرياالي له لاسونو تېرشو. سر يې پکې ورننوېست، چې سينې ته يې ورسېد. پړی مې پورته راښکه،ول يې دبرياالي سينې ته پرېووت. کلك وتړل شو.اوورو،ورو موپورته راښکه.

څه دهغه خپل زور شو،څه زموږ، روغ رمټ مو راووېست.درې واړه دمرګ وېرې وهلي وو.ښه شېبه اوږده وغزېدو. چې ساوې مو سمې شوې.بيادتښتېدونکو په لټه کې شو.مونږ به لا شل،دېرش ګامه نه وو تللي زګېروي مو واورېدل چې ومو کتل هغوی دواړه دلارې نه پنځه،شپږ ګزه ښکته په بوټو پورې نښتي دي زګېروي کوي. پوه شو چې له وارخطايي نه رغښتي دي. پسې ورغلو،راڅګ مو کړل. بېرته مو راخېژول چې اتينا ښکته شوه او وې ويل "دتبرګي،تبرګی دادی پروت دی،وی ،وی بې خاونده مال داسې وي،مونږ خپلې غورځېدلې تمانچې را واخيستې او دا پاتې شو"راوايې خيست،ګنډېری دوی مو بېرته دقاضي څنګ ته راوستل چې وموکتل دګنډېري ښۍ وروزه له کوم کانې سره لګېدلې او خوږ شوې وه،وينې ترې بهېدلې،خوده پرې لاس ايښی و. وينه يې ورله درولې وه. اتينا ته مې وويل هله،پټۍ راواخله لومړی يې ورله زخم پاك کړ،او بيايې پرې پټۍ ولګوله.زه ورغلم بايکونه مې راخيستل چې اتينا او برياالی دواړه مې خواته راغلل او پټ غوندې يې وويل "پدوی نورڅه کوو،ولې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانونه،نه خلاصوو،بې ځایه ولې خپل مرګ پخپله د ځان سره ګرځوو، دوی په تړلو لاسونو مزل هم نشي کولای،اوس به یې لاسونه هم خلاصوې، توره شپه او نا اشنا غرونه دي،هره شېبه ،خطر،خطر دی، او اتینا خو لاراته په غوږ کې داهم وویل چې بریالی!لالا به څه فکر کوي، چاچې هغه دمرګ خولې ته وروغورځاوه،مونږ هغه له پټې لګوو.ورته ومې ویل نو څه وکړو بله لار نیشته

انسان چې روان وي. تګ په پښوکوي خو لاسونه ورسره خوځوي. ددې دپاره چې دخپل بدن تعادل برابروساتي. دچاچې لاسونه تړلي وي. او بیاداسې تړلي چې دوه کسه یودبل سره هم تړل شوي وي. ډېره ګرانه ده چې ازاد مزل وکړي.او رښتیا هم ددوی دلاسونو خلاصول پخپله خپل مرګ ته اواز کول وو. زړه مې خیری،خیری کېده. یوځل مې ویل خو پخپله اقرار کوي چې قاتلان دي، وژنې یې کړي.او داتینا خبره هم سمه وه دغه لړه شېبه وړاندې مو پخپله ولیدل چې بریالی یې ښکته وغورځاوه،داخوهسې دلوی خدای فضل وکنه له دې کندې نه څوك مړي نشي راویستلی نو دا خولا ژوندی راووت.په زړه کې راوګرځېدل چې بس یولته غواړي. ډېریې دې کندې ته ورغورځولي. بس ته یې هم وروغورځوه-

مالاپدې غورکاوه چې څنګه یې ور وغورځووم، اتینا راغله.په خندایې راته غوږ کې وویل "په څه فکر کوې؟" ته وایې چې ته به هم څوك دې کندې ته ور وغورځوې،دادتبرګي زړه غواړي،ته یې نشې کولی، تاهسې قانون ولوست،ادبیات به دې لوستي وای، شاعري، لیکوالي به دې کوله ستایې له قضااوپرېکړوسره څه.ځان ته مې وکتل" رښتیا هم همدغسې شی وم" دوی ته مې وویل " بس روانېږئ"چې روانېدلو اتینا وویل په تبرګي پسې خوبه داتبرګی وروغورځوم چې ډېر به ورپسې خپه وي ،تبرګی یې ښکته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ته وروغورځاوه کړنګا یې کوله او موږ ترې روان شو،ګنډېری او سرکښ راوان وو خومزل یې نشو کولای.
له یوه،یوه لاس نه مو ورله زولنې خلاصې کړې. او بیامو دیوه زولنه دبل له زولنې سره دیوګزپه فاصله وتړله. دغسې دهغوی لاسونه ازاد شول. خودواړه یو ځای روان وو. او که یو په غره کې ښویېدلی وای ،بل هم ورسره رغښته. چې څه مزل مو وکړ. دوی کې د نورتګ شیمه نه وه. پوه شوم چې انرژي یې ختمه ده. له بایك نه مې د انرژي ګولۍ راواخیستې او دوه،دوه دانې مې ورکړې.
زمونږ مزل هره شېبه له خطراو وېرې سره مل و. زمونږ سره یواځې یو لاسي څراغ و. اوهغه هم دبریالي سره چې له ټولو نه مخکې روان و. بریالي هڅه کوله چې دڅراغ درڼاپه مټ لارمالومه کړي خوداموهم ورته ویلي وو چې څراغ دې تل ځمکې ته ونیسي، ځکه چې دغسې یې درڼا دښکارېدو شونتیا لږه ده. خوکه په هوا کې یې رڼا یو لور اوبل لورته درومي بیاله هر اړخه اوله ډېرلرې واټن څخه لیدل کېدای شي خویواځې دغه یوه ستونزه اویوه وېره راسره نه وه، بله وېره داوه چې دسرکښ اوګنډېري یو، یولاس خلاص و، اوزمونږ مزل په غره کې و، توره شپه وه، زمونږ لږ ډاډ کولای شول مونږ ته ډېرزیان راواړوي. که هغوی یوه یوه تیږه رااخیستې وای او زمونږ سرونه یې پرې ویشتلي وای نو بس کیسه جوړه وه، هم به یې ځانونه خلاص کړي وو اوهم به یې غچ اخستی و. نو دهمدغو وېرو اوخطرونو له امله ډېر ویښ روان وو. یوه فکر چې زه یې دوېرې او کرکې نه ډکو فکرونو ته وړلم هغه دشنوګټودقاضي په نامه ددغه سرخلاصي ټولیزقبرفکرو. په همدې مې فکرونه کول چې دې ته به خدای خبر څومره انسانان ورغورځول شوي وي، اوپدې هم ویرېدم چې هسې نه په دغو غورځوونکو کې خدای مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه مونږ هم شمېرشو، دافسوس او درد خبره داوه چې دمحمدین گل په خبره دا پدې سیمه کې یواځینی ټولیز قبرنه دی، په کیراله کې دوه همدغسې اجتماعي قبرونه دي، چې دکمونیستي رژیم په وخت کې یوه شپه دولتي ځواکونه دکیرالې له کلي نه تاوشول اوچې سهار یې ځوک موندل راوستل یې اوپه بلډوزریې پرې په ژوندینې خاورې اړولې، دهغه په وینا دشنو گټوله قاضي نه لمر پرېواته ته، دلغمان دعلي شنگ دمیل درې په خوله کې هم په یوټولیز قبرکې په لس گونو خلك ښخ شوي دي. همدغه ډول دارگون دپله، دبرکي برك، دبامیانو او دلیلې ددښتې په ټولیزو قبرونو اوعام وژنو سترگې نشي پټېدای دمحمدین گل دغو خبرو مې په غوږونو کې ازانگې کولې چې درزشو، او ورسره په ناوکې کړنگا جوړه شوه، چې ومې کتل دگنډېري پښه دیوې گټې سره لگېدلې وه ده تیندك وخوړ اوگټه ښکته وغورځېده، په ناوکې یې شور جوړ کړ. ماهم ستوروته وکتل پوه شوم چې شپه پخه شوه، دوی به ورې شوي وي، ځکه پښې په ځان پسې راکاږي. اتینا ورله دسارانو چرگانودوه، دوه پتونونه ورکړل، دغه چرگان مو دورځې ښکار اوبیا په انگارپاخه کړه، هغوی ډېرپه مینه وخوړل مافکر کاوه چې یاوړي دي اویایې خپل برخلیك منلی و، پوهېدل چې وژنو یې نه او نور چې هرڅه کېږي شپه یې تر منځ ده. نو ښه ډاډه روان وو. دوی مخکې او مونږ ورپسې.یو،یوبایك مو هم ورکړی و. یواځې تمانچې او کارتوس له مونږ سره وو. چر با نگ و چې له سمه لام نه تېر شو، گنډ ېري اوسر کښ لومړی خپل کلي ته او بیا یو بل ته و کتل په تیاره کې یې سترگې نه ښکارېدې چې د غم او دردسمه اندازه راته لگېدلې وای خوددوی لومړی خپل کلي او بیا یوبل ته له مړ غوندې سر اړولوسړی پوهېده چې سترگو له به یې تړمې او ښکې را غلي وي . زه خپله هم خپه شوم ، فکر مې کاوه چې اوښکې که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ځوانيمرګ ځوی سر ته د ناستې مو ر له سترګو بهېږي ، که د جبري واده په ډولی کې د کښېناستو په وخت د کومې پېغلی درنجوله ډکو سترګونه تويېږي او که د خپل قاتل او مجرم پلار له مرګ نه وروسته د خپلی پلرنی مینې د ليدو پر وخت د يو مجرم له سترګو بهېږي درې واړه د يو ډول بې وسی ښکارندويه دي . درې واړه ديو ډول اور نه ساه اخلي او درې واړه يو ډول تودې او تروې وي . خو بياهم د انسانانو د عامه خير غوښتنې له مخې مجرمانو ته سزا ګانې ټاکل شوي دي .او که سزا وې له منځه لاړې شي جرمونه ډېرېږي او ډېری جرمونه پخپله دانسان لخو ا انسان ته يوډول سزاورکول دي نو که سړی په خلاصو مغزو فکر وکړي دې پايلې ته ر سېږي چې سزا انسان ته ورکول کېږي، که هغه يو روغ او شريف انسان ته د يو مجرم لخوا وي او که د قانون لخوا مجرم ته . خودا دويمه ترې کټوره ده ځکه چې لومړی خو په انصاف ولاړه ده ، او انصاف د انساني اخلاقو هغه ستره او لوړه پوړۍ ده چې څوك ورورسېدنو "ورسېد" او بله ښېګڼه يې داده چې د غسې د جرمونو کچه را ټيټېږي او د جرمونو د کچې را ټيټېدل د انسان لپاره دسزا را کمېدل دي . زه له دغو فکرونو سره روان ووم چې ومې کتل پوه شوم چې دمټينې خوا او شا سيمې ته رارسيدلي يوو، دا هغه ځای و چې ما او اتينا يکې دمه کړې وه . دسهار د لمانځه وروسته مو ډېر چټك مزل کړی و او يا به داوه چې په مخ ښکته به روان وو خو لا خړه نه وه خوره چې حلالزو ته رانژدې شوي وو. په اتينا،بريالي ، ګنډ برې او سرکښ ټولو مې نظر واچاوه ټول ښه سټړي مالومېدل چې کتل مو مخې ته وړه غوندې کنده راغله .دا سې کنده نه وه چې سړی دې يکې ورك شي خو بس يو ځوړ غوندې و په دغه ځوړ ورښکته شوو چې دشپيلي غږ شو دشپيلي داوريدو سره مونږ ځانونه دخطرسره مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وگڼل. يو خوا بل خوامو وکتل. څه مو ونه ليدل. چې ناڅاپه دکلاشينکوف ضربه ډزې شوې.په دغه ژوروالي کې ښکته وړه غوندې کنده وه ،مونږ ترې همدغې کندې ته ودانگل. زندانيان څه شېبه ولاړوو. بيا هغوی هم راکوزشول. مونږ سرونه ورو،ورو پورته کړل. بيا ډزې پيل شوې. دکندې له سرنه يې دوړې پورته کړې . مونږ ځايونه بدل کړل. بياموسرونه ښکاره کړل. بيا راباندې ډزې پېل شوې

خوداځل مود ډزو ځايونه مالوم کړل. ستونزه داوه چې زمونږ سره تمانچې وې. دتمانچې او دکلاشنکوف په ډزو کې ډېر توپير وي. دهغوی له ډزو داسې برېښېده چې لس يادې ته نژدې کسان دي. مونږ دهغوی په اندازه ډزې هم نشوې کولای ځکه چې دومره ډېر کارتوس مونه لرل. په کنده کې مو ځايونه بدلول رابدلول او يو، يو ډز مو کاوه. هغوی پرله پسې ډزې کولې او پوهېدو چې ورو،ورو رانژدې کېږي. مونږ يې دسخت اورلاندې نيولي وو. مرمۍ مو له غوږو سره تېرېدې. شپېلي يې وهل. ماسر جگ کړ. لکه چاته چې مالوم وي چې له همدې ځای نه به دچا سر رااوچتېږي او تيار ماشه په لاس ناست وي، همدغسې د سر داوچتولو سره سمې راباندې ډزې وشوې. ماځان شاته گوزارکړ.

اتينا چيغې کړې چې گنې ولگېدم اودچيغوسره يې رامنډه کړه. ماورته غږ کړ"بچ يم. هيڅ خبره نشته" بيايې چيغه کړه

-" بچ شه"

اود غږ سره سمه او چته شوه،گنډېري له يې په سينه کې يوه کلکه لته ورکړه. دهغه دلاسو نه يوه لويه تيږه پرېوته او ستوني ستغ پرځمکه وغورځېد،ددې سره بيا ډزې شوې. اتينا ځان راوغورځاوه.زما په ورنونوېې شا ولگېده. ماته يې په غوسه وويل"په لستوڼي کې ماران ساتې ،که په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ګټه يې ويشتلی وای. نو څنګه به و، په خوله مې درته وويل چې ځان
ترې خلاصوو،خو نه دې منله"ماهم ورته په غوسه وويل"څه پرې
وکړم،لاس تړلي بنديان راباندې وژنې....؟
په هماغې غوسه يې وويل "دوی اجرتي قاتلان دي،دوی مېلمانه
وژني،دوی تاته دلورينې وړښکاري؟"
-"نوکه زه نيول شوي اولاس تړلي خلك ووژنم، زه به دترحم وړيم؟"
غلې شوه. هماغسې مې په ورنونو پرته وه. لاس يې رااوږدکړ. په سينه کې
يې ورو ووهلم او اشاره يې وکړه چې مخامخ وګوره، چې ومې کتل سرکښ
اوګنډېرى سره خپلو لاس او ګرېوان دي .يوبل په لغتو او سوکانو وهي"
زمونږ سره يې دننداري وخت نه و،تمانچه مې ورته ونيوله،هغوی هم کلار
شول .ډزې دېرې شوې وې او شپه، په شپبه رانژدې کېدې هم . مونږ
پوهېدو چې دوی غواړي ګېره رانه تاوکړي. محاصره موکړي. مونږته مخامخ
يوه وړه غوندې غونډۍ وه. او که دغه غونډۍ هغوی نيولې وای. نوزمونږ
ويشتل ورته اسانه وو. دغونډۍ نه زمونږ پټنځای (مورچل) ببخي لکه
دورغوي غوندې ښکاره ښکارېده. دوی مې پرېښودل او زه په ښويېدو،
ښويېدو په يو-رو کې ښکته روان شوم دېرش،څلوېښت ګامه چې لاړم نور
له مقابل لوري پټ ووم.په منډه،منډه دغونډۍ شاته لاړم او ببرته ورته
راوختلم. ديوې لوې ګټې شاته کښېناسم.په تمانچه مې لرليد (دوربين)
وتاړه اوهغوی ته مې مخامخ کړ. ديوې ونې شاته يو کلاشينکوف واله
ناست و.مخامخ يې ډزې کولې،لږه شېبه مې ورته وکتل،خندا راغله دده
ډزې لکه دړانده دلاس غرګی، بس ويشتل يې کول،نورېې نه کتل چې په
څه،په چاوڅنګه ډزې کوم. پوه شوم چې داله وېرې داسې کوي اوداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك دوېرې اچولو او خورولو دپاره ډېر په كار راځي. ماهم په ښي مټ وويشت، فكر كوم لاس يې مات شو.ټوپك يې وغورځوو اوچيغې يې كړې. ځنګ ته ديوې ګټې شاته بل پټ ناست و، سر يې نه ښكاره كاوه. خو په لاس يې ده ته اشاره كوله چې دلته راځه. په هغه مې ډز وكړ. لاس يې خطاشو،خوايې ولګېده. اونوريې منډه كړه.يو بل خطا ډزمې هم پرې وكړ. بس نور مې پرېښود ماويل دايې بس دی. بېرته مې نظردزخمي خواته راواړو. دهغه خواته بل كس راغلی و. دايې راپاڅاوه. روان يې كړ. ماپرې ډز وكړدپښو منځ مې ورله وويشت.هغوی هم په منډه شول. ماويل ځه دوی هم دتېښتې لپاره دليل لري. نور نه راګرځي. زه پوهېدم چې جنګونه په دوه ډوله دي. يو مقدس جنګونه دي. چې دسپېڅلو ارمانونو دپاره كېږي.پدغو جنګونو كې كارېدونكی ځواك له روح سره تړاولري، وجودونه پكې په خوړونه پوهېږي او دردونه يې خوندلري.

دشوروي سره په جهاد كې ډېروافغان ځوانانو لوی وېښته پرېښودل اوويل به يې په جهادكې چې سرې زخمي شي، سرې وينې يې په وېښتو ورو،وروبهېږي ډېر ښه خوند كوي. داځكه چې دغه مقدس جنګ و. ديو سپېڅلي ارمان دپاره و. او پورې تړلي دردونه هم خواږه و. بل ډول جنګ همدا وچې زما مقابل لوری پكې راښكېل و. دچاسره راغلي و. ددې دپاره چې يومجرم وژغوري .پدې كې ددوی تښتردل لازمي خبره وه ،ځكه چې ددوی جنګ ددوی له عقل اودماغوسره تړاولري نه له روح سره، زه په خپل ځای ناست وم.

يو،يو ډز مې كاوه. او له هر ډزسره يو، يوكس تښتېده.

خوچې وبه تښتېدل له يوه كندوه اوښتل، كندو د ځېرې غوړاڅكي، ممانو او ګورګورو په ونو پوښل شوی ؤ. مابه چې څومره هڅه وكړه، اخوا به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك نه ليدل، نو فكر مې كاوه چې له دې ځايه څوك په منډه زغلي بيابه د راتېنګېدونه وي خو فكر كوم چې هلته هم ورسره داسې څوك ؤ، چې دوی يې راګرځول او جګړې ته يې هڅول يو وخت ؤ چې دشالخوا راباندې ډزې پيل شوې، زه چې دكومې ګټې شاته ناست وم، دهغې بل اړخ ته راواووښتم، چې ومې كتل درې كسه مې شاته راتاو شوي دي. ما ځان غلی كړ، پدې فكر چې كېدای شي دوی د څه شېبې لپاره پرله پسې ډزې وكړي بيا پسې ساړه شي نو هله به پرې زه ډزې كوم، خو زما دغه فكر سم نه و ځكه چې هغوی ماله د ارام كښېناستو وخت رانه كړ د بل لوري نه هم راباندې ډزې پيل شوې، چې شاته مې وكتل په اتينا دوی هم ډزې دومره ډېرې وې چې دوی ته يې هيڅ دسر جګولو وخت نه وركاوه او حمله كوونكي پرله پسې د دوی په لور را وړاندې كېدل،چې ځانته مې فكر شو نورماته هم دكښېناستو او پټېدو كوم ځای نه و راپاتې، يوې وړې غوندې تيرې ته اوږد، اوږد پروت ووم نور كه دغه ځای كې پروت پاتې كېدم نو هم زما ژوند په خطر كې و او هم داتينا او بريالي،له دې ځای نه ډزې هم نشوې كېدای كه ډزې مې كولې پكار وه چې پاڅېدلی وای او پا څېدل دمرګ په مانا وو بله لار راسره نه وه، پرېكړه مې وكړه چې پاڅېږم، لومړی مې غلي، غلي دهغوی دپټېدو ځايونه مالوم كړل او بيا پاڅېدم. بېخي حيران شوم، ګورم چې پر هغوی دشا له لوري نور وسله وال خلك راغلل او ډزې يې پرې وكړې دوی مخونه هغوی ته وګرځول زه ترې خوندي شوم ما اتينا دوی ته وكتل، ګورم چې په هغوی چا مخكې ډزې كولې اوس ورته هغوی شا راړولې ده، او دنورو سره په ډزو لګيا دي مونږ هم ورسره ملګري شوو، نوې راغلې ډله مو اسماني مرسته وګڼله د لږې شېبې نه وروسته بريدكوونكي نور وتښتېدل ، دوه كسان چې ډېر مخكې راغلي وو پاتې شول يو يې بريالي پداسې حال

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ونیو چې له نورو سره په ډزو اخته و اخیر یې بل ملګري هم پښې سپکې کړې.
نیول شوي کس ته چې مې لاسکړۍ(زولنې) ورواچولې، بریالي په شا یو ډب ورکړ
- ورته وې ویل "مخکې شه! خدای سره یوځای کړئ"
دبریالي نه مې پوښتنه وکړه چې ته یې پېژنې؟
وې ویل" داسورمنګول ملخی دی کنه".
بریالي ته مې وویل
-"زمونږ سره داچامرسته وکړه،که دوی نه وای راغلي مونږ خو په تمانچو دکلاشینکوفونو او راکېټونو مقابله نشوه کولای" وې ویل
-"هغه دی، له کنډوه ځوك راواوښتو،وګوره څوك دی؟"چې ومو کتل اسلم کاکا و.یو بل کس یې لاس ترلی راروان کړی و.پنځه،شپږ کسه ورپسې نور هم راروان وو،بریالي وویل
-"کار وشو،دالاس ترلی میری دی"بریالي ته مې وویل "څو قدمه به مونږ ورشوو" ورغلو اسلم کاکا ته مې وویل
- "ته څه خبرشوې چې مونږ په سخته کې ګېر یوو" لومړی خو مافکر کوو چې ځواکمن او تبرګی سره اوس هم خپلو کې وران دي او دوی به دبل چا باندې ته تللي وي خو ما څه وخت وړاندې څه کانې ، مانې جرمني ته وړي وو، کلي کې نه وم، په دغه وخت کې ددوی جوړه شوې ده، دې هم اندېښنه راچولې وه غوښتل مې ستاسو له احواله ځان خبر کړم او بل، ستاسو دنیولو لپاره لارې ویشل شوې وې،دابرخه زما رسېدلې وه، ما تاسو تر یوه ځایه څارلئ،نوره راته داسیمه بې خطره ښکاره شوه. زه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه لاړم لړه شېبه وړاندې مې ډزې واورېدې، بس ځان مې راورساوه.ماورته په خندا وويل

"نو تاته زمونږ دنيولودنده درسپارل شوې وه که زمونږ د ساتلو؟"

- ټکورجانه!دنيولو دنده دې وروسته راوسپارل شوه،لومړی دې دساتلو دنده راسپارل شوې وه،ځکه چې که تاسې مې نه وای ژغورلي دهغوشين سترګو راتلل دلته حتمي وو اوکه هغوی راغلي وای نو زمونږ دپښتنې سيمې ستر به مات شوی وای.

- "خوکاکا! يوبل څه هم وکړئ"

- "څه وکړو؟"

- "پدې پښتنه سيمه کې خو دابې پښتومرګونه مه کوئ،ولې پکې زه ويرېدم،پرېږدئ چې دنوروسيمو او نړۍ خلك ورله راشي،سيل يې وکړي،زمونږ دژوند او کلتور نه خبرشي"

- ملخي ته يې اشاره وکړه"دداسې بې غېرتو يوه،يوه ډله به ترې ختموو،که خدای کول زربه پاك شي،

- له ختمولو نه يې تېرشئ،ژوند ور وښيئ چې دخپل ژوند پايښت دبل په نابودۍ کې ونه ګوري.

- ددې دپاره يو ډاډېکار دی، يوداسې څه پکاردي چې د دوی سترګو ته وبرېښېږي او دوی پوه شي چې دچا په مرګ کې نه، په ګډژوند کې يې ګټه ده بيا يې وخندل خبره خو دچا غوږونو ته رسولی شې که دې سيمې ته سرك جوړشي او په ټول ګټو پروژو فکر وشي چې دابېر څنې ورته دغرونو نه راکوزشي نو فکر کوم چې مونږ به ژوند زده کړو،مونږ په زده کړه کې له هيچانه کم نه يو،زه فکر کوم چې دا سيمه هم داسې کېدای شي چې نه پکې مېلمه ووېرېږي او نه کوربه،بيايې ملخي ته وويل "ځان دې دخير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډۍ ته خېژولی و دمجرمانو دخلاصولو دپاره دوسله والې حملې شاهیدي به در باندې زه کوم"،بیایې سرکښ ته چې لکه دبت غلی ولاړ و،وکتل او وې ویل"او دنورو وژنو گواهي به دربانديې سرکښ وايي"

- ماورته وویل"یو مجرم به په بل څه شاهدشي"

- ټکورجانه! پښتانه یو،دسرکښ پلار مړدی وروربه یې دولت ته وسپارو، گرم یې پلار او ورور و،دی خولا تنکی الك دی او که تبرگی هرڅه وده خوپلار و څه دعا،فاتحه به یې واخلي او زمونږ هم کلیوال و دفاتحې دځای متره کېدل یې نه غواړو.

- ورته ومې ویل"سمه ده ستا چې څنگه خوښه وي.

-په اوږه یې راته لاس کېښود،بیا نو تاسو داسې لنډ حلالزو ته ووځئ لس، اته دقیقې مزل دی بیا هلته گاړي پیداکېږي،او زه به په دې خوږ،خوړکې داشرمېدلي تر ولسوالۍ ورسووم.

- ماویل سمه ده!خودبېروجو دایو قلم به دڅو افغانیو وي؟

- په یولك لس یې رانه غوښتی و.

- بیانو دایو ورسره واخله او څارنوال ته یې ورکړه.

- په غوسه شو"ولې څارنوال ته بډې ورکوې؟"

- نه! ورته ووایه دیو پنځه پنځوس زري پرځای "ډبل" واخله خو چې داځل مجرمان پرېنږدې.

-وې خندل ،کانې ته یې لاس را اوږد کړ او وې ویل"خیر دی دځوی واده یې و څه به یې کړي وي"بیا مې هغه تړون لیك هم ورکړ چې د دلاور او تبرگي دوی ترمنځ په کې سودا شوې وه .ملخی په کې د سودا ضامن و د د لاور لاسلیك او د دوی گوتې پرې لگېدلې وې دا هم له همغه څیرې جاکټ نه تر لاسه شوی و،چې مونږ فکر کاوه له دلاور نه په چاړه وهل شوی او ویستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی دهغه سره مې ورکړ او ورته ومی ویل دابه هم دشیګل څارنوال ته ورکړې چې روغ ثبوت دی اودلته څه پیسې هم دې چې د دلاور مېرمن ته یې ورسوي.

اتینا په خبره کې راودانګل .

"پیسي مه ورکوه"

"ولې! بیایې ورته څوك وړي."

"زه یې خپله وړم،غواړم یوځل بیاهغه خوږه مېرمن ووینم ،زمونږ یې ډېر قدر،مدار کړی"

مونږ لا په دې ورکړه راکړه کې وو چې بریالی وویل "هغه ګوره په کنډو څوك راواوښتل" چې وموکتل دلا ورور ؤ ،شپږ کسه نور هم ورسره وو اسلم کاکا خپلو کسانو ته څه اشاره وکړه، هغوی ګټو ته پریوتل. ماورته وویل نه ! دوی دوستان دي ، دښمنان نه دي - اتینا وویل ټکوره د ځان ساتل ښه دي ، او ددې سره هغه او بریالی له ګټو شاته شول او ځان یې حملې ته تیار کړ دد لاور ورور سره راغلي کسانو هم مورچلې ونیولې او دی پخپله زمونږ خواته راغی زمااو اسالم خان کاکا سره یې روغبړ وکړ،بیا یې وویل "زما دښمنان ماته وسپاریځ"ماورته وویل "داسې نشي کېدای ته که دهغوی سره کومه ستونزه لرې د قانون په وړاندې یې ورسره اواره کړه دوی مونږ دولت ته سپارو "

- دولت ته به یې نه سپاریځ ماته به یې سپاریځ

- تاته به یې ولې سپارو؟

- زما پرې پور دی!

- اسلم کاکا ورته وویل"خود ډاکټر خبره سمه ده مونږ یې دولت ته سپارو ،ته ورسره هلته خپلې شخړې اواروه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه وويل كه ماپه دولت شځرې اوارولى ،دوی دا دومره وخت په كورونو كې نه ووناست

- نوڅنگه يې ورسره اواروې ؟

- په خپل مټ يې ورسره اواروم زما ورور ددولت سړی نه و چې دولت به يې ترې غچ اخلي

- ماورته وويل ! دولت غچ نه اخلي ، دولت انصاف وركوي.

- انصاف دادی چې يا يې ماته وسپارئ، اوكه ماته يې نه سپارئ بيا يې ببرته پريږدئ چې خپلو كورونوته لاړشي،زه نشم كولى چې دوی ته له زندانه تر راوتو پورې صبروكړم.

- اوكه مونږ ووايو چې پدې كې به مونږ يوه هم ونه منونوبيا؟

- نو بيا به په همدې ميدان فيصله كوو، چې تاسوبې بيا يئ كه مونږ ....؟

- اسلم كا كا ورته وويل "په دوی يواځې سته پور نه دی باندې ،ستا دورور سره يې يوبل ملگری هم وژلى

- دهغه ورونه هم راسره دي، او ددې سره روان شو

- اسلم كاكا پسې غږ كړ - وروره مونږ ستاپه ستونزه پوهېږو خوته ورشه دملگرو سره دې هم خبرې وكړه ، داهم دود نه دی چې مونږ دې څوك تاته لاس تړلي دروسپارو

ماورپسې غږ كړ ، "اويا دې مجرمان ببرته پرېږدو"غږ يې ونه كړ غلى روان و.اسلم كاكا ما ته اشاره وكړه ،چې ځان پټوه اوبنديان يې له ځان سره كندې ته كړل.زه هم ديوه كمر شاته شوم،ډزې پيل شوې،نژدې پنځلس ملټه له دواړو اړخونو ډېرې تېزې ډزې وشوې ،بيا ورو،ورو زمونږ اړخ كمزورى كېده څه شېبه وروسته زمونږ له لوري دكلاشينكوف ډزې ببخي وركې شوې،يوازې داتينا او بر يالي د تمانچو يو، يو ډز راته ،شكته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل د اسلم کاکا يو ټوپکوال په خوړ کې دشيګل په لور په زغاسته دی،په خوېېدو،خوېېدو داتينا خواته ورغلم چې زمانه لږ لرې ديوه کمر له شانه يې دډز غږ راته ،هغه مې په اندېښنه وپوهېده،زر يې وويل" اسلم کاکا مې له بنديانو سره رخصت که، مونږ به يو ځو شېبې نور هم دوی اخته وساتو چې هغوی لږ لرې وزي"ما ورته وويل"او سر کښ څه شو؟""هغه يې ازاد کړ ومې ليده چې پورته وتښتېد"لږه شېبه مو يو،يو ډز کوو چې دبر يالي ورور مې د غونډۍ په سر وليد چې ښکته کوزېده ،لکه چې دبنديانو دپټېدو کنده يې تشه ليدلې وه،ډزې يې بس کړې اوټولو دشيګل په لور په خوړ کې منډې کړې.مونږ را ولاړ شو ،اتينا وويل"ځه اوس يې نشي نيولی"

بريالي وويل"راځۍ چې ځو وروربه مې انتظار کوي، په ټلېفون مې ورته ويلي چې موټر دسړک تر وروستي سر پورې راولي.

رښتيا هم مونږ په لس دولس دقيقو کې تر سړک پورې راورسېدو، ګاډی ولاړو.زه اواتيناوروسته او بريالی مخکې کښېناست ، اتينا ته وکتل تندی يې تريو وو ،پوښتنه مې ترې وکړه "ولې؟"وې ويل" په چا به باور وکړې،دايې خپل ورور و،نه يې غوښتل دورور قاتلان يې سزا ووينې"ما ويل "پوهېږې چې ولې ؟" خو دده نوم به پکې راته ځکه "ورته په خندا شوم "نه ساده ګلې!په پښتو کې دې دا متل اورېدلی چې وايي "سر له يې دتندر اوبه ورکړي"دا همغه دتندرد اوبو زور دی اودا اوبه يواځې ده نه دي ورکړي دا تبی(داغ)دهر پښتون مغزو ته شوی ،دتندر داوبو دې تبي ته زمونږ يو مشر شپون صيب چينجی وايي چې دهغه په وينا دپښتنو په مغزو کې دی ته چې يې هرڅه ګڼې خو همدغه بلا ده چې پښتون له نورو قومونو نه جلا کوي،دپښتون ددې ټولو بد مرغيو،چې ته يې دسر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگو وينې لامل هم همدا دتندر داو بو تبی دی،په خندا شوه" اوته چې زما دپاره او بريالی لالا سته دپاره ځان دمرگ کومي ته ورکوي هم تر شا به يې همدا بلاوي"ما ورته وويل"او اسلم کاکا هم زمونږ سره همدې بلا ملگری کړ، يوازې پدې چې ددرې ستر يې مات نشي"وې ويل "نودې بلا ددلاور په ورور ځنگه دخپل ورور قاتلان ازادول؟""ددې دپاره چې دی يې پخپله مړه کړي،ددې بلا غوښتنه داده چې غچ به دبل په لاس نه اخلې"په خندا شوه،"ښه! ده چې زمونږ سره همکاري نه کوله ددې دپاره چې مونږ به يې دده له "ښې"نه وباسو"ماويل "هو! (غوږ کې مې ورته وويل)خو ماته همدغه بلا وايي چې ښه کلکه کله دې وچيچم"بهر ته يې اشاره وکړه چې ومې کتل دبريالي دوی کلي ته را رسېدلي وو،ست يې وکړ چې ورسره پاتې شو.خو مونږ ترې اجازه غوښته وې ويل

"نو چرته ځئ،خو سبابه له همدې ځايه باجوړته لاړشئ،ددلاور دوی کورته به پيسې نه وړئ څه" اتينا غلې شوه،دبريالي ورور وويل

"هغوی خو اوس هلته نشته " بريالي ترې پوښتنه وکړه

"چرته تللي؟"

"دپاکستان حکومت له باجوړ نه ټول افغانان پاځول،هغوی خو دکندز دارچي وو هلته تللي دي"په زړه کې خوشحاله شوم،بريالی غلی شو"ښه سفر" لاس يې راکړ دی او وروريې دواړه دموټر نه کوز شول ،زه گاډي ته کښېناستم،اتينا مې ترڅنگ کښېناسته اوبېرته راستانه شو. چې دشيگل ولسوالۍ له راغلو ورته ومې ويل"رښتيا په لومړۍ ورځ چې دلته راغلي وو،تا برگوته وکتل اودلرگو په شمېرلودې پيل وکړ،لرگي دې ولې شمېرل"په خندا شوه.

- ستا دپاره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څنگه زما دپاره؟
- مخ مې پورته و،ماویل چې څوشېبې خوند واخلې.
- یوه شېبه خوند به اوس راکړې؟
- ولې نه !بیاپورته وگورم؟
- نه!یوه خوله راکړه.
- په پښتنو کې ستاغوندې بې شرمه نور شته،(په خنداشوه)که دا بې شرمه کړی هم هغې بلا یې؟
- دهغې بلا یو خوی دادی چې دسړي نه صبر اخلي.
- په خنداشوه "دروغ"
- "څه "
- هغه شان موسکۍ وه "دروغ"

زر مې ټلېفون ته لاس کړ دکور شمېره مې ووهله مورمې ټلېفون اوچت کړ، چې زما غږ یې واورېد په مینه یې وویل

-"شکر چې غږ دې اورم" ما ویل

-"مورې! جینکۍ دې راته ډېرې رېنۍ، بوڅۍ کولې، زما دتر کیې واله خدای راکړه"

-"وۍ ځویه! انگور خو داسې خوند کوي چې چجوش (چای جوش) له شنه چای نه را ډك کړي، څنگ ته دې کېنې، او ورو، ورو درسره مشغولېږي، زه به دې دترکۍ په ژبه څه پوه شم" ما ویل مورې

- "ستانه هم ښه په پښتو پوهېږي او زمانه هم، که نه یې منې داده خبرې ورسره وکړه " او ټلېفون مې ورکړ دمورغږ مې نه اورېده خو اتینا وویل - "مورې! سلام"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ځان ډېره نيك مرغه ګڼم چې ستاسره خبرې کوم، ټکور چې درسره څومره لېونی عشق لري همدغومره يې در باندې زه هم په ناليدلې مينه کړې يم"
-"رښتيا وايي ترکۍ يم"
-"دده نه"
-"تېر لس کاله مو سره يوځای تېر کړي"
-"په کونړ کې يو"
"هو،رضايم،بس مورې دا لېونی به مې په نصيب و"
"جوړه پېژنم، دناوې کورته چې يې وړئ، خو زما کور دلته نشته"
"مورې! تا چې راله څه واخيسته، هماغه زماخوښ دي"
"نن به کندز ته راشئ"
په خندا شوه "ښه! په سودا پسې"
بيايې ټلېفون راکړ دمور غږ له خوښۍ ډك و "واده کله غواړې"
-"(په خندا) دخير کار دی که نن کېږي سباته يې څله پرېږدې"
-"هغه هم په خندا شوه"حوشحالي اوږده ښه وي سباته به يې پرېږدو"
-"ستا چې څنګه خوښه وي"
-"خدای مو پخير راوله"
او ټېلفون يې بند کړ ما هم ګاډي له پونده ورکړه دکونړ او جلال آباد په سړك دجوړولو کار روان و او مونږ ته يې ګټه داوه چې اوار شوی و له جلال آباد نه ترسروبي پورې خو په مزل هيڅ پوه نشو سيلۍ به له ګاډي دوړې نه وې وړې چې سروبي ته راورسيدو، له" لته بند، هر وخت بند" نه خومې زړه چاودلی و په ماهيپر مې راسيخ کړ. دسروبي له بازارنه راپورته د نښترود بڼ څنګ ته پوليس ولاړ وو د درېدو اشاره يې وکړه، خو اتينا ورته له وړاندې موسکۍ شوه، لاس يې ورته اوچت کړ، پوليس هم څنډې ته شو

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مخ راوانږو ، وې ویل "رښتیا هم چې ښځو ته ډېر په درنه گورئ" په زړه کې مې وخندل چې ورې یوه،له تنگي چې راواوښتو ، لار بنده وه، یو نوی پلگی جوړشوی و او دواړه اړخونه یې لا له نور سړك نه جلا وو ځنگ ته یې لویه کنده وه خوښه داوه چې اواره وه په هغې مې موټر راواچاوه مخکې ایسه مې ورله فعاله کړه په خوارو راووت. له کابل نه تر کندزه نوسړك ببخي لکه شیشه اوارو، خو بیاهم تره غونی ماښام کندز ته ورسېدو، شپه موپه رحمان الله وروړه، پخوامې څه وخت په کابل کې دنده لرله،زه او دی سره یوځای وو،په یوه خونه کې اوسېدو،اودواړه داکبر باچا لټان وو،چې مېلمه به نه و راپېښ شوی دشپې ډوډۍ مو نه خوړه،ځکه پخول یې راته یوه بلاوه او هوټل ته تلل بله، روژې به مو په نهره نیولي .دی کم خبری و خو دیو ښه دوست ځای پرې ډکېده خانه آباد بندر کې یې کوچه شکر کې چې مابه ورته" "دخوږو کوڅه" ویله کور و بس له پاخه سړك نه مې په همدغې چکړې کوڅې موټر ورتاو کړ ورمو و ډباوه دی خپله راووت، اتینا ته یې وویل

-"خورې! ته دننه لاړه شه" او مونږ حجرې ته لاړو کورته مې خبر ورکړ چې زمونږ شپه په کندز کې ده دشپې مې دوی ته هم ټوله کیسه وکړه دواده، زېری مې هم ورکړ. پلارېې دکندز په تاریخ راته غږېده ویل یې نایب الحکومه شېرخان ناشرد کندز نقشه د ډهلي له زاړه ښاره راوړې وه،دکندز په پسلونو او کرهڼیز ارزښت هم راته وغږېد، چې ولې کندز ته د غلو کندو وايي. دشپې تر ناوخته درحماناالله سره چې په حجره کې راسره پروت و، مشغولېدم، بیاویده شوو ، دسهارچې اته بچې شوې نوره مونږ دتگ تا بیا نیوله چې بهر کوڅه له موټرو ډکه شوه چې ومې کتل ورورمې و لویه ورا (جنج) یې راوستی ؤ،کوربه مو ټول مېلمانه راوستل، میوې یې ورته مخې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کېښودې ماته یې وویل "جامي دې واغونده" چې لمباځای ته ورغلم نوې جوړه څوړنده وه وامې غوسته، دګلونو یو هارېې را په غاړکړ څه شېبه وروسته اتینا یو ځل بیا په څادر کې پوښل شوې اودرحمان الله مور له مته نیولې راښکاره شوه. اتینا چې ګاډي ته وختله ده خپلې مورته وویل "مونږ په خپل ګاډي کې لاړشو ماته یې وخندل" "غوږ کې یې راته وویل" بېګا هم سره بېل وئ، ددې وخت دا پټې خبرې ډېر خوند کوي" دواړه د ګاډي وروستي سیټ ته وختو، ورور مې ګاډی روان کړ دکندز له ښاره چې ووتو، په یوګوټ پېرورتاوشو، مخې ته دښته راغله، په دښته کې ښې لاسته راون شو څه شېبه وروسته غونډۍ مخې له راغلې، داسې غونډۍ چې خلاصېدن یې نه ؤ، او داسې اوارې لکه هګۍ چې په کومه موټر وربرابر شو، پرې خېژه، او بېرته دزړه دیوې یخې هوا سره لکه دسرکس زانګو اوار کوزېږه، ورور ته مې وویل "زه خو مخکې پدې لاره نه ووم راغلی، وې ویل "ته دامام صیب په لاره راغلی وې، ار چې خپله لار هم لري، خود بمونو وېره پکې ده " اتینا وویل "کاش دولت مودومره وس لرلی چې پدې کې یې څنګل جوړ کړی وای، ټوله خاوره ده" زه ورته موسکی شوم، چې زمونږ پټې له تندې وسوځېدل دا راله ځنګلې شنې کوي. نژدې یونیم سات مو په غونډیو کې اله ډینګ (اندرچو) وکړ چې دارچي شنو ځمکو ته ورسېدو اتینا وویل "لکه چې دارچې دښته داده" ماویل "څنګه دې وپېژنده" وې خندل "رښتیا هم ډېره شنه او اواره ده،" (بیا یې وخندل) خو تا ویلې وو چې په ترکیه کې داسې ځمکه نشته" په خندا مې ورته وویل "نه یې منې؟" "که دا اوبه پرې راډېرې کړئ درسره وبه یې منم" څه شېبه وروسته دارچې بازار ته ورسېدو اوبیاله هغه ځایه په لمر پرېواته،ته له څه شېبه مزل وروسته دکلا په دروازه ورننوتو وړوشور او ګډا شروع کړه او په موټر له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرې خوانه دګلونو اومېوو باران جوړ شو کومې ښځې بل کړی لالټین اتینا ته لاس کې ورکړ، يوې يو هلك غېږکې ورکړ، بلې ورته يوه پياله شيدې راوړې، يوې شيطانې پرې اوبه راشيندنې چې سمې نيمې يې زما په سر واړولې، مورمې چې ښکلولم دسترګو په دواړو کونجونو کې يې اوښکې غوټه شوې وې، ما دهغې په سترګو کې لکه دشبنم غوندې پاکو رڼو اوښکو ته کتل چې چا ورته غږ کړ "دځوی په ننداره يې راشه، وايي څه ورکوې" چې مخ مې واړوو، اتينابيادرحمان الله مور له مټه نيولې وه، دکوټې دروازې ته ولاړ وو، مورمې ورمنډه کړه،

-" څه چې ددې خوښ وي"

-"نه! مالوم يې کړه" په خندايې ورته وويل

-"ته يې ورکړه، څه چې ستاخوښ وي"

-"ماته خودنغري او دتناره دسر خير، خيرات ښه ښکاري، د اخرت ګټه ده "

-"دهغې درېمه مې هم ورکړې اوهاغه برګۍ غوا هم"

بيا ننوتل زه بهرراووتم، دېګونه باندې وو ، مېلمانه تلل راتلل، پلارته مې ورغاړه وتل، څه يې ورته ويل او هغه ماته ګوته نيوله خو زما تادي وه، په زړه کې مې ويل چې اوس زر، زر شپه شي، دا ورځ لکه د پهرې (څوکۍ) دشپې غوندې اوږده شوه، ماسختن نکاح وتړل شوه، بيا پسې دکلي هلکانو اتڼ پيل کړ، دشپې ترناوخته اتڼ روان ؤ بياغلی غوندې دخپلې کوټې په لور وخوځېدم چې په وره ننوتم، اتينا راولاړه شوه، موسکۍ شوه، وې ويل "پخير راغلې"

سره ددې چې ځومره ورسره بلد ووم، بيامې هم زړه درېبده، ورته موسکۍ شوم، سرمې ورته وخوځاوه. دشيدو پياله يې راوړاندې کړه خولې ته يې راله ونيوله، نيمه ما وڅښله، بيا مې دهغې سرو شونډوته وروړه، پاتې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وڅښله. دخبرو دپيل په سريزه پسې گرځېدم، فکر مې کاوه، هيڅ خبره مې له خولې نه راخته، هغه راباندې وپوهېده، وې ويل

"دا د الماسو هار مور، راکړ، او داټيکه، چارگل اووالۍ ستاد دوست مور راکړې،بېگا چې مو ورسره شپه وه، څومره خواږه خلك وو، مېرمن يې راله لاسونه په نکريزو سره کړه،ويښته يې راله جوړ کړه،خالونه يې راله ووهل" مايواځې ووېل

-" ښا، ډېر ښکلي دي"

نوره مې دزړه پخوانۍ درزا په يوې بلې درزا اوښتې وه،پوهېدم چې په رگونو کې مې څه اورغوندې زغلي رازغلي،هغه بيا موسکۍ شوه، وې ويل

"رښتيا دبريالي مېرمن دلته واده له راغلې وه، هغه پيسې مې ورکړې" بيا موسکۍ شوه،

نور مې صبر ونه شو، ښی لاس مې ور اوږد کړ،له وربل نه مې راونيوله،رنگ يې سور شو.

"څه کوې؟"

" پيل به يې په سنتو وکړو"

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library